

ป้ายประกาศ

เรื่อง

การดำเนินการหอกระจายข่าว เพื่องานส่งเสริมการเกษตร
: กรณีศึกษาในอำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน ประเทศไทย

IMPLEMENTATION OF VILLAGE LOUDSPEAKER TOWERS FOR AGRICULTURAL
EXTENSION WORK : A CASE STUDY IN PASANG DISTRICT,
LAMPHUN PROVINCE, THAILAND.

นักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาเทคโนโลยีการเกษตรมหาวิทยาลัย
(ส่งเสริมการเกษตร)

พ.ศ. 2535

ใบรับรองปัญญาณิศษ
นักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่จิ
เกต ในการศึกษาทางวิชาชีวศึกษา (ส่งเสริมการเกษตร)

ปริญญา

ส่งเสริมการเกษตร

ส่งเสริมการเกษตร

สาขาวิชา

ภาควิชา

เรื่อง การดำเนินการทดลองกระจายข่าว เนื่องในส่งเสริมการเกษตร : กรณีศึกษาใน
อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน ประเทศไทย
IMPLEMENTATION OF VILLAGE LOUDSPEAKER TOWERS FOR AGRICULTURAL
EXTENSION WORK : A CASE STUDY IN PASANG DISTRICT, LAMPHUN
PROVINCE, THAILAND.

นามผู้ศึกษา นายพงษ์พันธ์ นันทกว้าง

ได้ผ่านการตีสนับสนุนโดย

ประธานกรรมการ

.....

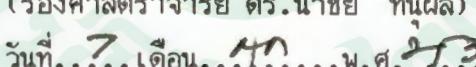
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์)

วันที่...7..เดือน..ก.ค.. พ.ศ. ๒๕๓๕

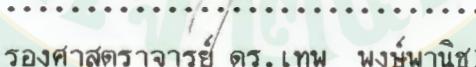
.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.น้ำดี พันธ์พานิช)

วันที่...7..เดือน..ก.ค.. พ.ศ. ๒๕๓๕

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.เทewan พงษ์พันธุ์)

วันที่...7..เดือน..ก.ค.. พ.ศ. ๒๕๓๕

.....

(อาจารย์ปรารภนา ยศสุข)

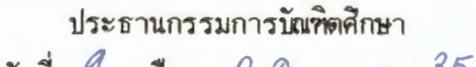
วันที่...7..เดือน..ก.ค.. พ.ศ. ๒๕๓๕

หัวหน้าภาควิชา

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.อานันท์ เที่ยงตรง)

ประธานกรรมการนักศึกษา

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.อานันท์ เที่ยงตรง)

คำนำ

ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.วิทยา คำรงค์เกียรติศักดิ์ รองศาสตราจารย์ ดร.เทน พงษ์พันธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.น้ำชัย พุฒล ซึ่งเป็นคณะกรรมการที่ปรึกษา ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะ แนะนำและให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือมาโดยตลอด จนทำให้ผลการศึกษาในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

นอกจากนี้ยังได้รับความช่วยเหลือและสนับสนุนด้านข้อมูลจากเจ้าหน้าที่สำนักงานส่งเสริมการเกษตรภาคเหนือ, สำนักงานเกษตรจังหวัดลำพูน และสำนักงานเกษตรอำเภอป่าช้าง เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์จารุราษฎร์ อภิชาติธรรมกุล ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการแก้ไข ปรับปรุงบทคัดย่อภาษาอังกฤษ และรวมไปถึงผู้ให้ข้อมูลในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งไม่ได้นำมากล่าวไว้ ณ ที่นี่

ผู้ศึกษาขอน้อมรำลึกถึงพระคุณบิดา-มารดา พร้อมทั้งพ่อวิทย์ แม่แสงหล้า จันทร์ เอี่ยม คุณน้ำดำรง - โสغا เมืองกระจาง ครูอาจารย์ที่ไม่ได้อ่านมาทั้งในอดีตและปัจจุบัน รวมไปถึงคุณพวงพรวน นันทชัวง (ภรรยา) ที่เคยช่วยเหลือและให้กำลังใจในการศึกษาครั้งนี้โดยตลอดมา จึงขอขอบคุณทุกท่านมาในโอกาสนี้ด้วย

พงษ์พันธ์ นันทชัวง
พฤษภาคม 2536

สารบัญเรื่อง

	หน้า
สารบัญสาร่าง	(7)
สารบัญภาพ	(8)
บทคัดย่อ	(9)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัจจุบัน	2
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
ขอบเขตและข้อจำกัดในการศึกษา	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
นิยามศัพท์ปฏิบัติการ	5
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	7
งานเขียนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
การสื่อสาร	7
การดำเนินงานหอกระจาดซ่าวน	9
ภาคสรุป	16
บทที่ 3 วิธีการศึกษา	17
สถานที่ดำเนินการศึกษา	17
ผู้ให้ข้อมูล	17
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	18
การทดสอบแบบล้มภายน	19
วิธีการรวบรวมข้อมูล	20
วิธีวิเคราะห์ข้อมูล	20
เวลาในการดำเนินการศึกษา	21

สารบัญเรื่อง (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการศึกษาและวิจารณ์	22
ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ดำเนินการ หอกระจายช่าว	22
ตอนที่ 2 ลักษณะการดำเนินงานหอกระจายช่าว 2.1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของหอกระจายช่าว	30
2.2 ลักษณะการดำเนินงานกระจายเสียง ของผู้ดำเนินการหอกระจายช่าว	39
2.3 การจัดทำตารางและการปฏิบัติงานจัดรายการ กระจายเสียงของหอกระจายช่าว	41
2.4 รูปแบบวิธีการผลิตแหล่งช่าวและสื่อที่ใช้ใน การจัดทำรายการกระจายเสียงของ หอกระจายช่าว	45
2.5 ประเภทของข้อมูลช่าวสารด้านการเกษตร ที่มีการกระจายเสียงผ่านหอกระจายช่าว ในรอบปีที่ผ่านมา	51
2.6 ช่วงเวลากระจายเสียงที่เหมาะสมสำหรับ ข้อมูล ช่าวสารวิชาการด้านการปลูกฟืชและ เลี้ยงลัตว์แต่ละชนิด	51
2.7 ประเภท แหล่งที่มา และปริมาณความต้องการ งบประมาณใช้จ่ายในการดำเนินงาน หอกระจายช่าว	55
2.8 การประเมินผลการดำเนินงานหอกระจายช่าว	60
ตอนที่ 3 ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการดำเนินงาน หอกระจายช่าว	61
3.1 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน	61
3.2 ข้อเสนอแนะเพื่แก้ไขปัญหาในการดำเนินงาน หอกระจายช่าว	67

สารบัญเรื่อง (ต่อ)

หน้า

บทที่ ๕ สุ่มผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ	73
สุ่มผลการศึกษา	74
ข้อเสนอแนะจากการศึกษา	80
ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป	84
 เอกสารอ้างอิง	86
 ภาคผนวก	88
ภาคผนวก ก. แบบล้มภาษณ์ข้อมูลเนื้อการศึกษา	89
ภาคผนวก ช. ผู้ให้ข้อมูล	104
ภาคผนวก ค. ประวัติผู้ศึกษา	109

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนผู้ให้ข้อมูลในการศึกษา	18
2 จำนวนและร้อยละของลักษณะเว็บบุคคลของผู้ดำเนินการหอกระจายช่าว	27
3 จำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานที่นำไปของหอกระจายช่าว	36
4 จำนวนและร้อยละของลักษณะการดำเนินงานจัดรายการกระจายเสียงผู้ดำเนินการหอกระจายช่าว	40
5 จำนวนและร้อยละของการจัดตารางการปฏิบัติงานกระจายเสียงของหอกระจายช่าว	44
6 จำนวนและร้อยละของรูปแบบ วิธีการผลิต แหล่งช่าว และสื่อที่ใช้ในการจัดทำรายการกระจายเสียงของหอกระจายช่าว	48
7 จำนวนและร้อยละของเนื้อหาช่าวสารที่มีการจัดรายการกระจายเสียงของหอกระจายช่าว	50
8 จำนวนและร้อยละของประเภทข้อมูลช่าวสารวิชาการด้านการเกษตรที่มีการกระจายเสียงผ่านหอกระจายช่าวในรอบปีที่ผ่านมา	53
9 จำนวนและร้อยละของความเหมาะสมในช่วงเวลาการกระจายช่าวสารด้านการเกษตร	55
10 จำนวนและร้อยละของประเภท แหล่งที่มา และปริมาณความต้องการของมาตรฐานค่าใช้จ่ายในการดำเนินการหอกระจายช่าว	59
11 จำนวนและร้อยละของการประเมินผลการดำเนินการหอกระจายช่าว	61
12 จำนวนและร้อยละของปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการหอกระจายช่าว	69

สารบัญภาค

ภาค		หน้า
1	คณะกรรมการดำเนินงานหอกระจายข่าวสารหมู่บ้าน	12
2	การดำเนินงานหอกระจายข่าวสารหมู่บ้าน	13

ບາກຄັດຕະຍ່ອ

ສື່ເວົ້າ : ການດໍາເນີນການທອກຮະຈາຍຂ່າວ ເພື່ອງານລ່ົງເສີມການເກະຕර : ກຣີສຶກຂາໃນ
ອໍາເກອປ່າສາງ ຈັງຫວັດລຳພູນ ປະເທດໄກຍ

ຜູ້ສຶກຂາ : ນາຍພົງໝໍພັນນີ້ ນັນທຶນວ້າງ

ກໍ່ອປິນຫຼາຍ : ແທກໃນໂລຢີການເກະຕຽມທານແທືດ (ລ່ົງເສີມການເກະຕර)

ສາຂາວິຊາເອກ : ລ່ົງເສີມການເກະຕර

ປະຈານກຽມການກໍ່ອປິນຫຼາຍໄຟທານີເສດ :*ທະຍາຍາຍ*.....

(ຮອງສາສດຖາຈາරຍ ດຣ.ວິທີຍາ ດໍາຮັງເກີຍຮົດສັກດົກ)
.....?/....ກ.ດ...../ມຸງ.

ການສຶກຂາຄັ້ງນີ້ມີວັດຖຸປະລົງຄົນເພື່ອທ່ານດັ່ງ (1) ລັກນະແລ້ວນຸ່າຄລຂອງຜູ້ດໍາເນີນ
ການທອກຮະຈາຍຂ່າວ (2) ລັກນະແກ່ນຳດໍາເນີນການທອກຮະຈາຍຂ່າວເພື່ອງານລ່ົງເສີມການເກະຕර
ແລະ (3) ປັບປຸງປ່ອງຄວາມຄົງສົງເກະຕົງທີ່ໃຫ້ໃນການດໍາເນີນການທອກຮະຈາຍຂ່າວໃນໜຸ້ມັນ
ຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ອມຸລືຂໍ້ຜູ້ດໍາເນີນການທອກຮະຈາຍຂ່າວໃນໜຸ້ມັນຮັມກັ່ງລັ້ນຈຳນວນ 94 ດາວ
ເຄື່ອງມືອ໌ໃໝ່ໃຫ້ໃນການຮັມກັ່ງລັ້ນຂໍ້ອມຸລືຂໍ້ແນບລັ້ນການຟື້ນ ເພື່ອຮັມກັ່ງລັ້ນການເກີຍກັບການດໍາເນີນການທອກຮະຈາຍ
ຂ່າວເພື່ອງານລ່ົງເສີມການເກະຕර ແລ້ວນໍາຂໍ້ອມຸລືທີ່ໄດ້ມາເຂົ້າຮ້າສແລະວິເຄຣະທີ່ຂໍ້ອມຸລືດ້ວຍເຄື່ອງ
ໄມໂຄຣຄອມພິວເຕອນ ໂດຍໃຫ້ໂປຣແກຣມສົດືລີສໍາເຮົາຈຸບັນເພື່ອການວິຈີຍທາງສັງຄົມສາສຕ່ງ

ຜູ້ດໍາເນີນການທອກຮະຈາຍຂ່າວທີ່ກັ່ງທຸນດີເປັນເພື່ອສະໜອງ ມີອາຍຸ
ໂດຍເຈົ້າ 47 ປີ ສ່ວນໃຫຍ່ລໍາເຮົາການສຶກຂາສັນປະກິດສຶກຂາປີທີ່ 4 ມີດຳແຫຼ່ງເປັນຜູ້ໃຫຍ່ນັ້ນ
ທີ່ກຳນົດ ແລະປະກອບອາຫັນດໍາເນີນການທອກຮະຈາຍຂ່າວ ເກົ່າທີ່ກັ່ງທຸນດີເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ກຳນົດ
ມີຈຳນວນສາມາຊີກໃນຄວາມເວົ້າເວົ້າໂດຍເຈົ້າ 4 ດາວຕ່ອງຄວາມເວົ້າເວົ້າ ແລະມີມາຍໄດ້ເຈົ້າຕ່ອງຄວາມເວົ້າເວົ້າດ້ວຍ
17,264 ບາທ

ຈາກການສຶກຂາລັກນະແກ່ນຳດໍາເນີນການທອກຮະຈາຍຂ່າວພນວ່າ ມີອາຍຸການຈັດຕັ້ງ
ເຈົ້າ 5 ປີ ເຄື່ອງມືອະນຸມັງກອງຜູ້ໃຫ້ໃຫ້ໃນການຜົດແລະນຳເສັນອາຍາກາທີ່ອັກເຫັນຈາກເຄື່ອງ
ຂໍ້ມູນເລື່ອງ ໄມໂຄຣໂນ ລໍາໂໂນ ແລະວິທີຍຸເທັນ ໂດຍເຄື່ອງມືອະນຸມັງກອງຜູ້ທີ່ໄດ້ກຳນົດ
ຕິດຕັ້ງໄວ້ໃຫຍ່ນັ້ນພັກຂອງຜູ້ດໍາເນີນການທອກຮະຈາຍຂ່າວ ຜູ້ຮົມໃນການຈັດຕັ້ງຄົວ ເຈົ້າທີ່ຍື່ອງຮັບ
ຜູ້ນຳແລະຮາຍງວຽນໃນໜຸ້ມັນ ດັບປະນາຍື່ໃຫ້ໃນການຈັດຕັ້ງເຈົ້າ 19,547 ບາທ ສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ມາ
ຈາກການບົງຈາກ ທອກຮະຈາຍຂ່າວສ່ວນມາກນີ້ຂອບເຂດການກະຈາຍເລື່ອງຄຣອບຄລຸມຜູ້ຟັງໄດ້ທັງ

หมู่บ้าน ชั้นมีผู้ฝัง เฉลี่ย 208 ครัวเรือน กำลังขยายของเครื่องขยายเสียงที่ใช้มีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 278 วัตต์

การดำเนินงานของหอกระจายข่าวส่วนใหญ่จะไม่เปิดดำเนินการทุกวัน และ
ไม่ได้ทำการตรวจสอบการกระจายเสียงไว้อย่างชัดเจน ช่วงเวลาที่มีการจัดรายการกระจายเสียง
ส่วนใหญ่จะเป็นตอนเช้าหรือกลางวันเวลา 06.00 – 08.00 น. และตอนเย็นหรือกลางวัน
17.00 – 18.00 น. เนื้อหาและแหล่งที่มาของข่าวส่วนใหญ่จะได้รับการสนับสนุนจาก
หน่วยงานของรัฐโดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ ข้อมูลข่าวสารด้านสาธารณสุข ด้าน
การบริการสังคม ด้านการปกครอง ด้านการเกษตร และด้านการศึกษา เนื้อหาของ
ข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตรนั้น พบว่าหอกระจายข่าวทุกแห่งมีการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร
วิชาการผลิตและปลูกเศรษฐกิจที่สำคัญของท้องถิ่น สำหรับรูปแบบการนำเสนอรายการ
ส่วนใหญ่จะเป็นการเสนอข่าวสารที่หน่วยราชการผลิตให้ในรูปแบบนักพากเสียงหรือเสียงข่าวสด
แล้วเสริมด้วยรายการเพลงและข่าวของสถานีวิทยุกระจายเสียง ค่าใช้จ่ายในการดำเนิน
งานพบว่า ผู้ดำเนินการหอกระจายข่าวส่วนใหญ่สามารถรับภาระในการชำระค่าใช้จ่ายและ
ไฟฟ้าได้ แต่จะมีปัญหาในการจัดหาเงินมาเป็นค่าซ้อมแซมและปรับปรุงเครื่องมืออุปกรณ์ที่
เลื่อนชำรุดเนื่องจากใช้งานมานาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่ไม่มีกองทุนสำรองของหมู่
บ้านเพื่อการนี้ไว้

อุปสรรคใหญ่ที่สำคัญในการดำเนินงานที่พบคือ การติดต่อประสานงานกับ
เจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อขอรับการสนับสนุนแบบนักพากข้อมูลข่าวสารวิชาการที่จะนำมาจัดทำ
รายการที่หอกระจายข่าว และเพื่อขอคำแนะนำช่วยเหลือในการผลิตและการนำเสนอรายการ
ที่มีคุณภาพ ทั้งนี้เพราะผู้ดำเนินการหอกระจายข่าวส่วนใหญ่ยังขาดความรู้และประสบการณ์ใน
การดำเนินงาน ซึ่งยังมีความต้องการที่จะได้รับการสนับสนุนจากการทางราชการในเรื่องดังกล่าว
ต่อไป

ABSTRACT

Title : Implementation of Village Loudspeaker Towers for Agricultural Extension Work : A Case Study in Pasang District, Lamphun Province, Thailand.

By : Mr. Pongpan Nandakwang

Degree : Master of Agricultural Technology (Agricultural Extension)

Major Field : Agricultural Extension

Chairman, Special Problem Advisory Board : *Wittaya Damrongkiattisak*
(Associate Professor Dr. Wittaya Damrongkiattisak)

July 1992

The objectives of this study were to investigate (1) personal backgrounds of the people in charge of implementation of village loudspeaker towers (2) the implementation of village loudspeaker towers and (3) problems, limitations, and solutions to the problems concerning the implementation. The data were collected by using questionnaires interviewing 94 people in charge of village loudspeaker towers, and analyzed by using SPSS program on microcomputer.

The results showed that all respondents were male, with an average age of 47 years and had completed grade 4 of primary education. Most of them were heads of villages or head of Tumbons, married and having an average number of household members of 4 persons. The majority were engaged in agriculture and had an annual average income of 75,264 baht per household.

Most of the village loudspeaker towers were located at the respondents' residences and had been established for an average

of 5 years. The equipment used included amplifier, loudspeakers, microphones, small radio - cassette tape recorders the amplifiers were 278 watts on average. The establishment of the towers were initiated by government officials, villagers and their leaders. The average budget used for the establishment was 19,547 baht, most of which was donated. Most of the village loudspeaker towers' broadcast could serve all of the audience in the village, with an average number of 208 households in each village.

Most loudspeaker towers were operated neither on a daily nor regularly-scheduled basis. The usual broadcast time was 6.00 - 8.00 a.m. and 5.00 - 6.00 p.m. Most of the broadcast programs were the presentation of information provided by government agencies in areas of public health, social services, administration, agriculture, and education. All towers were found to broadcast some information on local cash crops and/or economic animals. The presentation were done mainly by playing recorded cassette tapes and live announcements supplemented with songs and news from radio broadcasting stations. Most of the respondents could afford to pay electricity bills, but not the cost of equipment maintenance and repairs, especially in villages where reserved funds were not available.

The major problems stated by most respondents included the coordination with government officials in order to obtain recorded cassette and academic advice to improve broadcasting programs and presentation.

บทที่ 1

บทนำ

(INTRODUCTION)

การพัฒนาการเกษตร โดยเฉพาะงานส่งเสริมการเกษตรย่อมมีความจำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งผู้ปฏิบัติงานเป็นต้องระลึกอยู่เสมอว่าทำอย่างไรจะทำให้เกษตรกรรมการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยมีความรู้ความสามารถและยอมรับในนวัตกรรมที่เหมาะสม ปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนในงานส่งเสริมการเกษตรประสบผลสำเร็จคือการเลือกสื่อ (media) ทางการส่งเสริมที่เหมาะสม เพื่อให้เกษตรกรได้ใช้สื่อสัมผัสมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารให้ได้ยินได้เห็นชัดเจน และมีประสิทธิภาพในการรับรู้มากขึ้น ควรเลือกใช้สื่อชิ้งเป็นโสดทัศนุปกรณ์ที่จะทำให้เกษตรกรเข้าใจและเกิดการยอมรับเร็วขึ้น จากการศึกษาถึงการใช้ประสานสัมผัสด้วย ๆ ทั้ง 5 คือ ตา หู จมูก ลิ้น และผิวนั้น จะเห็นได้ว่าในวันหนึ่ง ๆ คนเราจะใช้ประสานสัมผัสด้วย ๆ เป็นร้อยละดังนี้ จักษุสัมผัส ร้อยละ 83 โสดสัมผัส ร้อยละ 11 นาลิกสัมผัส ร้อยละ 3.5 กายสัมผัส ร้อยละ 1.5 และรัสสัมผัส ร้อยละ 1 จะเห็นได้ว่าในวันหนึ่ง ๆ คนเราใช้ประสานตาและหูในการฟัง เรื่องราวถึง ร้อยละ 94 และโสดสัมผัสมีความสำคัญของจากจักษุสัมผัส ซึ่งโสดสัมผัสร์คือ การส่งเสริมการเกษตรโดยผ่านการรับฟัง (บุญสุน วรอาภรณ์, 2529 : 221-222) ตามปกติเก้อนทุกหมู่บ้านในชนบทจะมีอุปกรณ์และเครื่องมือในการกระจายเสียงใช้อยู่แล้ว เช่น มีเครื่องขยายเสียง ลำโพง วิทยุเทป แต่เป็นของส่วนตัวอาจมีอยู่ที่วัดหรือที่บ้าน ส่วนใหญ่จะใช้เวลาเมือง เช่น งานวัด งานทำบุญต่าง ๆ งานบวชนาค ทำบุญชั้นบ้านใหม่ (คุณอุทกธรรมชาติฯ 2530 : 9) สื่อที่นำเสนอจะเป็นสื่อที่นำเสนอด้วยเสียงที่นำสารเข้าถึงเกษตรกรเป็นหมายได้ดีประเภทหนึ่งคือ สื่อเฉพาะกิจในท้องถิ่นอันได้แก่หอกระจายข่าวในหมู่บ้าน (วีระยุทธ มนaye ไวโรจน์, 2530 : 897-989)

หอกระจายข่าวหรือเสียงตามสาย เป็นสื่อมวลชนที่นิยมใช้กันที่สุด ซึ่งได้กระจายอยู่ทั่วประเทศไทย โดยสร้างขึ้นเพื่อสนับสนุนความต้องการนี้ฐานในการสื่อสารของหมู่บ้านเป็นแหล่งและได้มีหน่วยงานราชการที่ได้ใช้สื่อนี้ในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นอกจากนี้หอกระจายข่าวหรือเสียงตามสายยังเป็นสื่อที่ใกล้ชิดกับชาวบ้านมากและเป็นสื่อที่นิยมบังคับฟังด้วย อุปกรณ์ที่ใช้ในการกระจายเสียง ซึ่งประกอบด้วยเครื่องขยายเสียง ลำโพง

ไม่โครงการ เสาลำโพง สายไฟและเครื่องเล่นเทป หรือวิทยุเทปคลาสเซ็ท ถ้าแบ่งตาม ลักษณะการจัดตั้งอาจแบ่งได้ 2 ประเภท คือ หอกระจาดข้าว และเสียงตามสาย แต่ถ้า แบ่งตามสถานที่ตั้งอาจแบ่งได้ 3 ประเภท คือ หอกระจาดข้าวที่ตั้งอยู่ในบริเวณบ้าน ใน บริเวณวัดหรือมัสยิด และหอกระจาดข้าวที่ตั้งอยู่ในบริเวณโรงเรียน ผู้ใช้หอกระจาดอาจเป็น คน ๆ เดียวกันก็ได้ เช่น พระ กานัน ผู้ให้บ้านหรือกรรมการวัดหรือเป็นผู้ที่มีเครื่องขยาย เสียงตั้งอยู่ภายในบ้าน ซึ่งเกือบทุกแห่งจะต้องเสียค่าซ้อมแซม บำรุง ดูแลรักษาและค่าไฟฟ้า เอง โดยอาจจะเป็นผู้ใช้หอกระจาดหรือคนในหมู่บ้านร่วมกันออกค่าใช้จ่ายนี้ ฝ่ายวิทยุการ เกษตร กองเกษตรล้มเหลว ได้เริ่มใช้หอกระจาดข้าวหรือเสียงตามสายในการเผยแพร่ ถ่ายทอดความรู้ทางการเกษตรอย่างจริงจังเมื่อปี พ.ศ. 2529 โดยการจัดทำเทปบันทึก เสียงความรู้ทางการเกษตรไปเผยแพร่ (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2531 : บทคัดย่อ)

ความล้าค้างของปัญหา

(Statement of the problem)

งานเผยแพร่กระจายเสียงในชุมชนชนบทหรือหอกระจาดข้าว ได้มีการดำเนินงาน อย่างจริงจังในช่วงปี พ.ศ. 2521 - 2525 เป็นต้นมา (ปราบส ไวยวัฒนาณ์, 2526 : คำนำ) มีเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐบาลและเอกชนให้ความสนใจดำเนิน การจัดรายการในหลายจังหวัดทั่วประเทศ ทว่าการใช้ปะ โยชน์จากหอกระจาดข้าวในหมู่ บ้านอาจจะยังไม่เต็มที่นัก ทางหมู่บ้านที่มีหอกระจาดข้าว พบว่าไม่ได้ใช้ปะ โยชน์เท่าที่ควร เพราชาตดูค่าเนินการ หรือบางหมู่บ้านใช้ปะ โยชน์เฉพาะการบนอกข้าว การประชุมของ หมู่บ้าน ส่วนการเผยแพร่ความรู้ในเรื่องต่าง ๆ กลับมีน้อย (วิจารณ์ คพภูสร, 2531 : 77) อาจจะเป็นเพราะผู้ดูแลเนินการหอกระจาดข้าวในหมู่บ้าน เช่น ผู้ให้บ้าน กานัน พระ ฯลฯ ขาดความรู้ความเข้าใจ หรือขาดความสนใจและหืออาจเป็น เพราะการดำเนินงาน สนับสนุนของหน่วยงานรัฐบาลยังไม่เต็มที่และทั่วถึง

งานส่งเสริมการเกษตรมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาเกษตรกร โดยใช้วิธีการและ กลยุทธ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยให้เกษตรกรรู้จักคิด รู้จักทำ รู้จักแก้ปัญหาของตนเอง อันจะทำให้ เกิดผลทางสังคมคือการอยู่ร่วมกันด้วยดี และผลทางเศรษฐกิจคือมีผลผลิตเพิ่ม มีฐานะดี แนวทางหนึ่งในงานส่งเสริมการเกษตรที่เป็นที่ยอมรับกันมาก คือการเผยแพร่กระจายความรู้ (diffusion model) นรินทร์ชัย พัฒนาวงศ์ (2533 : 4) กล่าวว่ารูปแบบการเผยแพร่ กระจาย ความรู้ที่กล่าวข้างต้นมาก คือ กระบวนการยอมรับ (adoption process) โดยมี

ประเด็นสำคัญคือ เกษตรกรจะต้องผ่านชั้นตอนต่าง ๆ ได้แก่ การรับทราบ ความสนใจ การไตร่ตรอง การลงทำ จึงถือเป็นขั้นการนำไปปฏิบัติ ดังนั้นการเผยแพร่และกระจายข่าวสารความรู้ไปสู่เกษตรกรเพื่อให้เกษตรกรรับทราบและเกิดความสนใจ จึงเป็นชั้นตอนที่สำคัญในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตร

สำหรับการเผยแพร่กระจายเรียงในหมู่บ้านของจังหวัดลำพูน พบว่ามีจำนวนท้องกระจายช่วง 362 แห่ง จาก 462 หมู่บ้าน (สำนักงานจังหวัดลำพูน, 2533) จึงอาจกล่าวได้ว่าจังหวัดลำพูนเป็นจังหวัดที่มีการดำเนินงานเผยแพร่กระจายข่าวอย่างแพร่หลายมากที่สุดจังหวัดหนึ่ง เพราะมีหมู่บ้านที่มีการจัดตั้งและดำเนินงานเผยแพร่กระจายข่าวมากถึง ร้อยละ 78.58 ของจำนวนหมู่บ้านทั้งหมดในจังหวัด

อำเภอป่าช้าง มีจำนวนท้องกระจายช่วง จำนวน 94 แห่ง จาก 95 หมู่บ้าน (ที่ทำการพัฒนาชุมชน ออำเภอป่าช้าง, 2533) โดยอีก 1 หมู่บ้านนั้น ใช้ร่วมกันกับหมู่บ้านที่อยู่ใกล้เคียง เสมือนว่ามีการกระจายข่าวสารทั่วถึงทั่งหมดครอบคลุมทุกหมู่บ้าน เนื่องด้วยสภาพพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการเกษตรเป็นอย่างยิ่งนักกว่าร้อยละ 80 ของราษฎรจังหวัดเชิงทางเกษตรกรรม (สำนักงานเกษตรอำเภอป่าช้าง, 2534) จึงน่าจะซึ่งให้เห็นว่าหากมีการให้ข่าวสารความรู้ทางการเกษตรผ่านเผยแพร่กระจายข่าวอย่างต่อเนื่อง คงจะมีส่วนสนับสนุนงานส่งเสริม การเกษตรได้เป็นอย่างมาก

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

(Objectives of the study)

1. เพื่อทราบถึงลักษณะส่วนบุคคลของผู้ดำเนินการท้องกระจายข่าวในอำเภอป่าช้าง จังหวัดลำพูน
2. เพื่อศึกษาลักษณะการดำเนินการท้องกระจายข่าว เพื่องานส่งเสริมการเกษตรในอำเภอป่าช้าง จังหวัดลำพูน
3. เพื่อทราบปัญหาและอุปสรรคตลอดแนวทางแก้ไขในการดำเนินการท้องกระจายข่าวเพื่องานส่งเสริมการเกษตรในอำเภอป่าช้าง จังหวัดลำพูน

**ประ Isaac's ที่คาดว่าจะได้รับ
(Expected results)**

1. ทำให้หน่วยงานที่รับผิดชอบงานด้านส่งเสริมการเกษตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำนักงานเกษตรอำเภอป่าช้าง และสำนักงานเกษตรจังหวัดลำบูรณ์ถึงศักยภาพลักษณะ ตลอดจนปัจจัยต้นแบบและแนวทางการแก้ไขปัญหาในการดำเนินการของรายชื่อไปสู่บุคคลเป้าหมายที่ชัดเจนมากขึ้นถึงระดับที่สามารถนำไปใช้ในการวางแผนการดำเนินงานส่งเสริมการเกษตร โดยใช้สื่อตั้งกล่าวที่ได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น

2. เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ เทคนิคการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ จากแหล่งข้อมูลข่าวสารไปสู่บุคคลเป้าหมายในระดับหมู่บ้าน

ขอบเขตและข้อจำกัดในการศึกษา

(Scope and limitation of the study)

1. การศึกษาเรื่องนี้เป็นการศึกษาลักษณะการดำเนินการของหอกระจายข่าวเพื่องานส่งเสริมการเกษตรในอำเภอป่าช้าง จังหวัดลำบูรณ์ ในกรอบของผู้ดำเนินงานเท่านั้น

2. ผู้ให้ข้อมูล คือผู้ดำเนินการเรื่องหอกระจายข่าวในอำเภอป่าช้าง จังหวัดลำบูรณ์ ซึ่งมีตำแหน่งเป็นผู้ให้ถูบ้าน จำนวน 94 คน

3. การศึกษาเรื่องนี้เป็นการศึกษาในช่วงระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมาเท่านั้น คือช่วงเดือนมกราคม พ.ศ. 2534 ถึงเดือนมกราคม พ.ศ. 2535

นิยามศัพท์เฉพาะ

(Definition of terms)

นิยามศัพท์

หอกระจายข่าว เป็นระบบการกระจายเสียง โดยผ่านลำโพงที่ติดไว้บนปลายเสา จะมีจำนวนลำโพงหรือเสาเท่าไรก็ได้ หอกระจายข่าวเป็นเครื่องมือสื่อสารประจำหมู่บ้าน หอกระจายข่าวนี้อาจมีชื่อเรียกนี้แตกต่างกันไปในแต่ละหมู่บ้านและส่วนราชการ เช่น กองสุขาภิบาล สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข เรียกว่าหอกระจายข่าวสารหมู่บ้าน บางหมู่บ้านอาจจะเรียกว่า เสียงตามสาย แต่ในการศึกษาครั้งนี้จะถือว่าใช้เรียกด้วย หมู่บ้านต่าง ๆ ทั้ง 2 ชื่อที่กล่าวมาแล้วเป็นลิستเดียวกัน

การดำเนินการหอกระจายข่าว หมายถึง การจัดการห้องบรรยากาศทั้งปวง เพื่อให้ได้มาซึ่งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนข้อมูล ข่าวสาร ที่จำเป็นต้องใช้ในการผลิตและ การนำเสนอรายการการกระจายเสียงผ่านทางหอกระจายข่าว

ผู้ดำเนินการหอกระจายข่าว หมายถึง บุคคลที่มีหน้าที่ในการดำเนินการหอกระจายข่าวนั้นตั้งแต่การจัดทางบประมาณ ข้อมูล ข่าวสาร การผลิตรายการ การนำเสนอรายการ ตลอดจนการควบคุมดูแลรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการเผยแพร่ ข้อมูลข่าวสารจากหอกระจายข่าวไปสู่กลุ่มนักศึกษาเป้าหมาย

งานส่งเสริมการเกษตร คือ กระบวนการในการให้การศึกษานอกโรงเรียน รวมทั้งการบริการแก่บุคคลเป้าหมายที่เป็นเกษตรกรและครอบครัว โดยให้บุคคลเป้าหมาย เท่านี้เรียนรู้ได้จากการกระทำด้วยตนเอง และช่วยคนเอง เพื่อให้บรรลุถึงการเกิดอยู่ดี ของตนในชุมชนโดยส่วนรวม ทั้งนี้โดยมีพื้นฐานดังอยู่บนการพัฒนาประชาชนในชุมชน (ดิเรก ฤทธิ์ร่าย, 2522 : 4-5)

นิยามศัพท์มีนัยความ (Operational definitions)

ลักษณะล้วนบุคคล หมายถึง ลักษณะต่าง ๆ ของผู้ให้ข้อมูลทั้งทางกายภาพ เศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ เพศ อายุ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน การศึกษา ตำแหน่ง ในสถานะลั่งคุณ สถานภาพการสมรส อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนต่อปี

เนศ หมายถึง เนศชายหรือเนศหญิงซึ่งเป็นลักษณะที่แสดงความแตกต่างกัน ของผู้ให้ข้อมูล

อายุ หมายถึง จำนวนเวลาเป็นปีของผู้ให้ข้อมูลที่ตอบแบบลัมภากษ์ ตั้งแต่
กิจกรรมถึงเวลาบันทึกข้อมูล

ระดับการศึกษา หมายถึง คุณวุฒิทางการศึกษาขั้นสูงสุดของผู้ให้ข้อมูลที่ได้รับ[†]
การศึกษาในระบบ

ตำแหน่ง หมายถึง สถานภาพทางลังคมซึ่งผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวได้รับ[‡]
การยอมรับและได้รับการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เป็นผู้นำในชุมชนนั้น เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
กรรมการหมู่บ้าน พระ ผู้ลือชื่อสารธรรมสูช (ผลส.) อาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้าน
(อสม.) ฯลฯ

สถานภาพการสมรส หมายถึง ภาวะการที่ผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวผ่าน
หรือไม่ผ่านการแต่งงานมาแล้วหรือไม่ และปัจจุบันยังอยู่ร่วมกับคู่ครองหรือไม่อย่างไร

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน หมายถึง จำนวนบุคคลที่อยู่อาศัย ทำมาหากิน[§]
ร่วมกับผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวอย่างถาวรในปีที่ผ่านมา

อาชีพ หมายถึง ลักษณะของกิจกรรมที่ผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวมีการดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้และทรัพผลผลิตที่จำเป็นต่อการดำรงชีพของตนเองและสมาชิกในครัวเรือน

ระดับรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนต่อปี หมายถึง รายได้ที่เป็นตัวเงินที่ผู้ดำเนิน[¶]
การหอกระจายช่าว และสมาชิกในครัวเรือนร่วมกันหากมาได้จากการประกอบอาชีพต่าง ๆ
ในรอบปีที่ผ่านมา

บทที่ 2

การตรวจสอบสาร (REVIEW OF RELATED LITERATURE)

การศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินการทอกรายช่าวเพื่องานส่งเสริมการเกษตร ครั้งนี้ ได้มีการศึกษาจากเอกสารและวรรณคดีที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความกระจงชื่นปัญญา และดำเนินการได้อย่างถูกต้องครอบคลุมเนื้อหาดังนี้

1. การลือสาร
2. การดำเนินการทอกรายช่าว

งานเชี่ยพะลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีดังนี้

1. การลือสาร
 - 1.1 ความหมายของการลือสาร

การลือสาร (communication) มาจากคำว่า communis หรือ commoness ซึ่งแปลว่า "ร่วมกัน" หรือ "เหมือนกัน" นั่นคือการลือสารมุ่งที่จะทำให้ความคิดความเข้าใจของผู้อื่นเหมือนกับความคิดความเข้าใจของเราระ หรือทำอย่างไรจะจะสื่อความรู้สึกนึกคิดของเรามาสู่ความคิดของผู้อื่นได้ โดยให้มีความรู้สึกนึกคิดตรงกัน เนื่องจากธรรมชาติคนเรานั้นจะได้รับข่าวสารอย่างเดียว ก็ต่อเมื่อความเข้าใจและความรู้สึกนึกคิดจะต่างกันไป การลือสารที่คืนมีประสิทธิภาพจึงมุ่งที่จะทำให้ผู้รับข่าวสารมีความรู้สึกนึกคิด การปฏิบัติเหมือนดังที่ผู้ล่วงช่าวสารประสงค์ (วิจิตรา อาวากุล, 2526 อ้างโดย วิทยา คำรุ่งเกียรติศักดิ์, 2529 : 19)

จากความหมายดังกล่าว Lionberger and Gwin ค.ส. 1982 อ้างโดย วิทยา คำรุ่งเกียรติศักดิ์ (2529 : 18) ได้เสนอว่า การลือสารเป็นสิ่งจำเป็นในการเผยแพร่เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมต่าง ๆ หากไม่มีการลือสารย่อมไม่มีการเผยแพร่ช่าวสาร (diffusion of information) อย่างไรก็ได้สร้างความเข้าใจพื้นฐานไว้ว่า

แม้ว่าการสื่อสารเป็นสิ่งจำเป็น แต่ไม่ได้หมายความว่าการสื่อสารอย่างเดียวจะเป็นปัจจัย เนี่ยงพหุทัจทำให้การถ่ายทอดเทคโนโลยีหรือการส่งเสริมประสิทธิผลสำเร็จ การส่งเสริมที่ประสิทธิผลสำเร็จต้องมีปัจจัยอื่น ๆ ประกอบด้วย เช่น (1) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ การศึกษา ความเชื่อ นิสัยทางอาชีพ เป็นต้น (2) ปัจจัยทางสภาพการณ์ เช่น สภาพดิน, น้ำ, ครอบครัว, การคมนาคม, ตลาดเงินทุน และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (3) ปัจจัยเกี่ยวกับเป้าหมายของครอบครัวและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (family goals and behavioral change variables) กระนั้นก็ต้องการสื่อสารที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ขาดไม่ได้

1.2 วิธีการติดต่อสื่อสาร

สำหรับประเทศไทยในการติดต่อสื่อสารในงานส่งเสริมการเกษตรนั้น ดิเรก ฤกษ์พ่วาย (2527 : 74-78) ได้กล่าวถึงวิธีการติดต่อสื่อสารในงานส่งเสริมการเกษตรว่า มี 3 วิธี คือ

1. วิธีการติดต่อแบบบุคคล (personal contact)
2. วิธีการติดต่อแบบกลุ่ม (group contact)
3. วิธีการติดต่อผ่านสื่อมวลชน (mass media)

โดยการติดต่อผ่านสื่อมวลชนนั้นจะเป็นประโยชน์ในงานส่งเสริมการเกษตรหลาย ๆ แห่ง เนื่องจากความรวดเร็ว จึงใช้เวลาอันน้อยในการติดต่อกับชุมชนกลุ่มใหญ่ครอบคลุม ได้ในเนื้อที่กว้างขวางกว่า เปลืองค่าใช้จ่ายน้อยกว่า เมื่อเปรียบเทียบจำนวนที่ใช้จ่ายต่อหัว ของค่าใช้จ่ายกับกลุ่มนักศึกษาเป้าหมาย สื่อมวลชนจะมีบทบาทในการกระตุ้นให้เกิดการดำเนินการใจเกี่ยวกับสิ่งปฏิบัติความรู้ใหม่ ๆ

1.3 ประเภทของการติดต่อสื่อสาร

ประเภทของการติดต่อสื่อสาร ที่ใช้ในงานส่งเสริมการเกษตร วิจิตร อวะกุล (2527 : 199-200) ได้แยกประเภทของสื่อที่ใช้ในงานส่งเสริมการเกษตรออกเป็น

1. สื่อที่เป็นคำนุดหรือลมปาก การประชุมแบบต่าง ๆ การอภิปราย การติดต่อสนทนา การอบรม การประชุมแบบต่าง ๆ การอภิปรายแบบต่าง ๆ การเยี่ยม เยียนยังบ้านเกษตรกร ฯลฯ

2. สื่อที่เป็นสิ่งพิมพ์ ได้แก่ แผ่นปัลว แผ่นพับ หนังสือเผยแพร่เล่มบางๆ เอกสารแน่น่าประกอน หนังสือพิมพ์ กำแพง เอกสารเผยแพร่ แผ่นโฆษณา (โพลีเตอร์) นิตยสาร ฯลฯ

3. สื่อที่เป็นงานละเอียด ได้แก่ สไลด์ เทปบันทึกเสียงงาน แผ่นเสียง อุปกรณ์โสตทัศนศึกษาต่าง ๆ ภานยนตร์ วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ และหอกระจายซาวในหมู่บ้าน ฯลฯ

ดังนั้น วิธีการเผยแพร่กระจายความรู้ไปสู่เกษตรกรจังหวัดลพบุรีทาง คิงส์ทาร์ย (2527 : 80-81) กล่าวว่า การให้ข่าวสารแก่เกษตรกรนั้น การติดต่อผ่านสื่อมวลชนเนี่ยงตื้นเด้านการให้ข่าวสาร ได้กวนขวางและรบกวนว่าการติดต่อผ่านกสิมและ การติดต่อเป็นรายบุคคล แต่ก็มีจุดด้อยในเรื่อง เนื้อหาที่จะให้สอดคล้อง เทมาะสมกับชุมชน ชนบททั่วประเทศนั้นทำได้ยากและมีค่าใช้จ่ายสูง ในการจัดทำรายการ ปราบี ไทยวัฒนาณท์ (2526 : 5) ได้เสนอว่า วิธีการที่นี้ที่จะทำให้ประชาชนในชนบทได้ทราบข่าวสารความรู้ และความรู้นั้นตรงต่อความต้องการของชาวบ้าน โดยการจัดบริการเผยแพร่ข่าวสารความรู้ในระดับตำบลและหมู่บ้าน อีกทั้งมีการเลือกใช้เครื่องสื่อสารมวลชนและวิธีการต่าง ๆ ที่ เทมาะสมกับสภาพชุมชนนั้น นั่นคือการกระจายเสียง ในหมู่บ้านที่เรียกว่าหอกระจายข่าวสาร หรือเสียงตามสายซึ่งนับเป็นงานที่เปิดโอกาสให้เกษตรกรรับรู้ข่าวสารอย่างกว้างขวาง และในขณะเดียวกันสามารถซักจุ่ง โน้มน้าวใจ ใจกระตุ้นให้เกษตรกรมีการตั้งตัวร่วมแรงร่วมใจกันเพลินมากอีกด้วย

2. การดำเนินงานหอกระจายข่าว

2.1 ความหมายของหอกระจายข่าว

กองสุขศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (2530 : 7) อธิบายว่า หอกระจายข่าวสารหรือเสียงตามสายเป็นระบบกระจายเสียง โดยผ่านลำโพงที่ติดไว้ ปลายเสา จะมีจำนวนลำโพงหรือเสาเท่าไหร่ก็ได้ หอกระจายข่าวสารเป็นเครื่องมือสื่อสารประจำหมู่บ้าน ทำให้ชาวบ้านได้รับข้อมูลข่าวสาร ได้รับเร็วและทันท่วง ใช้ประกาศหรือแจ้งข่าวความเคลื่อนไหวราคาน้ำมัน ชุดเบเกอร์ ของราษฎร ราคาลินค์ของตลาด ใช้ประกาศเทศตัววนเทคร้าย ภัยพิบัติได้กันไว้ และประชาสัมพันธ์งานบุญกาศ ตลาดน้ำ ฯลฯ

ประดิษฐ์ ไวยวัฒนาแก้ว (2526 : 9-11) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า การแพร่กระจายเสียงในหมู่บ้านนี้คล้ายกับรายการกระจายเสียงทางวิทยุ คือใช้เสียงเป็นสื่อในการให้ข่าวสารความรู้และการบันเทิง มีวัตถุประสงค์และเทคนิคในการจัดรายการคล้ายคลึงกัน แต่ต่างกันที่รายการวิทยุจะโดยหน่วยงานของรัฐ มีระบบ ระบบที่มีการปฏิบัติงานที่แน่นอน ตายตัว ให้ความรู้กว้าง ๆ สำหรับผู้ฟัง โดยทั่วไป มักเป็นรายการที่จัดตลอดทั้งวัน สถานีวิทยุอยู่ในตัวเมือง ใช้คลื่นวิทยุในการกระจายเสียง มีกำลังแรงกว่าและลงทุนสูง สำหรับเสียงตามสายจัต โดยกลุ่มนักศึกษาฝึกงาน ช่วงปีภูนิติงานไม่แน่นอนตายตัว สถานีกระจายเสียงอยู่ในตัวหมู่บ้าน กระจายเสียงผ่านลำโพง ทำให้ระยะการรับฟังสั้นกว่าและการลงทุนต่ำกว่า ในการจัดการกระจายเสียงในหมู่บ้าน เนื้อหาที่จะจัดบริการความหลากหลายนี้คือ

1. รายการที่เป็นรายการให้การศึกษา เป็นรายการให้ความรู้ด้านต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน เช่น ความรู้ด้านการเกษตร การศึกษา สุขภาพอนามัย สังคม วัฒนธรรม ตลอดจนความรู้ที่จะแนะนำล่างเลริมอาชีพต่าง ๆ ในหมู่บ้าน
2. รายการที่ให้ข่าวสาร
3. รายการที่ให้ความบันเทิง
4. รายการที่ส่งเสริมในการพัฒนาคุณภาพชุมชน

2.2 ลักษณะการดำเนินงานที่กระจายข่าว

เนื่อชุมชนหรือหมู่บ้านมีทักษะการกระจายข่าวหรือเสียงตามสายแล้ว การที่จะให้ทักษะการกระจายข่าวสารของหมู่บ้านมีการกระจายอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อให้ชุมชนได้รับความรู้ข่าวสาร และมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาของชุมชนของตน กองสุชศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (2530 : 17) ระบุว่า ควรกำหนดให้มีผู้รับผิดชอบเป็น "คณะกรรมการดำเนินงานที่กระจายข่าวสาร" ขึ้น

บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการดำเนินงานที่กระจายข่าวสาร

1. สำรวจวิเคราะห์ปัญหาความต้องการของชุมชน
เมื่อได้ปัญหาและความต้องการของชุมชนแล้ว นำมาจัดลำดับความสำคัญ

เร่งด่วนในการแก้ปัญหาว่าปัญหาใดควรแก้ไขก่อน-หลัง เพื่อทำการวางแผนในการเผยแพร่ต่อไป

2. จัดทำตารางออกอาการศประจำวัน

คณะกรรมการดำเนินงานกระจายช่าวสารทุกฝ่ายจะต้องร่วมกันกำหนดตารางและเนื้อหาในการเผยแพร่ข้อมูลช่าวสารให้สอดคล้องผลผู้สนใจเพื่อแก้ปัญหาเดียวกัน

3. หากความรู้ ข้อมูล ช่าวสารที่จะนำมาเผยแพร่ตามตารางออกอาการ

กรรมการดำเนินงานหอกระจายช่าวสารแต่ละฝ่าย ซึ่งประกอบด้วยนักศึกษา 2 คนขึ้นไป ต้องไปหาเนื้อหา ข้อมูล ช่าวสารที่จะนำมาออกอาการตามตารางที่กำหนดไว้ซึ่งบุคคลแต่ละฝ่ายจะกำหนดให้ลับกันในการหาข้อมูล 1 คน อีก 1 คน กำหนดที่เผยแพร่ออกอาการในรูปแบบต่าง ๆ

4. ร่วมมือกันผลิตรายการ

เมื่อมีเนื้อหาข้อมูล ช่าวสารแล้ว และมีผู้มีความสามารถหรือมีใจร่วมมือกันผลิตรายการต่าง ๆ เช่น นำเสนอ การสัมภาษณ์ ฯลฯ หลาย ๆ รูปแบบ เพื่อออกอาการ

5. การจัดทำทุน

ในการดำเนินงานของหอกระจายช่าวสาร จะต้องมีค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ได้แก่ ค่าไฟฟ้า ค่าเบนซินเตอร์ ค่าเชื้อเพลิงเตอร์ ค่าน้ำมัน (ในการนำไปใช้ไฟฟ้า) ค่ากระดาษ (สมุด) ปากกา ค่าเบนซินแท็กเสียง ค่าซ่อมบำรุงอุปกรณ์ทุกชนิด

6. การคุ้มครองชื่อและเครื่องเสียง

ในคณะกรรมการดำเนินงานหอกระจายช่าวสาร ควรห้ามมีความรู้ด้านช่างเสียงหรือช่างไฟ อย่างน้อย 1 คน เพื่อคุ้มครองหอกระจายช่าวสารให้มีอิทธิพลใช้งานได้นานและสามารถซ่อมแซมเล็กน้อยได้

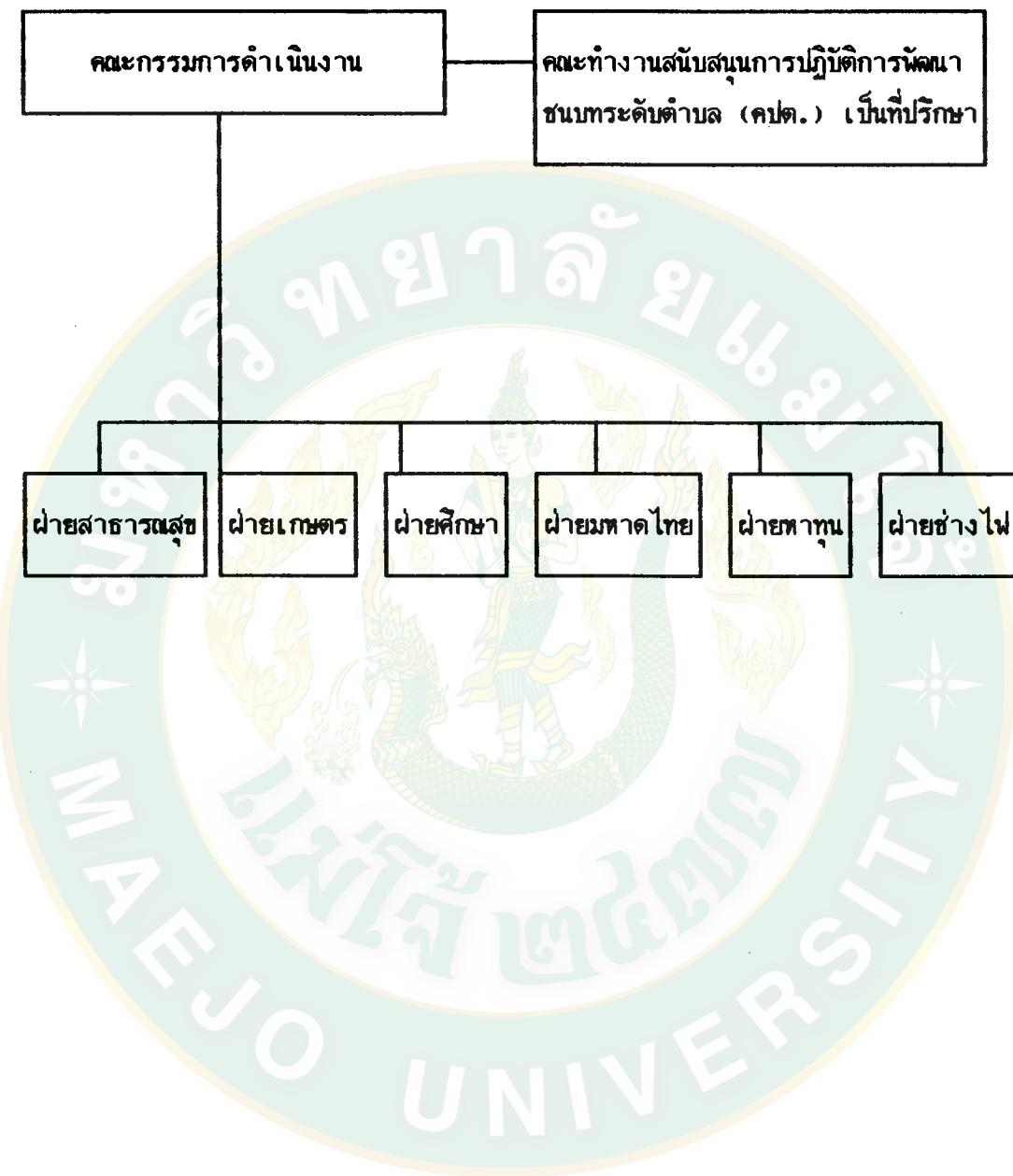
7. การติดตามประเมินผล

ในการติดตามประเมินผลการดำเนินงานหอกระจายช่าวสาร หลังจากดำเนินการไปแล้ว จะมีการประเมินผลผู้ฟังและประเมินผลรายการ

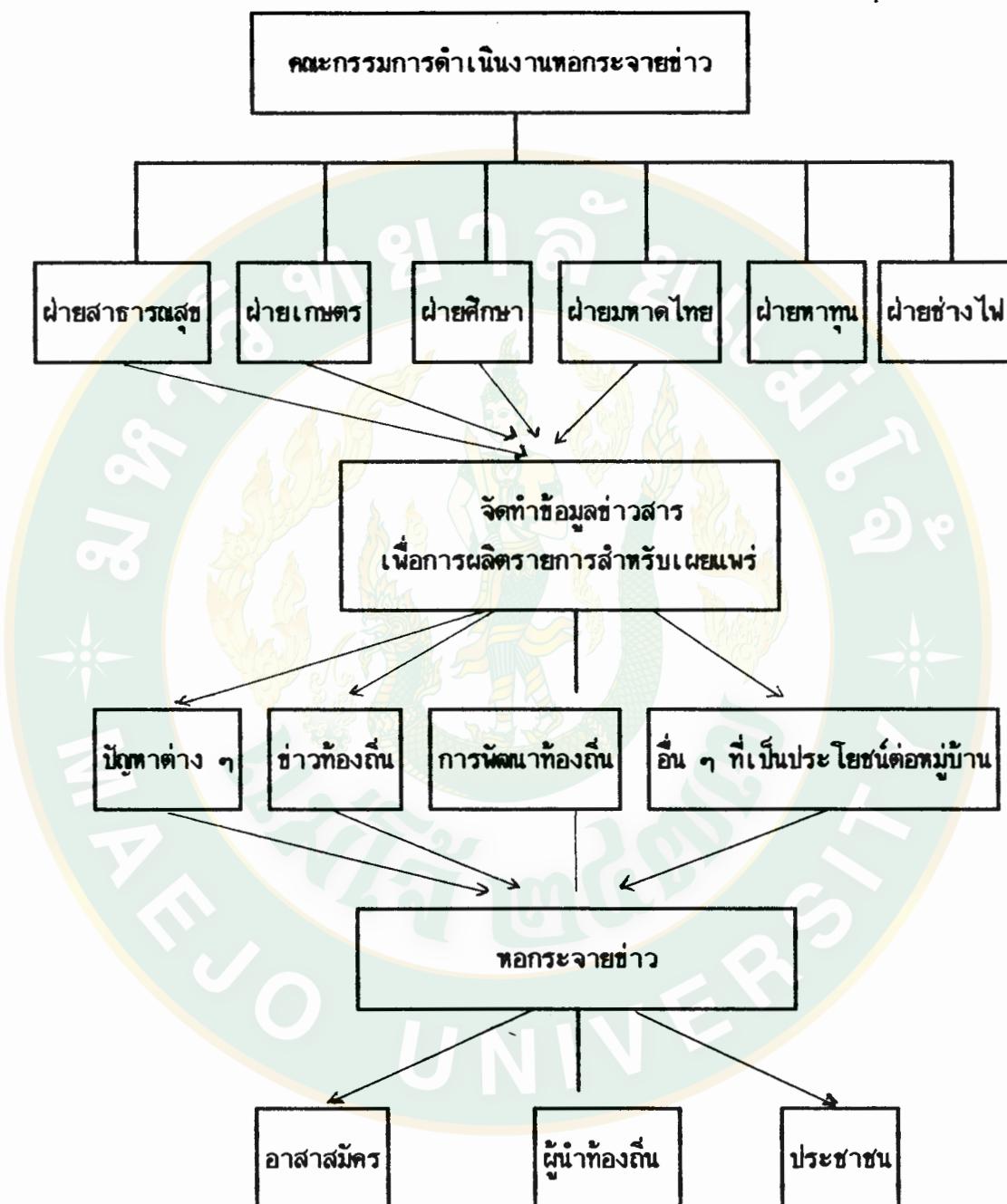
8. สรุปปัญหาเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานหอกระจายช่าวสาร

คณะกรรมการดำเนินงานหอกระจายช่าวสาร ควรมีการปรึกษาหารือเพื่อปรับปรุงการจัดรายการ โดยนำข้อมูลจากการติดตามประเมินผลประกอบพิจารณาในการแก้ไขปัญหา

ภารกิจ คณะกรรมการดำเนินงานพัฒนาระยะช่วงส่วนภูมิภาค

ภาค 2 การดำเนินงานหลักการกระจายช่าวสารหมุนเวียน

2.3 องค์ประกอบของหอกระจายช้า

องค์ประกอบของหอกระจายช้า (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2531) :

4) มี 3 ประการ ดังต่อไปนี้คือ

1. อุปกรณ์

- 1.1 แอมป์ไฟเบอร์ (เครื่องขยายเสียง)
- 1.2 เครื่องเล่นเทปและเทปบันทึกเสียง
- 1.3 ไมโครโฟน
- 1.4 ลำโพงและที่ตั้ง
- 1.5 สายไฟใช้ในการต่อจากแอมป์ไฟเบอร์และลำโพง จะมี

ขนาดความยาวตามจำนวนจุดที่ตั้งลำโพงและระยะห่างระหว่างที่ตั้ง เครื่องขยายเสียงกับที่ตั้งลำโพงแต่ละแห่ง

2. ผู้รับฟัง ได้แก่ ผู้ที่อยู่ในรัศมีการรับฟังหอกระจายช้าหรือเสียงตามสาย โดยปกติผู้รับฟังจะสามารถรับฟังเสียงจากลำโพงกระจายเสียงได้ชัดเจนในรัศมีไม่เกิน 1 กิโลเมตร แต่ถ้าห้องอยู่ห่างจากห้องกำลังการกระจายเสียงของลำโพงด้วย

3. ผู้ใช้หรือผู้ควบคุมคุณภาพ ผู้ใช้หมายถึง ผู้ใช้อุปกรณ์ในการเผยแพร่องค์สาร อาจจะใช้โดยการพูดผ่านไมโครโฟนหรือบันทึกเสียงเพื่อออกรากาศ ผู้ควบคุมคุณภาพ หมายถึง ผู้มีหน้าที่ดูแลรักษาอุปกรณ์ เครื่องมือ การใช้ การเปิด-ปิด ส่วนใหญ่มักเป็นผู้ที่เป็นเจ้าของบ้านมีเครื่องอุปกรณ์ตั้งอยู่หรือผู้ให้เช่าบ้าน กำหนด กรรมการหมู่บ้าน หรือคณะกรรมการวัด ซึ่งผู้ใช้และผู้ควบคุมคุณภาพอาจเป็นบุคคลคนเดียวกันก็ได้

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีดังนี้

สภานการดำเนินการหอกระจายช้านี้ กระทรวงสาธารณสุข (2531 : 1-4) ได้วิจัยเรื่องการดำเนินงานหอกระจายช้าสารในประเทศไทยพบว่าหอกระจายช้าส่วนใหญ่ ร้อยละ 65.3 จัดตั้งโดยความคิดเห็นของประชาชนเอง และจัดตั้งอยู่ที่บ้าน กำหนด ผู้ให้เช่าบ้าน ซึ่งกว่าร้อยละ 90 ก่อตั้งหลังปี พ.ศ. 2524 เป็นต้นมา สำหรับการดำเนินการหอกระจายช้าพบว่า ร้อยละ 53.7 ดำเนินการโดยกลุ่มบุคคล นอกนั้นดำเนินการโดยตัวบุคคล ร้อยละ 46.5 ส่งกระจายเสียงสำหรับทุกวัน ช่วงเวลาที่ส่งกระจายเสียงมากที่สุดคือ 05.00 น. - 07.00 น. เป็นการส่งกระจายเสียงช่วงหมู่บ้านและช้าทั่วไปมากที่สุด โดยใช้วิธีการรายการสตเป็นอันดับที่หนึ่ง

นอกจากนี้ การศึกษาของ สนพล โลทสุวรรณ (2525) ยังพบอีกว่าประชาชนส่วนใหญ่ชอบฟังเสียงตามสายโดยเนาะอย่างยิ่งในช่วงเช้าและช่วงเย็น แต่จะมีความสนใจไม่สูงนักในเวลาส่วนใหญ่ก็จะทำงานอื่นไปด้วย และไม่พนความลับหันหัวที่ว่าง เศกขันการเปิดรับข่าวสารเสียงตามสาย แต่พบว่ากลุ่มอายุที่แตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีแนวโน้มแสดงให้เห็นว่า ผู้มีอายุในช่วงที่นั่นส่วนจะเปิดรับข่าวสารเสียงตามสายต่อ ขณะผู้ที่สูงอายุจะมีระดับการเปิดรับข่าวสารสูง เมื่อพิจารณาถึงระดับการศึกษามีแนวโน้มแสดงให้เห็นว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงจะมีการเปิดรับข่าวสารต่อแต่มีระดับความรู้ความเข้าใจสูง ส่วนผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจต่ำ จะมีการเปิดรับข่าวสารสูงแต่มีความเข้าใจต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับกลุ่มอาชีวกร เช่นเดียวกันมีแนวโน้มในการเปิดรับข่าวสารต่อ แต่เมื่อพิจารณาถึงระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในรูปเทศบาลแล้ว มีเพียงกลุ่มอาชีพรับราชการและผู้ที่กำลังศึกษาจะมีระดับเปิดรับข่าวสารต่อ นอกจากนี้แนวโน้มความเข้าใจในระดับต่อ

ธงชัย เล็กอัมพว (2530) ได้ศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิผลระหว่างการใช้สื่อท่องเที่ยวเชิงชั้วสารในหมู่บ้านที่มีระบบ (มีคณะกรรมการดำเนินงานท้องท่องเที่ยวเชิงชั้วสาร) กับการใช้สื่อแบบเรียนด้วยตนเอง เพื่อการให้การศึกษาด้านสาธารณสุขหมู่บ้านภัยคุกคาม ในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรี โดยทำการศึกษาทดลองความรู้ด้านสาธารณสุขหมู่บ้าน เปรียบเทียบก่อนและหลังการดำเนินงานศึกษาทดลอง ไปยังหมู่บ้านที่ใช้สื่อห้องสมุด ผลจากการวิจัยพบว่า ก่อนการศึกษาทดลองความรู้ทางด้านสาธารณสุขหมู่บ้านที่ใช้ทดลองของหมู่บ้านทดลอง (หมู่บ้านที่ใช้สื่อท่องเที่ยวเชิงชั้วสารที่มีระบบและหมู่บ้านที่ใช้สื่อแบบเรียนด้วยตนเอง) และหมู่บ้านควบคุมไม่แตกต่างกัน แต่ภายหลังที่ได้ดำเนินการศึกษาทดลอง เสร็จแล้ว พบว่า

ความรู้ของประชาชนใน 3 หมู่บ้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยประชาชนในหมู่บ้านที่ใช้หอกระจายข่าวสารที่มีระบบจะมีความรู้สูงสุด รองลงมาที่เป็นหมู่บ้านที่ใช้แบบเรียนด้วยตนเองแสดงว่าหอกระจายข่าวสารที่มีระบบสามารถถ่ายทอดความรู้ให้แก่ประชาชนได้ผลดีกว่าการใช้แบบเรียนด้วยตนเอง

ในด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ พบว่า กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงศึกษาธิการ มีนโยบายสนับสนุนกิจกรรมหอกระจายข่าวสารชัดเจน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เริ่มนิยามชัดเจนขึ้น นอกนั้นยังไม่มีนโยบายชัดเจนนัก ที่สำคัญคือ การสนับสนุนของหน่วยงานยังกระจัดกระจายไม่ครอบคลุมไม่ทั่วถึง และขาดการประสานงานกันในทุกรัฐดับ (กระทรวงสาธารณสุข, 2531 : 5)

ภาคสรุป (Overview)

งานส่งเสริมการเกษตรมีเป้าหมายหลักเนื้อหัวแนวเกษตรกร ให้มีความสามารถในการที่จะปรับปรุงฐานะความเป็นอยู่ให้ดีขึ้นในทุกวิถีทาง การเผยแพร่และกระจายข่าวสารความรู้ไปสู่เกษตรกรที่เป็นแนวทางที่นั่งที่จะทำให้งานส่งเสริมการเกษตรบรรลุถึงวัตถุประสงค์ได้เร็วขึ้น สื่อที่สามารถนำข่าวสาร ความรู้เข้าถึงเกษตรกรเป้าหมายได้ดีประเภทนึงคือหอกระจายข่าวในหมู่บ้าน ซึ่งสามารถเผยแพร่ข่าวสารแก่บุคคลเป้าหมายจำนวนมากที่กระจัดกระจายอยู่ในชนบท ทำให้ชาวบ้านได้รับรู้ข่าวสารได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึง สื่อมวลชนต่าง ๆ ที่มีอยู่ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ต่าง ๆ ยังไม่สามารถให้ข้อมูลข่าวสารที่ตรงกับปัญหาและความต้องการของชาวบ้าน ส่วนใหญ่จะให้ในรูปของความบันเทิงมากกว่าหอกระจายข่าวเป็นระบบการกระจายเสียงที่ง่าย ส่วนใหญ่ถูกเก็บกุกหมู่บ้านแต่ยังไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์ของชาวบ้านอย่างจริงจัง

การศึกษาถึงเรื่องการดำเนินการหอกระจายข่าวเพื่องานส่งเสริมการเกษตรในครั้งนี้ ก็เพื่อที่จะทราบถึงการดำเนินการหอกระจายข่าวภายในหมู่บ้าน ในอันที่จะช่วยแก้ไขปัญหาเบื้องต้นของหมู่บ้านได้ตรงกับความต้องการ และยังทราบถึงปัญหาอุปสรรคตลอดจนแนวทางแก้ไขที่จะทำให้การดำเนินการหอกระจายข่าวเพื่องานส่งเสริมการเกษตร เป็นจุดรวมให้มีการประสานงานกันระหว่างเจ้าหน้าที่กับชาวบ้าน ชาวบ้านกับชาวบ้านด้วยกัน และเจ้าหน้าที่กับเจ้าหน้าที่ ให้มีความใกล้ชิดกันยิ่งขึ้นและย้อมลั่งผลให้งานส่งเสริมการเกษตรมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น โดยล่วงรวม

บทที่ ๓

วิธีการศึกษา (METHODOLOGY)

การศึกษาเรื่องการดำเนินการหอกระจายช้า เพื่องานส่งเสริมการเกษตรในอำเภอป่าช้าง จังหวัดลำพูน ได้มีการกำหนดวิธีการดังนี้

สถานที่ดำเนินการศึกษา (Locale of the study)

การศึกษารั้งนี้ดำเนินการในอำเภอป่าช้าง จังหวัดลำพูน ออำเภอป่าช้าง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของจังหวัดลำพูน โดยอยู่ห่างตัวจังหวัด 10 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 166,784 ไร่ (สำนักงานเกษตรจังหวัดลำพูน, 2533) แบ่งการปกครองออกเป็น 12 ตำบล 95 หมู่บ้าน (สำนักงานเกษตรอำเภอป่าช้าง, 2534)

อำเภอป่าช้างถูกเลือกดำเนินการศึกษาด้วยเหตุผล ดังนี้

1. ออำเภอป่าช้างเป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดลำพูน ที่ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีวทางการเกษตร จากพื้นที่ต่อครองจำนวน 163,516 ไร่ เป็นพื้นที่ทำการเกษตรถึง 111,850 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 68.4 (สำนักงานเกษตรอำเภอป่าช้าง, 2532 : 1) การส่งเสริมอาชีวการเกษตรนิยมใช้วิธีการส่งช้าวสารการเกษตร โดยผ่านหอกระจายช้าประจำหมู่บ้าน
2. เมื่อเปรียบเทียบกับอำเภออื่นในจังหวัดลำพูนแล้ว ออำเภอป่าช้าง มีการดำเนินการด้านหอกระจายช้าวสารรอบคันถูกหมู่บ้าน

ผู้ให้ข้อมูล

(The respondents)

การศึกษารั้งนี้เก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด โดยไม่มีการสุ่มตัวอย่าง เพราะจำนวนประชากรที่ศึกษาไม่มากนัก และอยู่ในวัยที่สามารถศึกษาข้อมูลได้ทุกคนนิวย ค่าว

ศึกษาประชารัฐเพื่อความถูกต้อง แม่นยำ (น้ำซัย พุผล, 2529 : 52) หน่วย
ของการวิเคราะห์ในครั้งนี้ ได้แก่ ตัวบุคคล ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการหอกระจายเสียง เนื่องงาน
ส่งเสริมการเกษตรตามหมู่บ้านต่าง ๆ ในอำเภอป่าชาง จังหวัดลำพูน จนถึงวันสำรวจข้อมูล
จำนวนทั้งสิ้น 94 คน ดังตารางที่ 1

ตาราง 1 จำนวนผู้ให้ข้อมูลในการศึกษา

ที่	ตำบล	จำนวนผู้ให้ข้อมูล (คน)
1	นครเจดีย์	11
2	แม่แรง	10
3	น้ำดิน	9
4	มะกอก	9
5	วังฝาง	9
6	ท่าต้ม	9
7	บ้านเรือน	8
8	หนองล่อง	7
9	ม่วงน้อย	7
10	หนองยวง	6
11	ป่าชาง	5
12	ปากบ่อง	5
รวม		94

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

(The research instrument)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลของการศึกษารั้งนี้ คือ แบบล้มภายน์ ที่ผู้
ศึกษาสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งมีทั้งคำถามปลายเปิด (open-ended question)
และคำถามแบบปลายเปิด (close ended question) โดยแบบล้มภายน์แบ่งออกเป็น 3
ตอน ดังนี้คือ

ตอนที่ 1 เนื้อร่วมข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม ของผู้ให้ข้อมูล ซึ่งได้แก่ เนศ อายุ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ระดับการศึกษา ตำแหน่ง สถานภาพการสมรส อาชีวะรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนต่อปี

ตอนที่ 2 เนื้อร่วมข้อมูลพื้นฐานและการดำเนินงานของหอกระจายช้า ที่จำเป็นและเกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ข้อมูลช้า สารเนื้อการพัฒนาอาชีวของกลุ่มนบุคคล เป้าหมายในหมู่บ้านซึ่งเป็นที่ตั้งของหอกระจายช้า ได้แก่ สถานที่ตั้งของหอกระจายช้า อายุ ของหอกระจายช้า วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานฯ กำลังขยายของหอกระจายช้า ผู้ริเริ่ม ในการจัดตั้ง จำนวนเงินงบประมาณที่ใช้ในการติดตั้งหอกระจายช้า แหล่งที่มาของเงินทุน ค่าใช้จ่ายในการจัดตั้ง ลักษณะการดำเนินงานของรายการกระจายเสียงของผู้ดูดำเนินการหอ กกระจายช้า การจัดทำตารางของการกระจายเสียง ความสมำเสมอในการอกรายการ กกระจายเสียง ความคิดเห็นของผู้ดูดำเนินการหอกระจายช้าเกี่ยวกับช่วงเวลาและการ อกรายการกระจายเสียง รูปแบบของรายการการกระจายเสียง วิธีการผลิตรายการ การ เนื้อหา ของช้า สารที่นำมาอกรายการ แหล่งที่มาของช้าสาร ประเภทของสื่อที่กักข้อมูลช้า สารที่เหมาะสมในการดำเนินงานของหอกระจายช้า ปริมาณของช้าสารด้านต่าง ๆ ที่มี การนำมารอกรายการในรอบปีที่ผ่านมา ช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการนำข้อมูลช้าสาร ด้านการเกษตรมาอกรายการกระจายเสียง ประเภทและแหล่งที่มาของงบประมาณค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานหอกระจายช้า

ตอนที่ 3 เนื้อร่วมข้อมูลเกี่ยวกับนักพากษา อุปสรรค ตลอดจนแนวทางแก้ไข ในการดำเนินการหอกระจายช้าเพื่องานส่งเสริมการเกษตร

การทดสอบแบบล้มเหลว

(Pretesting of the interview schedule)

การทดสอบแบบล้มเหลว ผู้ศึกษาได้นำแบบล้มเหลวที่สร้างขึ้นไปทดสอบความ เที่ยงตรงในเนื้อหา (content validity) โดยการนำแบบล้มเหลวที่สร้างขึ้นไปหารือ บุคลากรที่มีความรู้ ประสบการณ์เกี่ยวกับการใช้สื่อและการดำเนินงานหอกระจายช้าเพื่อ ให้คำแนะนำในการแก้ไขปรับปรุงจนมีคุณภาพดีทันที แล้วจึงนำไปทดสอบล้มเหลวผู้ดูดำเนินการหอกระจายช้าในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน จำนวน 20 ราย จนเห็นว่ามีความ

เเนเมะสมแล้ว จึงนำแบบสัมภาษณ์เสนอต่อประธานที่ปรึกษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง เนماะสม แล้วจึงนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจริง

วิธีการรวบรวมข้อมูล (Data gathering)

การรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. ทำหนังสือจากสถานบันท泰 โโนโลยีการเกษตรแม่ใจ ถังนาอ่าเภอป่าสาง พร้อมห้องสำเนาโครงการป่าทุกชนิด เช่น เนื้อข้อมูลคำดำเนินการเก็บข้อมูล
2. ประสานงานโดยตรงกับผู้เกี่ยวข้องในระดับอ่าเภอ เช่น เกษตรอ่าเภอ ผู้ช่วยเกษตรอ่าเภอ เกษตรตำบล ผู้ทำการอ่าเภอ ผู้ทำการตำบล สาธารณสุขอ่าเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้าน พร้อมห้องแจ้งกำหนดการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. สัมภาษณ์ตามวัน เวลา และสถานที่ ตามที่นัดหมายทุกหมู่บ้าน
4. นำข้อมูลที่ได้มามาวิเคราะห์ แปล สรุป และรายงานผล

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล (Analysis of data)

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จากผู้ให้ข้อมูลครบทุกคนจำนวนที่ต้องการแล้ว ได้นำมาตรวจสอบความถูกต้อง สมเหตุสมผล แล้วนำมาเข้ารหัสและคัดลอกลงในแบบกรอกรหัส (code form) และนำไปวิเคราะห์ด้วยเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสถิติ สำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสัมคมศาสตร์ (statistical package for the social sciences, SPSS) สำหรับวิธีการทางสถิติที่ใช้ส่วนใหญ่ได้ใช้วิธีการแจกแจงความถี่ของ ข้อมูล และมีการคำนวณหาค่าต่าง ๆ ดังต่อไปนี้คือ

1. ค่าร้อยละ (percentage) เพื่อแจ้งความถี่ในการจัดลำดับขั้นบุคคล เศรษฐกิจและสังคมของผู้ให้ข้อมูล และแจ้งความถี่ของข้อมูล สภานการดำเนินการท่องเที่ยว
2. หาค่ามัธยมเลขเด็ด (arithmetic mean), ค่าฐานนิยม (mode), ค่าสูงสุด (maximum), ค่าต่ำสุด (minimum) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) เพื่อวัดแนวโน้มเชิงล้วนกลาง และการกระจายของลักษณะล้วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมของผู้ให้ข้อมูล ข้อมูลการดำเนินงานท่องเที่ยวและข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยอุปสรรค แนวทางแก้ไขในการดำเนินการท่องเที่ยวเพื่องานส่งเสริมการเกษตร

บทที่ 4

ผลการศึกษาและวิจารณ์

(RESULTS AND DISCUSSION)

การศึกษารังนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบลักษณะการดำเนินการหอกระจายช่าว
พร้อมทั้งนักพยาบาลสุ่มสำรวจและข้อเสนอแนะในการดำเนินการหอกระจายช่าว

การนำเสนอผลการศึกษารังนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ดำเนินการหอกระจายช่าว

ตอนที่ 2 ลักษณะการดำเนินการหอกระจายช่าว

ตอนที่ 3 ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการดำเนินการหอกระจายช่าว

ผลการศึกษาในแต่ละตอนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ดำเนินการหอกระจายช่าว

จากการสัมภาษณ์เพื่อทราบข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลบางประการของผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวที่ได้จัดตั้งขึ้นในหมู่บ้านต่าง ๆ ของอำเภอป่าซาง จังหวัดลำปูน จำนวน 94 คน จากหอกระจายช่าว 94 แห่ง ใน 95 หมู่บ้าน 12 ตำบล ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1.1 เพศ

จากการศึกษาพบว่าผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวทุกคนเป็นเพศชาย (ตาราง 2 ข้อ 1)

ผลการวิเคราะห์ชี้งนว่า การที่ผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวทุกคนเป็นเพศชาย
นั้นอาจจะเป็นเพราะว่า ผู้ชายเป็นเพศที่ยอมรับนั้นถือในสังคมชนบทว่า เป็นเพศที่ต้องรับ
หน้าที่เป็นผู้นำในครอบครัว และมีหน้าที่ต้องเป็นผู้บริการในหมู่บ้าน ชุมชน เมื่อบาทหน้าที่

ผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวได้รับมอบหมายคือการผลิต และการจัดรายการกระจาย เสียงเพื่อการบริการแก่สมาชิกอื่น ๆ ในหมู่บ้านและชุมชน ด้วยเหตุนี้ผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวทั้งหมดจึงยังคงเป็นเทศชาย

1.2 อายุ

จากการศึกษาในครั้งนี้พบว่า อายุของผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวหมู่บ้านต่างๆ ของอำเภอป่าช้าง จังหวัดลำพูน โดยมีค่าเฉลี่ยเลขเด็ดเท่ากับ 46.47 ปี และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.02 ทั้งนี้จากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการแจกแจงความถี่ และคำนวณค่าลัศลส่วนร้อยละของประชากรที่อยู่ในแต่ละชั้นความถี่พบว่า ผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวส่วนมาก (ร้อยละ 50.00) มีอายุในช่วง 41 - 50 ปี รองลงมาที่มีอายุระหว่าง 51 - 60 ปี และ 31 - 40 ปี โดยมีลัศลส่วนประชากรที่มีอายุในแต่ละช่วงคิดเป็น ร้อยละ 27.70 และ 22.30 ของประชากรทั้งหมดตามลำดับ (ตาราง 2 ข้อ 2)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า การที่ผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวส่วนใหญ่มีอายุในช่วง 41 - 60 ปี และมีอายุโดยเฉลี่ยเท่ากับ 46 ปีนี้ แสดงให้เห็นว่าบุคลากรในหมู่บ้านให้เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินงานหอกระจายช่าวนั้น เป็นผู้ที่มีวัยวุฒิอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมสมควร ในทางสังคมนั้นบุคลากรที่มีอายุอยู่ในช่วง 20 - 50 ปี ถือว่าเป็นผู้ที่บรรลุนิติภาวะและมีความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ได้รับมอบหมายให้ประสบผลสำเร็จได้อย่างดี เนื่องจากความพร้อมทั้งด้านความรู้ ประสบการณ์ และกำลังงาน

1.3 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

จากการศึกษานักว่าจำนวนสมาชิกในครัวเรือนของผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวมีค่าเฉลี่ยเลขเด็ดเท่ากับ 4.29 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.28 และจากการแจกแจงความถี่ข้อมูลพบว่า ครอบครัวของผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวที่มีจำนวนสมาชิกอยู่ในช่วง 3 - 5 คน มีถึง 79 คน หรือคิดเป็นลัศลส่วนร้อยละ 84.00 ของครอบครัวผู้ดำเนินงานหอกระจายช่าวทั้งหมด (ตาราง 2 ข้อ 3)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลชี้พบว่า การที่จำนวนสมาชิกในครัวเรือนของผู้ดำเนินการกระจายช่าวมีการกระจายตัวตั้งแต่ 1 - 10 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 คน และ

ส่วนใหญ่หรือ ร้อยละ 84.00 ของผู้ดำเนินการทอกระจาดซึ่งทั้งหมดมีสมาชิกในครัวเรือน ในช่วง 3 - 5 คน นี้แน่นได้ว่าเป็นภาพลักษณ์อันส่วนรวมครอบครัวของหมู่บ้านชุมชนในชนบท ของไทยในปัจจุบัน เพราะลังค์คุณภาพของไทยกำลังมีการพัฒนาจากครอบครัวขยาย (extended family) ซึ่งในครัวเรือนหนึ่งมีสมาชิกจำนวนมากไปสู่ความเป็นลังค์คุณสมัย ใหม่ที่มีครอบครัวเป็นแบบครอบครัวเดี่ยว (nuclear family) คือเมื่อมีการแต่งงานแล้ว จะมีการแยกครอบครัวทำมาหากินเป็นอิสระในเกือบทั้งที่ ทำให้จำนวนสมาชิกในครัวเรือนลดลงอย่าง

1.4 การศึกษา

จากการศึกษาพบว่าผู้ดำเนินงานทอกระจาดซึ่งส่วนใหญ่ร้อยละ 71.30 ของผู้ดำเนินการทอกระจาดซึ่งทั้งหมดได้รับการศึกษาจบชั้นประถมปีที่ 4 ล้วนที่ได้รับการศึกษาถึงจบชั้นมัธยมศึกษาและสำเร็จอุดมศึกษา มีเพียงร้อยละ 27.60 และ 1.10 ของผู้ดำเนินการทอกระจาดซึ่งทั้งหมด (ตาราง 2 ข้อ 4)

เหตุผลที่ระดับการศึกษานี้ฐานะของผู้ดำเนินการทอกระจาดซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นประถมศึกษาปีที่ 4 และมีเพียงส่วนน้อยที่จบชั้นมัธยมศึกษานั้นอาจเป็นเพราะผู้ดำเนินการทอกระจาดซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้มีอายุมากแล้ว ในช่วงที่ผู้ดำเนินการทอกระจาดซึ่งส่วนใหญ่มีอายุในวัยเรียนนั้นการจัดการศึกษาที่ทางรัฐบาลให้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายนั้นมีเพียงให้จบชั้นประถมศึกษาจึงทำให้มีโอกาสเรียนรู้ได้แค่นั้น ส่วนที่จบมัธยมศึกษานั้นส่วนใหญ่ที่มีอายุยังน้อย การที่ผู้ดำเนินการทอกระจาดซึ่งที่มีระดับการศึกษาค่อนข้างต่ำนี้จะมีผลต่อการเรียนรู้และการพัฒนาความสามารถในการผลิตรายการ และการดำเนินงานทอกระจาดซึ่งมากพอสมควร

1.5 ตำแหน่งในสถาบันลังค์คุณ

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ดำเนินการทอกระจาดซึ่งทั้งหมดเป็นบุคคลที่ได้รับการยอมรับนับถือและมีตำแหน่งในสถาบันลังค์คุณที่มีอยู่ในหมู่บ้าน ตำบล หรือในระบบลังค์คุณไทย ไม่ตำแหน่งใดตำแหน่งก็ได้ กล่าวคือ ร้อยละ 87.70 ของผู้ดำเนินการทอกระจาดซึ่งทั้งหมด เป็นผู้ที่ดำรงตำแหน่งเป็นผู้นำทางการปกครองสูงสุดของหมู่บ้านคือเป็นผู้ใหญ่บ้าน ผู้ดำรงตำแหน่งในลังค์คุณตำแหน่งอื่น ๆ ที่เป็นผู้ดำเนินการทอกระจาดซึ่งส่วนใหญ่เรียงลำดับตามขั้นตอนของจำนวนสมาชิกในแต่ละกลุ่มได้คือ กำหนด ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน และผู้ดำรงตำแหน่งอื่น ๆ

เช่น ครูผู้สอนช่าวสาขาวิชาสุขประจําหมู่บ้าน (ผสส) และอาสาสาขาวิชาสุขประจําหมู่บ้าน (อสม) โดยมีสมาชิกในพี่เลี้ยงต่ําสุดเป็นสัตส่วนร้อยละ 9.60, 8.50 และ 3.20 ของผู้ดำเนินงานทอกรายช่าวัวทั้งหมด ตามลำดับ (ตาราง 2 ข้อ 5)

สาเหตุที่ผู้ดำเนินการทอกรายช่าวัวทุกคนเป็นบุคคลที่มีตำแหน่ง เป็นผู้นำในสังคมสาขาได้สาขาหนึ่ง โดยส่วนใหญ่เป็นผู้ใหญ่บ้าน กำนัน และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านนั้น เป็นเพราะการดำเนินงานทอกรายช่าวัวเป็นงานบริการสังคมในฐานะที่เป็นผู้นำในสังคม ซึ่งมีหน้าที่ต้องเป็นผู้ดำเนินการหรือประสานงานในการบริการสังคมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีอยู่บ่อยครั้งที่ผู้นำเหล่านี้ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยตนเอง เช่น การจัดช่าวสารด้านการปักครอง จึงเป็นความลับดูภารกิจที่ผู้นำเหล่านี้จะได้รับการอนุมัติและทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการทอกรายช่าวัวด้วยตนเอง

1.6 สถานภาพการสมรส

จากการศึกษาพบว่ามีผู้ดำเนินการทอกรายช่าวัวเพียงคนเดียวที่ยังเป็นโสด ส่วนที่เหลือทั้งหมดอีก 93 คน เป็นผู้ที่มีครอบครัวหรือผ่านการสมรสแล้ว (ตาราง 2 ข้อ 6) ทั้งนี้เนื่องจากผู้ดำเนินการทอกรายช่าวัวทั้งหมดเป็นผู้ที่มีอายุเกินกว่า 30 ปีขึ้นไป (ตาราง 2 ข้อ 2) จึงเป็นเรื่องปกติธรรมชาติที่จะต้องมีการแต่งงาน มีครอบครัวเป็นสัตส่วนของตนเอง

1.7 อาชีพ

จากการศึกษาประเทกอาชีพที่ผู้ดำเนินการทอกรายช่าวัยดีเป็นอาชีพอุปถัมภ์ในปัจจุบัน พบว่า ผู้ดำเนินการทอกรายช่าวัวกลุ่มใหญ่ที่สุด หรือร้อยละ 40.40 ของผู้ดำเนินการทอกรายช่าวัวทั้งหมด มีอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักเพียงอย่างเดียว สำหรับประเทกอาชีพที่ผู้ดำเนินการทอกรายช่าวัยดีอีก เป็นอาชีพเรียนลำดับความสำคัญมากไปทางน้อยโดยใช้จำนวนผู้ดำเนินการทอกรายช่าวัวที่ประกอบอาชีพประเทกนั้น ๆ ได้แก่ อาชีพเกษตรกรรมและค้าขาย อาชีพค้าขาย อาชีพเกษตรกรรมและรับจ้าง อาชีพรับจ้าง อาชีพเกษตรกรรมค้าขายและรับจ้าง และอาชีพค้าขายและรับจ้าง โดยมีสัตส่วนจำนวนผู้ดำเนินการทอกรายช่าวัวที่ประกอบอาชีพต่อประเทกคิดเป็นร้อยละ 27.70, 13.80,

9.60, 5.30, 2.10 และ 1.10 ของผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวทั้งหมดตามลำดับ (ตาราง 2 ข้อ 7)

จากข้อมูลดังกล่าวพบว่า การที่ผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวส่วนใหญ่มีอาชีพทำการเกษตรรองลงไปเป็นพวกร่วมกับการประกอบอาชีพทางการเกษตรเป็นอาชีพหลักและมีการประกอบอาชีพอื่น เช่น ค้าขาย หรือรับจ้าง เป็นอาชีพรองนั้นเนื่องจากสภาวะภูมิประเทศของหมู่บ้านตำบล ต่าง ๆ ของอำเภอป่าช้าง จังหวัดลำพูน ส่วนใหญ่มีความเหมาะสมในการทำการเกษตรกรรม ทั้งการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์เป็นอย่างยิ่ง การเกษตรกรรมจึงเป็นอาชีพที่ประชากรที่อาศัยในพื้นที่มีการยัติເອາเป็นอาชีพมากที่สุด สำหรับอาชีพค้าขาย และรับจ้าง ส่วนใหญ่จะเป็น การค้าขายลินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพทางเกษตรกรรมหรือการดำเนินงานเกษตรกรรมนั้น

1.8 รายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนต่อปี

จากการสำรวจผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวเพื่อทราบระดับรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนต่อปี พบว่า ระดับรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนต่อปีที่ผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวในท้องที่หมู่บ้านตำบลต่าง ๆ ของอำเภอป่าช้าง จังหวัดลำพูน ได้รันั้นเมื่อค่าเฉลี่ยหักกลุ่มเท่ากับ 75,263.94 บาท มีค่าต่ำสุดเท่ากับ 24,000 บาท มีค่าสูงสุดเท่ากับ 200,000 บาท ค่าเบี้ยงเบนมาตราฐานเท่ากับ 53,199.60 บาท การวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการแจกแจงความถี่พบว่ามีผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวมากกว่าครึ่งหนึ่งคือร้อยละ 54.30 ของผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวทั้งหมดที่มีรายได้เฉลี่ยต่อปีอยู่ในช่วง 20,000 – 50,000 บาท สำหรับรายได้ผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวกลุ่มนี้มากให้รุ่งลงไปได้รันอีก 2 กลุ่ม คือ ระดับรายได้ชั้ง 140,001 – 170,000 บาท และชั้ง 20,001 – 80,000 บาท โดยมีผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวที่มีรายได้ในแต่ละชั้งคิดเป็นร้อยละ 16.00 และ 14.90 ของผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวทั้งหมดตามลำดับ (ตาราง 2 ข้อ 8)

จากข้อมูลเกี่ยวกับรายได้ของผู้ให้ข้อมูลพบว่า รายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนต่อปี ของผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวทั้งกลุ่มนี้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17,263.94 บาท แต่มีค่าสูงสุด และต่ำสุดที่ต่างกันอย่างมาก กล่าวคือมีค่าต่ำสุดเท่ากับ 24,000 บาท และมีค่าสูงสุดเท่ากับ 200,000 บาท นั้น เป็นสิ่งที่ซึ่งให้เห็นว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครัวเรือนของผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์เมืองเบรียกับประชากรโดยทั่วไป เพราะ

ห้องสมุด สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแห่งชาติ

27

จากสถิติข้อมูลของแนวทางพัฒนาอาชญากรรมป่าช้า (2534 : 5) พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนต่อปีของประชากร ซึ่งอาศัยอยู่ในชนบทของอาชญากรรมป่าช้า จะมีเงิน 30,000 บาท การที่ระดับรายได้สูงสุดและต่ำสุดมีความแตกต่างกันมากนั้นเป็นเพราะลักษณะและปริมาณธุรกิจที่ครัวเรือนของผู้ดำรงการทอกระจาดซ้ำประกอบการอยู่ กล่าวคือ กลุ่มนี้มีรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนต่อปีต่ำนั้นมักจะเป็นพวกที่มีการประกอบอาชีพทางการเกษตรแต่เนี่ยงอย่างเดียว และปริมาณธุรกิจเช่นมีพื้นที่ทำการเกษตรค่อนข้างน้อย ในขณะที่กลุ่มนี้มีรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนต่อปีมักจะเป็นพวกที่มีการประกอบอาชีพหลายอย่าง เช่นมีการประกอบอาชีพทางการเกษตรควบคู่ไปกับการค้าขายหรือรับจ้าง ซึ่งมีอยู่หลายรายที่มีการรับจ้างบริการขนส่งมีรถบรรทุกสำหรับการรับจ้างขนส่ง เป็นต้น

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของลักษณะส่วนบุคคลของผู้ดำรงการทอกระจาดซ้ำ

ลักษณะส่วนบุคคล	ผู้ให้ข้อมูล ($n = 94$)	
	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	94	100.00
หญิง	0	0.00
2. อายุ	(คน)	
31 – 40 ปี	21	22.30
41 – 50 ปี	47	50.00
51 – 60 ปี	26	27.70
ค่าเฉลี่ย = 46.47		
อายุสูงสุด = 59 ปี		
อายุต่ำสุด = 32 ปี		
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 7.02 ปี		
3. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	(ครัวเรือน)	
1 คน	1	1.06
2 คน	3	3.20
3 คน	19	20.20

ตาราง 2 (ต่อ)

ผู้ให้ข้อมูล ($n = 94$)		
ลักษณะล้วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
4 คน	35	37.20
5 คน	25	26.60
6 คน	6	6.38
7 คน	4	4.30
10 คน	1	1.06
ค่าเฉลี่ย = 4.29		
ค่าสูงสุด = 10		
ค่าต่ำสุด = 1		
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.28		
4. การศึกษา	(คน)	
ไม่ได้รับการศึกษา	0	0
จบชั้นป्रaseอนศึกษา	67	71.30
จบชั้นมัธยมศึกษา	26	27.60
จบชั้นอนุมศึกษา (ตั้งแต่ ปวช.ขึ้นไป)	1	1.10
5. ตำแหน่งในสถาบันลังค์	(คน)	
กำนัน	9	9.57
ผู้ใหญ่น้ำน	74	78.72
ผู้ช่วยผู้ใหญ่น้ำน	8	8.52
ผู้ล่อช่าวสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (ผสส)	1	1.06
อัน ๆ	2	2.12
6. สถานภาพการสมรส	(คน)	
โสด	1	1.10
สมรส	93	98.90

ตาราง 2 (ต่อ)ผู้ให้ข้อมูล ($n = 94$)

ลักษณะส่วนบุคคล

จำนวน

ร้อยละ

7. อายุ (คน)

เกษตรกรรม	38	40.40
ค้าขาย	13	13.80
รับจ้าง	5	5.30
เกษตรกรรมและค้าขาย	26	27.70
เกษตรกรรมและรับจ้าง	9	9.60
ค้าขายและรับจ้าง	1	1.10
เกษตรกรรมค้าขายและรับจ้าง	2	2.10

8. รายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนต่อปี

(ครัวเรือน)

20,000 – 50,000 บาท	51	54.30
50,001 – 80,000 บาท	14	14.90
80,001 – 110,000 บาท	5	5.30
100,001 – 140,000 บาท	6	6.40
140,001 – 170,000 บาท	15	16.00
170,001 – 200,000 บาท	3	3.20

ค่าเฉลี่ย = 75,263.94 บาท

ค่าสูงสุด = 200,000 บาท

ค่าต่ำสุด = 24,000 บาท

ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน = 53,199.60

ตอนที่ 2 ลักษณะการดำเนินงานหอกระจายข่าว

2.1 ข้อมูลที่ฐานทั่วไปของหอกระจายข่าว

2.1.1 สถานที่ตั้งหอกระจายข่าว

จากการศึกษาพบว่าร้อยละ 84.00 ของหอกระจายข่าวทั้งหมดตั้งอยู่ที่บ้านของผู้ดำเนินการ ร้อยละ 10.60 ตั้งอยู่ที่วัดของหมู่บ้าน และอีกร้อยละ 5.40 ตั้งอยู่สถานที่อื่น เช่น โรงเรียน, ศาลาเอนกประสงค์ (ตาราง 3 ข้อ 1)

การที่หอกระจายข่าวส่วนใหญ่ถูกนำไปติดตั้งไว้ที่บ้านของผู้ดำเนินการหอกระจายข่าวนั้น เกิดผลที่สำคัญคือเนื่องจากภูมิภาคการคุ้มครองฯ แหล่งศักดิ์สิทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ทางศาสนา จึงต้องการจัดรายการกระจายเสียงของผู้ดำเนินการหอกระจายข่าว ผลการศึกษาในครั้งนี้ได้เห็นอย่างชัดเจนว่าผู้ดำเนินการหอกระจายข่าวและประชาชนในหมู่บ้านส่วนใหญ่เห็นว่า บ้านผู้ดำเนินการหอกระจายข่าวซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้นำในสังคม เป็นสถานที่ตั้งของหอกระจายข่าวมากที่สุด รองลงมาเป็นวัดและโรงเรียน ซึ่งเป็นสถานที่ที่ผู้นำทางการศาสนาและการศึกษาเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบ ส่วนการติดตั้งไว้ที่ศาลาเอนกประสงค์ของหมู่บ้านนั้นเป็นกรณีเศษ ซึ่งชาวบ้านและผู้ดำเนินการหอกระจายข่าวเชื่อว่าการคุ้มครองฯ และการใช้ประโยชน์สามารถกระทำได้โดยไม่ลำบาก

2.1.2 อายุของการติดตั้งหอกระจายข่าว

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าหอกระจายข่าวที่มีการจัดตั้งขึ้นในท้องที่หมู่บ้านต่างๆ ของอำเภอป่าชาง จังหวัดลำพูน มีอายุการดำเนินงานโดยเฉลี่ย 5.43 ปี หอกระจายข่าวที่มีการจัดตั้งขึ้นเป็นพัฒนารัฐมีอายุได้ 14 ปี จากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการแจกแจงความถี่ พบว่า หอกระจายข่าวที่มีอายุการดำเนินงานระหว่าง 1 - 3 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.20 ของหอกระจายข่าวทั้งหมด ส่วนรัตนลักษณ์ของหอกระจายข่าวที่มีอายุการดำเนินงานในช่วง 4 - 6, 7 - 9 และมากกว่า 9 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.70, 23.40 และ 11.70 ของหอกระจายข่าวทั้งหมดตามลำดับ (ตาราง 3 ข้อ 2)

การที่หอกระจายช้าของหมูน้ำด้านล่าง ๆ ของอำเภอป่าช้าง จังหวัดลำพูน มีอายุอยู่ในช่วง 1 - 4 ปี และมีการกระจายตัวกันไปค่อนข้างจะสม่ำเสมอ กล่าวคือ พวงก์มีอายุระหว่าง 1 - 3 ปี, 4 - 6 ปี, 7 - 9 ปี และ 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 37.20, 20.70, 23.40 และ 11.70 ของหอกระจายช้าทั้งหมดนั้นเป็น เพราะทางราชการได้มีการสนับสนุนส่งเสริมให้มีการดำเนินงานจัดตั้งและใช้ประโยชน์จากหอกระจายช้าในหมูน้ำด้านอย่างจริงจัง ในช่วงปี 2521 - 2525 (ประจำปี ไทยวัฒนาณ์, 2526 : คำนำ) หอกระจายช้าหอแรกที่มีการจัดตั้งขึ้นในอำเภอป่าช้าง จังหวัดลำพูน เมื่อปี 2521 ซึ่งเป็นปีแรกของงานส่งเสริมการจัดตั้งหอกระจายช้าในหมูน้ำด้านทางราชการ และการจัดตั้งก็มีการเพิ่มจำนวนมากขึ้นโดยลำดับ

2.1.3 วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินการหอกระจายช้า

จากการศึกษาพบว่า วัสดุ อุปกรณ์ ที่หอกระจายช้ามีต่อไปนี้ที่มีการจัดตั้งขึ้นในหมูน้ำด้านล่าง ๆ ของอำเภอป่าช้าง จังหวัดลำพูน มีไว้ใช้ในการดำเนินงาน ของการรายการกระจายเสียงของตนนั้น สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มที่มีเครื่องขยายเสียง วิทยุ เทป ไมโครโฟน และลำโพง (2) กลุ่มที่มีเครื่องขยายเสียง วิทยุ เทป วิทยุ ไมโครโฟน และลำโพง (3) กลุ่มที่มีเครื่องขยายเสียง วิทยุ ไมโครโฟน และลำโพง (4) กลุ่มที่มีเครื่องขยายเสียง ไมโครโฟน และลำโพง สำหรับสัดส่วนจำนวนหอที่อยู่ในแต่ละกลุ่มคิดเป็นร้อยละของจำนวนหอกระจายช้าที่มีอยู่ทั้งหมดคือ 92.50, 4.30, 2.10 และ 1.10 ตามลำดับ (ตาราง 3 ข้อ 3)

การที่หอกระจายช้าทุกแห่งมีเครื่องมือและอุปกรณ์ที่จำเป็นขึ้นพื้นฐาน สำหรับการดำเนินงานกระจายเสียง 4 ชนิด คือ เครื่องขยายเสียง วิทยุ เทป ไมโครโฟน และลำโพง หอกระจายช้าที่มีเครื่องมือและอุปกรณ์ที่จะช่วยให้การดำเนินการผลิตและจัดรายการกระจายเสียงของหอกระจายช้ามีความสะดวกและมีคุณภาพสูงขึ้นคือ วิทยุหรือเทปบันทึกเสียง หรือวิทยุเทป มีมากถึงร้อยละ 92.50 ของหอกระจายช้าทั้งหมดที่มีการจัดตั้งขึ้นในหมูน้ำด้านล่าง ๆ ของอำเภอป่าช้างนั้น อาจเป็นเพราะว่าผู้ดูแลดำเนินการหอกระจายช้าเห็นว่าเครื่องมือและอุปกรณ์ดังกล่าวเป็นสิ่งจำเป็นหรือเป็นสิ่งที่จะช่วยให้ตนเองสามารถผลิตและจัดรายการกระจายเสียง โดยผ่านทางหอกระจายช้าได้โดยสะดวกและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สามารถทำให้ผู้ฟังมีความสนใจ ต้องการที่จะรับฟังการกระจายเสียง ของหอกระจายช้ามากกว่าที่จะผลิตและจัดรายการการกระจายเสียง โดยไม่มีอุปกรณ์ดังกล่าว

2.1.4 กำลังขยายของเครื่องขยายเสียง

จากการศึกษาพบว่า เครื่องขยายเสียงของทอกระจายช้าที่มีการจัดตั้งขึ้นเพื่อคำนึงถึงการออกภาระการกระจายเสียงในหมู่บ้านต่าง ๆ ของอำเภอป่าสาง จังหวัดลำพูนนั้น มีความสามารถขยายเสียงได้โดยเฉลี่ย 278.33 วัตต์ เครื่องที่มีกำลังขยายต่ำสุดคือ 100 วัตต์ และกำลังขยายสูงสุดของเครื่องที่มีคือ 500 วัตต์ จากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่พบว่า เครื่องขยายเสียงที่ทอกระจายช้าใช้อยู่ส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 52.10 ของทอกระจายช้าทั้งหมด มีกำลังขยายอยู่ในช่วง 151 - 250 วัตต์ ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 6.38 และ 1.10 ของทอกระจายช้าทั้งหมดมีกำลังขยายมากกว่า 151 วัตต์ และมากกว่า 350 วัตต์ ตามลำดับ (ตาราง 3 ข้อ 4)

จากข้อมูลดังกล่าวพบว่า กำลังขยายของเครื่องขยายเสียงนั้นเป็นคุณสมบัติที่สำคัญมากประการหนึ่งในการเลือกซื้ออุปกรณ์ในการดำเนินงานทอกระจายช้า ผู้ซื้อเครื่องขยายเสียงส่วนใหญ่จะมีความต้องการเครื่องขยายเสียงที่มีกำลังขยายค่อนข้างสูง เพราะนอกจากจะทำให้สามารถกระจายเสียงไปได้ไกล ยังครอบคลุมพื้นที่และผู้ฟังได้มาก สามารถรับฟังได้ชัดเจน อี่าง ไรก็็ดิเครื่องขยายเสียงที่มีกำลังขยายสูงมากย่อมมีราคาสูง และสัมภาระน้ำหนักมาก เนื่องจากต้องใช้แรงมากในการเคลื่อนย้าย แต่หากต้องการเครื่องที่มีกำลังขยายต่ำ ก็ต้องซื้อเครื่องที่มีกำลังขยายต่ำกันก็เป็นเพราะเหตุตั้งกล่าวแล้วข้างต้น กล่าวคือ มีข้อจำกัดด้านงบประมาณในการซื้อเป็นประการแรกและข้ออยู่กับความก้าวหน้า แคน ของบริเวณที่ประชาชนตั้งบ้านเรือนอยู่ เป็นสำคัญด้วย ซึ่งเครื่องขยายเสียงที่มีกำลังขยาย 250 - 350 วัตต์ นับได้ว่าเหมาะสมในการใช้เพื่อการดำเนินงานทอกระจายช้าในหมู่บ้านต่ำลง ต่าง ๆ ของอำเภอป่าสาง จังหวัดลำพูน

2.1.5 จำนวนครัวเรือนทั้งหมดในหมู่บ้านที่เป็นที่ตั้งของทอกระจายช้า

ในการศึกษาครั้งนี้พบว่า จำนวนครัวเรือนทั้งหมดในหมู่บ้านที่เป็นที่ตั้งของทอกระจายช้าที่มีจำนวนครัวเรือนต่ำสุดคือ 207.67 ครัวเรือน โดยหมู่บ้านที่มีจำนวนครัวเรือนต่ำสุดคือ 50 ครัวเรือน และหมู่บ้านที่มีจำนวนครัวเรือนสูงสุดเท่ากับ 605 ครัวเรือน หมู่บ้านส่วนใหญ่ คือร้อยละ 37.20 ของหมู่บ้านทั้งหมด มีจำนวนครัวเรือนในหมู่บ้านในช่วง 101 - 200 ครัวเรือน กลุ่มของหมู่บ้านที่มีจำนวนครัวเรือนอยู่ในช่วง 210 - 300 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 26.70 ของหมู่บ้านทั้งหมด (ตาราง 3 ข้อ 5)

ผลการศึกษาที่ได้นำเสนอไปแล้วข้างต้นนี้ให้เห็นว่าหมู่บ้านของตำบลต่างๆ ในอำเภอป่าช้าง จังหวัดลำพูน เป็นหมู่บ้านที่มีขนาดกลาง ไปจนถึงขนาดใหญ่ เนரะส่วนใหญ่ มีจำนวนครัวเรือนในแต่ละหมู่บ้านตั้งแต่ 50 ครัวเรือนขึ้นไป อย่างไรก็ตามด้วยเหตุลักษณะ การตั้งบ้านเรือนของประชากรส่วนใหญ่จะตั้งบ้านเรือนอยู่กันอย่างพานแหนน เป็นกลุ่มก้อน จึงทำให้หมู่บ้านหนึ่ง ๆ มีอาณาบริเวณที่ใช้ในการปลูกบ้านเรือนอยู่อาศัยไม่กว้างขวางเกินไป

2.1.6 เอกครองคลุมของทอกระจาดข้าว

จากการศึกษาเพื่อทราบเอกครองคลุมในการอกรายการกระจายเสียง ของทอกระจาดข้าวพบว่า ทอกระจาดข้าวที่สามารถทำการรถก่อการกระจายเสียงออกไปได้ครอบคลุมทุกครัวเรือนในหมู่บ้าน มีจำนวนมากถึงร้อยละ 60.60 ของทอกระจาดข้าวทั้งหมด สำหรับสัดส่วนร้อยละของทอกระจาดข้าวที่สามารถรถก่อการกระจายเสียงได้ครอบคลุมได้ในครบทุกครัวเรือนในหมู่บ้านแต่ครองคลุมได้มากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนครัวเรือนในหมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 38.30 ของทอกระจาดข้าวทั้งหมด ส่วนที่เหลือเป็นทอกระจาดข้าวที่มีความสามารถ กระจายเสียงได้ครอบคลุมจำนวนครัวเรือนในหมู่บ้านได้น้อยกว่าร้อยละ 50 ของครัวเรือน ในหมู่บ้านทั้งหมด(ตาราง 3 ข้อ 6)

จากการศึกษาข้างต้นอาจกล่าวได้ว่าทอกระจาดข้าวที่ได้จัดตั้งและจัดรายการกระจายเสียงในหมู่บ้านตำบลต่าง ๆ ของอำเภอ ป่าช้าง ส่วนใหญ่มีความ สามารถรถก่อการกระจายเสียง นำข้อมูลข่าวสารวิชาการไปสู่บุคคลเป้าหมายได้อย่างทั่วถึง มีเนียง ส่วนน้อยที่ยังไม่สามารถรถก่อการกระจายเสียงเพื่อนำข้อมูลข่าวสารไปยังกลุ่มนักศึกษาเป้าหมายได้อย่างครบถ้วน ด้วยเหตุผลความไม่เนียงของทางเครื่องมือและอุปกรณ์ เช่น กำลังขยายของ เครื่องขยายเสียงต่ำและจุดติดตั้งลำโพงยังไม่ทั่วถึง ซึ่งมักจะเกิดขึ้นกับหมู่บ้านที่มีขนาดใหญ่ มาก ๆ สมควรที่จะได้รับการปรับปรุงแก้ไขในโอกาสต่อไป

2.1.7 ผู้ริเริ่มในการจัดตั้ง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าผู้นำและราชภูมิในหมู่บ้านเป็นผู้ริเริ่มในการจัดตั้งทอกระจาดข้าวมากถึงร้อยละ 64.90 ของทอกระจาดข้าวทั้งหมดในอำเภอ ป่าช้าง ทอกระจาดข้าวที่มีการจัดตั้งโดยความริเริ่มของบุคคล 3 ฝ่าย คือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้นำและราชภูมิในหมู่บ้าน มีร้อยละ 24.50 ของทอกระจาดข้าวทั้งหมด ส่วนทอกระจาดข้าว

ที่มีการตั้งชื่นโดยกลุ่มนบุคคลอื่น ๆ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ การจัดตั้งชื่นโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้นำ และราชภูมิในท้องถิ่น มีร้อยละ 24.50 การจัดตั้งชื่นโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้นำในหมู่บ้านร้อยละ 2.10 และการจัดตั้งชื่นโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐเพียงฝ่ายเดียวร้อยละ 1.10 ของทอกระจาやりข่าวทั้งหมด (ตาราง 3 ข้อ 7)

จากการวิเคราะห์ช่วงพบว่า การจัดตั้งทอกระจาやりข่าวประจำหมู่บ้านจะเกิดขึ้นได้นั้น จำเป็นต้องมีผู้เริ่มกระบวนการตั้งให้บุคคลอื่น ๆ ในหมู่บ้านตระหนักรถึงความจำเป็นหรือผลประโยชน์ยิ่งใหญ่ของตนเองและชุมชนจะได้รับจากการจัดตั้งทอกระจาやりข่าวอย่างชัดเจน การจัดตั้งทอกระจาやりข่าวที่มีการจัดตั้งชื่นในหมู่บ้านดำเนินล่าด้วย ของอำเภอป่าช้าง จังหวัดลำพูน นักผู้เริ่มจัดตั้งหลายกลุ่ม ที่สำคัญได้แก่ ผู้นำในหมู่บ้าน ราชภูมิในหมู่บ้าน เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐและบุคลากรภายนอก แม้ว่าผู้นำและราชภูมิในหมู่บ้านจะเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้เริ่มจัดตั้งทอกระจาやりข่าวที่มีการจัดตั้งชื่นล่วงไปแล้ว แต่การเริ่มนี้จะมีเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐเป็นผู้ดูแลและราชภูมิในหมู่บ้านได้เรียนรู้จากการดำเนินงานท่อกระจาやりข่าวประจำหมู่บ้านที่มีการจัดตั้งชื่นในหมู่บ้านอื่น ซึ่งมีเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐและผู้นำในหมู่บ้านเป็นผู้เริ่มสนับสนุนให้มีการจัดตั้งชื่นว่าเมื่อมีการจัดตั้งชื่นแล้วจะทำให้หมู่บ้านของตนได้รับประโยชน์อย่างไรบ้างจึงได้ร่วมมือกันจัดตั้งชื่นในหมู่บ้านของตน

2.1.8 จำนวนเงินงบประมาณที่ใช้ในการติดตั้งทอกระจาやりข่าว

จากการศึกษาพบว่าจำนวนเงินงบประมาณที่ใช้ในการติดตั้งทอกระจาやりข่าวในหมู่บ้านดำเนินล่าด้วย ของอำเภอป่าช้าง จังหวัดลำพูน โดยเฉลี่ย 19,546.67 บาท มีค่าเบี้ยงเบนมาตรฐานเท่ากัน 5,812.84 บาท ค่าต่ำสุดเท่ากัน 10,000 บาท และค่าสูงสุดเท่ากัน 50,000 บาท ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการแจกแจงความถี่พบว่าจำนวนทอกระจาやりข่าวที่ใช้งบประมาณค่าใช้จ่ายในการติดตั้งอยู่ในช่วง 10,000 - 15,000, 15,001 - 20,000, 20,001 - 25,000 และมากกว่า 25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 41.50, 28.70, 25.50 และ 4.30 ของทอกระจาやりข่าวทั้งหมด ตามลำดับ (ตาราง 3 ข้อ 8)

จากการวิเคราะห์ข้างต้น จำนวนเงินงบประมาณที่ต้องการสำหรับการจัดตั้งทอกระจาやりข่าวจะต้องใช้จำนวนเงินมากน้อยเนี่ยง ได้นั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เกี่ยวข้อง

ทลายประการ นับตั้งแต่ค่าวัสดุครุภัณฑ์พื้นฐานที่จำเป็นต้องใช้ในการกระจายเสียง คือ เครื่องขยายเสียง ลำโพง สายไฟ และไมโครโฟน ไปจนกระทั่งวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนอื่น ๆ เช่น แผงควบคุมไฟ และค่าจ้างแรงงาน ช่างไฟฟ้า เครื่องเสียงที่มาทำการติดตั้ง ซึ่งการจัดซื้อ วัสดุครุภัณฑ์และอุปกรณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ก็จำเป็นจะต้องให้มีความสามารถที่จะกระจายเสียงให้ครอบคลุมพื้นที่หมู่บ้านให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้อีกด้วย การที่ต่อไปนี้หมู่บ้านใช้งบประมาณไม่มีเท่ากันก็เป็น Narendra การใช้จ่ายในการจัดซื้อจ้างล้วงต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว ข้างต้นในปริมาณและคุณภาพที่ต่างกัน

2.1.9 แหล่งที่มาของเงินงบประมาณที่ใช้ในการจัดตั้งหอกระจายเสียง

จากการสัมภาษณ์เพื่อทราบแหล่งที่มาของเงินงบประมาณที่ใช้ในการจัดตั้งหอกระจายเสียงทั่วพื้นที่ เงินงบประมาณที่ใช้ในการจัดตั้งหอกระจายเสียงทั่วที่มีอยู่ทั้งหมดได้มาจากการบริจาคของราชภาร หน่วยงานเอกชน และจากเงินงบประมาณของส่วนราชการในลักษณะที่ต่างกัน กล่าวคือ หอกระจายเสียงทั่วที่ใช้เงินที่ราชภารในหมู่บ้านบริจาคเนียงแหล่งเดียว มีจำนวนร้อยละ 46.80 ของหอกระจายเสียงทั่วทั้งหมด หอกระจายเสียงทั่วที่ใช้เงินงบประมาณ ของหน่วยงานของรัฐมีจำนวนร้อยละ 31.90 ของหอกระจายเสียงทั่วทั้งหมด หอกระจายเสียงทั่วที่ (ในการจัดตั้ง) ใช้เงินบริจาคจากราชภารในหมู่บ้านสนับสนุนเงินที่หน่วยงานเอกชนบริจาค คิดเป็นร้อยละ 12.80 ของหอกระจายเสียงทั่วทั้งหมด หอกระจายเสียงทั่วที่ใช้เงินจากการบริจาคของหน่วยงานเอกชนทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 6.40 ของหอกระจายเสียงทั่วทั้งหมด และ หอกระจายเสียงทั่วส่วนที่เหลือ คือร้อยละ 2.10 ของหอกระจายเสียงทั่วทั้งหมดใช้เงินที่ได้รับ บริจาคของหน่วยงานเอกชนสนับสนุนเงินงบประมาณจากส่วนราชการที่จัดมาสนับสนุน (ตาราง 3 ข้อ 9)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า การจัดทางบประมาณมาใช้จ่ายให้เพียงพอ นับเป็นการกิจที่สำคัญและดำเนินการได้ค่อนข้างยากลำบาก เพราะจำนวนอุปกรณ์ในการจัดตั้งหอกระจายเสียงทั่วที่จะใช้ในการซื้อวัสดุอุปกรณ์และเงินงบประมาณที่จำเป็นต้องใช้เป็นเงินที่มากพอสมควร แหล่งที่มาของเงินงบประมาณที่ใช้ในการจัดตั้งหอกระจายเสียงทั่วในหมู่บ้าน ดำเนินต่อไป ของอำเภอป่าช้าง จังหวัดลำพูน นั้น การบริจาคจากราชภารในหมู่บ้านนั้นว่า เป็นแหล่งงบประมาณที่สำคัญที่สุด รองลงมาได้แก่เงินงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ และเงินบริจาคจากเอกชนภายนอก ซึ่งอาจถือได้ว่าเงินงบประมาณจากสองแหล่งนี้

เป็นตัวกระตุ้นความคิดคริเริ่มให้ราชภารในหมู่บ้านมีความรู้สึกว่าตนเองจะต้องมีส่วนร่วมด้วย เพราะสิ่งก่อสร้างที่จะได้นั้นแท้จริงแล้วจะตกเป็นสมบัติของส่วนรวมในหมู่บ้านของตนเล็นไป

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของหอกรະจายช้าว

รายการข้อมูล	ผู้ให้ข้อมูล (N = 94)	
	จำนวน	ร้อยละ
1. สถานที่ตั้งหอกรະจายช้าว	(แห่ง)	
บ้าน	79	84.00
วัด	10	10.60
อื่น ๆ (โรงเรียน, ศาลาเอนกประสงค์)	5	5.40
2. อายุของการจัดตั้งหอกรະจายช้าว	(แห่ง)	
1 – 3 ปี	35	37.20
4 – 6 ปี	26	27.70
7 – 9 ปี	22	23.40
มากกว่า 9 ปี	11	11.70
ค่าเฉลี่ย = 5.43 ปี		
ค่าสูงสุด = 14 ปี		
ค่าต่ำสุด = 1 ปี		
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 3.09		
3. วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานหอกรະจายช้าว	(ชนิด)	
เครื่องขยายเสียง วิทยุเทป ไมโครโฟน และลำโพง	87	92.50
เครื่องขยายเสียง วิทยุ วิทยุเทป ไมโครโฟน และลำโพง	4	4.30
เครื่องขยายเสียง วิทยุ ไมโครโฟน และลำโพง	1	1.10
เครื่องขยายเสียง เครื่องเล่นเทป ไมโครโฟน และลำโพง	0	0.00
เครื่องขยายเสียง ไมโครโฟน และลำโพง	2	2.10

ตาราง 3 (ต่อ)

รายการข้อมูล	ผู้ให้ข้อมูล (N = 94)	
	จำนวน	ร้อยละ
4. กำลังขยายของเครื่องขยายเสียง น้อยกว่า 150 วัตต์	6	6.38
151 – 250 วัตต์	38	40.42
251 – 350 วัตต์	49	52.10
มากกว่า 350 วัตต์	1	1.10
ค่าเฉลี่ย = 278.33 วัตต์		
ค่าสูงสุด = 500 วัตต์		
ค่าต่ำสุด = 100 วัตต์		
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 59.55		
5. จำนวนครัวเรือนทั้งหมดในหมู่บ้านที่ตั้งหอกระจาดซ้ำ (ครัวเรือน) น้อยกว่า 100 ครัวเรือน	17	18.10
101 – 200 ครัวเรือน	35	37.20
201 – 300 ครัวเรือน	25	26.60
301 – 400 ครัวเรือน	10	10.60
401 – 500 ครัวเรือน	5	5.30
มากกว่า 500 ครัวเรือน	2	2.10
ค่าเฉลี่ย = 207.67 ครัวเรือน		
ค่าสูงสุด = 605 ครัวเรือน		
ค่าต่ำสุด = 50 ครัวเรือน		
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 117.08		
6. เช็ครอบคลุมของหอกระจาดซ้ำ ครอบคลุมทุกครัวเรือนในหมู่บ้าน	57	60.60
ครอบคลุมมากกว่าครึ่งหนึ่งของครัวเรือนในหมู่บ้าน	36	38.30
ครอบคลุมครึ่งหนึ่งของครัวเรือนในหมู่บ้าน	1	1.10
ครอบคลุมน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของครัวเรือนในหมู่บ้าน	0	0.00

ตาราง 3 (ต่อ)

รายการข้อมูล	ผู้ให้ข้อมูล (N = 94)	
	จำนวน	ร้อยละ
7. ผู้ริเริ่มในการจัดตั้งหอกระจายช่าว	(แห่ง)	
ผู้นำและรายງรในหมู่บ้าน	61	64.90
เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้นำและรายງรในหมู่บ้าน	23	24.50
เจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้นำในหมู่บ้าน	7	7.40
ผู้นำในหมู่บ้าน	2	2.10
เจ้าหน้าที่ของรัฐ	1	1.10
8. จำนวนเงินงบประมาณที่ใช้ในการติดตั้งหอกระจายช่าว (บาท)		
10,000 - 15,000 บาท	39	41.60
15,001 - 20,000 บาท	27	28.70
20,001 - 25,000 บาท	24	25.50
มากกว่า 25,000 บาท	4	4.30
ค่าเฉลี่ย = 19,564.68 บาท		
ค่าสูงสุด = 50,000 บาท		
ค่าต่ำสุด = 10,000 บาท		
ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน = 5,812.84		
9. แหล่งที่มาของเงินงบประมาณที่ใช้ในการจัดตั้ง		
หอกระจายช่าว	(แห่ง)	
รายງรในหมู่บ้าน	44	46.80
ส่วนราชการ (หน่วยงานของรัฐ)	30	31.90
รายງรในหมู่บ้านร่วมกับเอกชน	12	12.80
เอกชน	6	6.40
ส่วนราชการร่วมกับเอกชน	2	2.10

2.2 ลักษณะการดำเนินงานกระจายเสียงของผู้ดำเนินการหอกระจายช้า

2.2.1 ความสัมภัยเมื่อในการจัดรายการกระจายเสียงของผู้ดำเนินการหอกระจายช้า

จากการสัมภาษณ์เพื่อทราบว่าผู้ดำเนินการหอกระจายช้าสามารถปฏิบัติงานจัดรายการกระจายเสียงที่หอกระจายช้าได้สัมภัยมากน้อยเพียงใด ได้รับคำตอบจากผู้ดำเนินการทุกคนว่าสามารถไปปฏิบัติงานจัดรายการกระจายเสียงที่หอกระจายช้าด้วยตนเองได้อย่างสัมภัย (ตาราง 4 ข้อ 1)

สาเหตุอาจเนื่องจากผู้ดำเนินการหอกระจายช้าเป็นบุคคลที่มีความสามารถที่จะดำเนินงานหอกระจายช้ามากที่สุดในหมู่บ้าน กล่าวคือ เป็นหัวหน้าที่มีความรู้ความเข้าใจในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ในการกระจายเสียงเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ในการจัดซ้อมลูกช้างสารสำคัญ ๆ ทั้งที่เกิดขึ้นในหมู่บ้านและที่มาจากการอพยพบ้านโดยการประสานงานกันแหล่งช้าวภายนอกคือ หน่วยงานของรัฐและเป็นผู้ที่ประชากรในหมู่บ้านให้การยอมรับกันดีมากที่สุด ผู้ดำเนินการหอกระจายช้าจึงอยู่ในฐานะที่ต้องปฏิบัติงานผลิตและจัดรายการกระจายเสียงด้วยตนเองอย่างสัมภัย

2.2.2 ผู้ปฏิบัติงานสำรวจ

จากการสัมภาษณ์เพื่อทราบว่าในกรณีที่ผู้ดำเนินการหอกระจายช้า ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาในครั้งนี้ ไม่สามารถจัดรายการกระจายเสียงด้วยตนเองได้ จะมีบุคคลอื่นใดบ้างที่สามารถอนุมายให้ปฏิบัติงานแทนได้โดยทันที พบว่าผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านเป็นบุคคลที่จะได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดรายการกระจายเสียงมากที่สุด กล่าวคือ มีสัดส่วนความถี่มากถึงร้อยละ 45.70 ของหอกระจายช้าทั้งหมด บุคคลที่จะได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่จัดรายการกระจายเสียงแทนในอันดับรองลงมาคือ ผู้ล่อช้าล่าสางสุนัขประจำหมู่บ้าน โดยมีสัดส่วนความถี่คิดเป็นร้อยละ 19.10 ของหอกระจายช้าทั้งหมด และกลุ่มบุคคลอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมาชิกในครอบครัว (บุตร, ภรรยา) ผู้ทรงคุณวุฒิ ครูและพระภิกษุ รวมแล้วมีสัดส่วนความถี่คิดเป็นร้อยละ 29.80 ของหอกระจายช้าทั้งหมด (ตาราง 4 ข้อ 2)

ເທົ່ານອກຈາກເປັນແພຣະການປົງປັດໃນພລິຕີແລະຈັດຮາຍກາກກະຈາຍເລື່ອງທາງທອກຮາຍຂ່າວ ເປັນເການທີ່ຕ້ອງປົງປັດອ່າຍ່າເສມອ ແລະຜູ້ດຳເນີນການທອກຮາຍຂ່າວ ສ່ວນໄຫຼຸ່ງເປັນຜູ້ດຳເນີນການທີ່ກ່າວກ່າວທີ່ກ່າວກ່າວທີ່ຈະຕ້ອງຮັບຜິດສອນປົງປັດໃນພລິຕີການທີ່ໄລ້ຄົມໄອກາສທີ່ຈະໄມ້ສາມາຄົງປົງປັດທີ່ໄລ້ຮັບໃຫ້ໃນຫຼາຍແລະຜູ້ດຳເນີນການທອກຮາຍຂ່າວຢ່າຍຈະມີຫັນໄດ້ ສົມຄວາ ທີ່ຈະມີຜູ້ປົງປັດໃນສໍາຮອງໄວ້ ຈາກການລັມການເພີ່ມວ່າຜູ້ດຳເນີນການທອກຮາຍຂ່າວສາມາຄົມອນໝາຍໃຫ້ບຸກຄລອື່ນປົງປັດທີ່ແກ່ໄດ້ ໂດຍໄມ້ມີຄວາມລຳນາມແຕ່ປະກາດໄດ້ ທີ່ບຸກຄລທີ່ຖູກກະບູ ວ່າຈະທຳທັນນໍາທີ່ແກ່ນັ້ນລ່ວນໄຫຼຸ່ງຈະເປັນສາມາຊີກໃນຄຽວຄວ້ອງຜູ້ດຳເນີນການທອກຮາຍຂ່າວ ທີ່ບຸກຄລທີ່ເປັນຜູ້ຊ່ວຍຜູ້ດຳເນີນການທອກຮາຍຂ່າວ ທີ່ມີການປົງປັດໃນການຮັບຮັບກັນອ່າງ ໄກສີດ ອຸ່ນແລ້ວເຫັນ ຜູ້ຊ່ວຍຜູ້ໃຫຼຸ່ງນ້ຳນັ້ນ ຜູ້ກ່າວຄຸດວຸລີ ຄຽງ ແລະພະກິກູ້ ເປັນດັນ

ຕາງໆ 4 ຈຳນວຍແລະຮ້ອຍລະລັກຜະກາດດຳເນີນການຈັດຮາຍກາກກະຈາຍເລື່ອງທອກຮາຍຂ່າວ

ຮາຍການຂໍ້ອມນຸລ	ຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ອມນຸລ (N = 94)	
	ຈຳນວນ	ຮ້ອຍລະ
1. ຄວາມສໍາເສມອໃນການຈັດກະຈາຍເລື່ອງ		
ຂອງຜູ້ດຳເນີນການທອກຮາຍຂ່າວ	(ແທ່ງ)	
- ສໍາເສມອ	94	100.00
- ໄນສໍາເສມອ	0	0.00
2. ບຸກຄລທີ່ຊ່ວຍຈັດຮາຍກາກໃນການທີ່ຜູ້ດຳເນີນການທອກຮາຍຂ່າວໄໝ່ໄດ້	(ແທ່ງ)	
- ຜູ້ຊ່ວຍຜູ້ໃຫຼຸ່ງນ້ຳນັ້ນ	43	45.70
- ບຸກຄລອື່ນ ໭ *	28	29.80
- ຜູ້ລ້ວຂ່າວສາຫະລຸກ	18	19.10
- ສາວັດກຳນັນ	3	3.20
- ຜູ້ໃຫຼຸ່ງນ້ຳນັ້ນ	1	1.10
- ອາສາສາຫະລຸກປະຈຳນ້ຳນັ້ນ	1	1.10
* (ຄຽງ, ພະ, ຜູ້ກ່າວຄຸດວຸລີ, ກරຍາ, ລູກສາວ, ລູກໜ້າຍ)		

2.3 การจัดทำตารางและภาระน้ำหนักในการจัดรายการประจำเดือนของห้องเรียนทั่วไป

2.3.1 ความสำคัญของการจัดรายการประจำเดือนของห้องเรียนทั่วไป

จากการศึกษาพบว่าห้องเรียนทั่วไปส่วนใหญ่ใช้เวลาสอน 84.00 ชั่วโมงห้องเรียนทั่วไปทั้งหมดที่ระบุว่ามีการจัดรายการประจำเดือนเป็นบางวัน สำหรับห้องเรียนทั่วไปที่เหลือคือร้อยละ 16.00 ของห้องเรียนทั่วไปทั้งหมดระบุว่ามีการจัดรายการประจำเดือนเป็นประจำทุกวัน (ตาราง 5 ข้อ 1)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลชี้明ว่า การจัดรายการประจำเดือนอย่างสม่ำเสมอเป็นสิ่งที่ดีสำหรับนักเรียนการห้องเรียนทั่วไปจะได้ดำเนินการ เพราะจะทำให้ผู้รับฟังเกิดความเขยื้อนและสนับสนุนใจว่าห้องเรียนทั่วไปเป็นแหล่งข้อมูลที่สามารถเชื่อถือได้อย่างแท้จริง แต่การที่จะจัดรายการประจำเดือนให้ได้อย่างสม่ำเสมอทุกวันนั้น จำเป็นที่จะต้องมีองค์ประกอบ 2 ประการเป็นอย่างน้อยคือ (1) จำเป็นที่จะต้องมีผู้ดูแลดำเนินการห้องเรียนทั่วไปมีความรับผิดชอบอย่างสูง และ (2) จำเป็นที่จะต้องมีข้อมูลที่สามารถให้ความสอดคล้องกับห้องเรียนทั่วไปที่เหมาะสมที่จะนำมาจัดรายการประจำเดือน ภาระที่ห้องเรียนทั่วไปส่วนใหญ่ไม่สามารถจัดรายการประจำเดือนได้อย่างสม่ำเสมอเชื่อว่าเป็นเพราะเหตุผลในข้อ 2 ที่กล่าวแล้ว

2.3.2 การจัดทำตารางประจำเดือนของห้องเรียนทั่วไป

จากการศึกษาพบว่าเกือบทั้งหมดหรือร้อยละ 97.90 ของห้องเรียนทั่วไปที่จัดตั้งขึ้นในหมู่บ้านต่างๆ ของอำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน ที่ไม่ได้จัดทำตารางประจำเดือนไว้สำหรับนักเรียน มีเพียงร้อยละ 2.10 ของห้องเรียนทั่วไปทั้งหมดที่ได้จัดทำตารางประจำเดือนไว้ (ตาราง 5 ข้อ 2)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวพบว่า การจัดทำตารางประจำเดือนของห้องเรียนทั่วไปที่ดีจะเน้นไว้ให้ผู้ดูแลดำเนินการห้องเรียนทั่วไปได้ปฏิบัติตามเป็นสิ่งที่ดี และเป็นเรื่องที่ดีสำหรับนักเรียนห้องเรียนทั่วไปส่วนใหญ่ยอมรับ แต่ในทางปฏิบัติจริงห้องเรียนทั่วไป

ส่วนใหญ่ (โดยผู้ดำเนินการหอกระจายช้าวเอง) ก็ไม่ได้มีการจัดทำตารางกระจายเสียงที่ชัดเจนไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้ดำเนินการหอกระจายช้าวเห็นว่า แม้จะได้จัดทำตารางไว้อย่างชัดเจน แต่ในทางปฏิบัติจริงยังไม่สามารถปฏิบัติงานให้เป็นไปตามตารางที่ได้วางไว้ได้

2.3.3 ความคิดเห็นของผู้ดำเนินการหอกระจายช้าวเกี่ยวกับการจัดทำตารางกระจายเสียง

จากการลัมภากษ์ผู้ดำเนินการหอกระจายช้าวเกี่ยวกับความจำเป็นในการจัดทำตารางกระจายเสียงของหอกระจายช้าวไว้เป็นหลักในการปฏิบัติงาน พบว่าผู้ดำเนินการหอกระจายช้าวเกือบทุกคนคือ ร้อยละ 98.90 ของผู้ดำเนินการหอกระจายช้าว ทั้งหมดที่ตอบว่าเป็นการสมควรที่จะได้มีการจัดทำตาราง กระจายเสียงของหอกระจายช้าวไว้ (ตาราง 5 ข้อ 3)

2.3.4 ความคิดเห็นของผู้ดำเนินการหอกระจายช้าวเกี่ยวกับช่วงเวลากระจายเสียงของหอกระจายช้าว

จากการลัมภากษ์ผู้ดำเนินการหอกระจายช้าวเกี่ยวกับช่วงเวลาที่หอกระจายช้าวควรจะได้กระจายเสียงมากที่สุด พบว่าช่วงเวลาทั่วไป 07.00 – 08.00 และ 17.00 – 18.00 น. เป็นช่วงเวลาที่ผู้ดำเนินการหอกระจายช้าวส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 51.00 ของผู้ดำเนินการหอกระจายช้าวทั้งหมด ระบุว่ามีความเหมาะสมที่จะกระจายเสียงมากที่สุด ช่วงเวลาที่มีความเหมาะสมในอันดับต่อ ๆ ไปคือช่วงเวลา 06.00 – 07.00 และ 17.00 – 18.00 น., ช่วงเวลา 07.00 – 08.00 น., ช่วงเวลา 06.00 – 07.00 และช่วงเวลา 06.00 – 07.00, 12.00 – 13.00 และ 17.00 – 18.00 น. โดยมีอัตราส่วนจำนวนผู้ดำเนินการหอกระจายช้าวที่ระบุว่าช่วงเวลาดังกล่าวมีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 27.70, 19.10, 1.10 และ 1.10 ของผู้ดำเนินการหอกระจายช้าวทั้งหมดตามลำดับ (ตาราง 5 ข้อ 4)

2.3.5 ช่วงเวลาการกระจายเสียงที่หอกระจายช้าวมีการดำเนินการจริงในปัจจุบัน

จากการลัมภากษ์เกี่ยวกับช่วงเวลาการกระจายเสียงที่หอกระจายช้าวมีการกระจายเสียงจริงในปัจจุบันพบว่าช่วงเวลา 07.00 – 08.00 น. และ 17.00 – 18.00 น.

เป็นช่วงเวลาที่หอกระจายข่าวมีการกระจายเสียงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.00 ของหอกระจายข่าวทั้งหมด ช่วงเวลาที่มีการกระจายเสียงในสัดส่วนที่รองลงมาคือ ไม่มีกำหนดเวลาที่แน่นอน ช่วงเวลา 06.00 - 07.00 และ 17.00 - 18.00 น., ช่วงเวลา 07.00 - 08.00 น. ช่วงเวลา 06.00 - 07.00 น. และช่วงเวลา 07.00 - 08.00, 12.00 - 13.00 และ 17.00 - 18.00 น. โดยมีจำนวนหอกระจายข่าวที่ปฏิบัติในแต่ละช่วงคิดเป็นร้อยละ 27.70, 18.00, 17.00, 3.20 และ 1.10 ของหอกระจายข่าวทั้งหมด ตามลำดับ (ตาราง 5 ข้อ 5)

ผลการวิเคราะห์ดังกล่าว กล่าวได้ว่า การกระจายเสียงที่มีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นจะต้องมีการกระจายเสียงในช่วงเวลาที่กลุ่มนบุคคลเป้าหมายหรือผู้ฟังมีความสะดวกและพร้อมที่จะรับฟัง ซึ่งช่วงเวลาที่ผู้ฟังจะมีความต้องการรับฟังรายการกระจายเสียงนั้น อย่างน้อยที่สุดจะต้องเป็นเวลาที่ไม่กระทบกระเทือนกับภาระหน้าที่หลักที่ต้องปฏิบัติ เช่น ไม่ใช่เวลาที่ต้องเร่งรีบไปปฏิบัติหน้าที่อื่นซึ่งสำคัญกว่า และเป็นเวลาที่ผู้ฟังอยู่ในช่วงเวลาที่สามารถรับฟังการกระจายเสียงได้ดีเจน เนื่องจากผู้ฟังข่าวสารในหมู่บ้านส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอาชีพทางการเกษตรหรือประกอบอาชีพค้าขายและรับจ้างที่เกี่ยวข้องกับการทำเกษตรซึ่งตามปกติมักจะต้องไปปฏิบัติงานในวันที่อยู่ต่างไกลจากบ้านเรือน ดังนั้นช่วงเวลาที่เหมาะสมที่จะกระจายเสียงผ่านหอกระจายข่าวจึงได้แก่ช่วงเวลา ก่อนเวลา 08.00 น. เป็นต้นไป

ผลจากการศึกษาที่พบในครั้งนี้ ในส่วนที่ผู้ดำเนินการหอกระจายข่าวระบุว่ามีความเหมาะสม และกระจายเสียงจริง ก็จะสอดคล้องกับช่วงเวลาดังกล่าวซึ่งตั้นส่วนการกระจายเสียงในช่วงเวลาอื่นส่วนใหญ่มักจะเป็นเรื่องที่มีความเร่งด่วนในตัวของมัน หรือเป็นช่วงที่เกษตรกรไม่ได้ออกไปปฏิบัติงานในวันนั้น และการที่หอกระจายข่าวบางส่วนไม่ได้กำหนดเวลาการกระจายเสียงที่แน่นอนไว้ และมีการกระจายเสียงเมื่อมีข่าวสารนั้น เป็นการดำเนินงานที่เป็นไปตามเงื่อนไขหลายประการนับตั้งแต่ความสามารถในการจัดหาข่าว การผลิตรายการและระดับความรับผิดชอบของผู้ใช้หอกระจายข่าวประกอบกัน

**ตาราง ๕ จำนวนและร้อยละของการจัดตารางการปฏิบัติงานประจำการประจำเดือนของหอ
ประจำเดือนช้าว**

รายการข้อมูล	ผู้ให้ข้อมูล (N = 94)	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ความสัมมารถในการประจำการประจำเดือนช้าว	(แห่ง)	
- มีการประจำการประจำเดือนช้าวเป็นประจำทุกวัน	15	16.00
- มีการออกภาระประจำการประจำเดือนช้าวนานกว่าหนึ่งวันที่มีช้าว	79	84.00
2. การจัดทำตารางประจำการประจำเดือนช้าว	(แห่ง)	
- นี่	2	2.10
- ไม่นี่	92	97.90
3. ความคิดเห็นของผู้ดำเนินการหอประจำเดือนช้าวเกี่ยวกับ (คน)		
การจัดทำตารางประจำการประจำเดือนช้าว		
- สมควรจะได้มีการจัดทำตารางประจำการประจำเดือนช้าวได้	93	98.90
- ไม่สมควรจะมีการจัดทำตารางประจำการประจำเดือนช้าว	1	1.10
4. ความคิดเห็นของผู้ดำเนินการหอประจำเดือนช้าวเกี่ยวกับ (คน)		
กับช่วงเวลาประจำการประจำเดือนช้าว		
- 07.00 - 08.00 และ 17.00 - 18.00 น.	48	51.00
- 06.00 - 07.00 และ 17.00 - 18.00 น.	26	27.70
- 07.00 - 08.00 น.	18	19.10
- 06.00 - 07.00 น.	1	1.10
- 06.00 - 07.00, 12.00 - 13.00 และ 17.00 - 18.00 น.	1	1.10

ตาราง 5 (ต่อ)

รายการชื่อคุณลักษณะ	ผู้ให้ข้อมูล (N = 94)	
	จำนวน	ร้อยละ
5. ช่วงเวลากระจายเสียงที่หอกระจาย ช่วงมีการดำเนินการจริง ในปัจจุบัน	(คน)	
- 07.00 - 08.00 และ 17.00 - 18.00 น.	31	33.00
- 06.00 - 07.00 และ 17.00 - 18.00 น.	17	18.00
- 07.00 - 08.00 น.	16	17.00
- 06.00 - 07.00 น.	3	3.20
- 07.00 - 08.00, 12.00 - 13.00 และ 17.00 - 18.00 น.	1	1.10
- ไม่มีกำหนดเวลาที่แน่นอน	26	27.70

2.4 รูปแบบ วิธีการผลิตแหล่งข่าวสารและสื่อที่ใช้ในการจัดทำรายการ กระจายเสียงของหอกระจายข่าว

2.4.1 รูปแบบของรายการกระจายเสียง

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าหอกระจายข่าวที่มีการกระจายเสียงแบบมีราย
การช่าวซึ่งผู้ดำเนินการเป็นผู้ผลิตและกระจายเสียงด้วยตนเอง พร้อมกับมีการเสริมด้วย
รายการเพลงและข่าวจากสถานีวิทยุกระจายเสียงมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.12
ของหอกระจายข่าวทั้งหมด รูปแบบของรายการกระจายเสียงที่หอกระจายข่าวมีการปฏิบัติ
ในอันดับรอง ๆ ลงไป ได้แก่ รูปแบบที่มีการกระจายข่าวสับด้วยรายการช่าวจากสถานี
วิทยุกระจายเสียง โดยมีจำนวนที่ปฏิบัติในแต่ละรูปแบบคิดเป็นร้อยละ 30.85, 29.78
และ 4.25 ของหอกระจายข่าวทั้งหมด ตามลำดับ (ตาราง 6 ข้อ 1)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวพบว่า รายการกระจายเสียงที่หอกระ จ่ายช้าแต่ละแท่งดำเนินการกระจายเสียงไปสู่กลุ่มนักศึกษาเป้าหมายจะได้รับความสนใจและได้รับการยอมรับจากผู้ฟังมากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับรูปแบบของรายการที่หอกระจ่ายช้า ทำการกระจายเสียงออกไปด้วย แต่การที่หอกระจ่ายช้าคำแนะนำการผลิตรายการที่มีรูปแบบได้ตีเป็นที่นำเสนอในของผู้ฟังมากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น ความรู้ ความสามารถในหลักและวิธีการผลิตรายการของผู้ดำเนินงานหรือผู้ดำเนินการหอกระจ่ายช้า ประกอบกับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก การที่หอกระจ่ายช้าล้วนให้ถูกวิธีการผลิตรายการแบบเสนอช้า สลับกับแหล่ง และการถ่ายทอดรายการกระจายเสียง ของสถานีวิทยุมากที่สุดนั้นเป็นเพราะเหตุผลดังกล่าวข้างต้น กล่าวคือ การเปิดเพลงจาก เทปบันทึกเสียง และการถ่ายทอดรายการกระจายเสียงของสถานีวิทยุกระจายเสียงที่ออกอากาศอยู่นั้นเป็นลิงที่กระทำได้โดยง่าย ในขณะที่รายการช้าๆที่เสนอโดยตรงเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากลำบากสำหรับผู้ดำเนินการหอกระจ่ายช้า อย่างไรก็ตามความรับผิดชอบต่อลังคม และความเสียสละก็อาจเป็นเหตุผลประการหนึ่งที่ทำให้หอกระจ่ายช้าบางส่วนมีการกระจายช้า โดยการนำเสนอช้าแต่เนี่ยงอย่างเดียว

2.4.2 วิธีการผลิตรายการของหอกระจ่ายช้า

จากการศึกษาพบว่าการกระจายเสียงของหอกระจ่ายช้าทั้งหมดที่มีการกระจายเสียง โดยวิธีให้ผู้ประกาศอ่านช้าด้วยตนเอง (ตาราง 6 ข้อ 2) จากการสัมภาษณ์ ถึงวิธีการดำเนินงานของผู้ดำเนินการหอกระจ่ายช้าพบว่า ร้อยละ 50.00 ของหอกระจ่ายช้าทั้งหมดที่มีการนำช้าที่ได้รับมาในไปเรียนเรียงและขัดเกลาข้อความให้เรียบร้อย เทมาส์ก่อน ส่วนอีกร้อยละ 50.00 ที่เหลือไม่มีการเรียนเรียงช้าสารที่ได้รับมาแต่ อย่างใด กล่าวคือ เมื่อได้รับช้ามาแล้วก็นำไปอ่านหรือพูดออกรายการไปโดยตรงทันที (ตาราง 6 ข้อ 3)

จากข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิธีการผลิตรายการ ของหอกระจ่ายช้า ในกรณีที่จำเป็นจะต้องนำเสนอช้าด้วยตนเองว่าครึ่งหนึ่งของผู้ดำเนิน การหอกระจ่ายช้า มีการนำเสนอด้วยวิธีการนำช้าที่ได้รับมาไปเรียนเรียงข้อความให้ สลับสลวย เทมาส์กับการนำจัดรายการก่อน ในขณะที่อีกครึ่งหนึ่ง มีการนำเสนอด้วยไม่ ได้มีการดำเนินการใด ๆ กับช้าที่เป็นลิงที่ลืมท่อนให้เห็นถึงความแตกต่างในระดับความรู้ ความสามารถและความรับผิดชอบของผู้ดำเนินการหอกระจ่ายช้าแต่ละกลุ่ม

2.4.3 แหล่งที่มาของข่าวสารส่วนใหญ่ที่ออกพระจายข่าวนำเสนอการเมือง

จากการสัมภาษณ์ผู้ดำเนินการที่ออกพระจายข่าวนำเสนอการเมืองแหล่งที่มาของข่าวสาร ส่วนใหญ่ที่ออกพระจายข่าวนำเสนอการเมืองพบว่า ออกพระจายข่าวส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 97.80 ระบุว่าส่วนราชการต่าง ๆ เป็นผู้สนับสนุนข้อมูลข่าวสารที่สำคัญที่สุด มีที่ออกพระจายข่าวเนยองสองแห่งที่ร้อยละ 2.20 ระบุว่า มีการถ่ายทอดรายการการเมือง เสียงของสถานีวิทยุกระจายเสียงมากกว่าการนำข้อมูลข่าวสารมาจากล้วนราชการ และแหล่งข่าวสารอื่น ๆ (ตาราง 6 ชื่อ 4)

สาเหตุอาจเป็นเพราะการที่ผู้ดำเนินการที่ออกพระจายข่าวส่วนใหญ่ระบุว่าข้อมูลข่าวสารที่ล้วนราชการเป็นผู้จัดทำและส่งให้เป็นแหล่งฐานที่ยืนยันได้ว่าผู้ดำเนินการที่ออกพระจายข่าวส่วนใหญ่ยังมีข้อจำกัดในการจัดทำข้อมูลข่าวสาร และการผลิตรายการด้วยตนเองประการหนึ่ง ส่วนอีกประการหนึ่งอาจจะเป็นเพราะผู้ดำเนินการที่ออกพระจายข่าว เห็นความสำคัญและมีความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับล้วนราชการต่าง ๆ ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของทางราชการไปยังประชาชนในหมู่บ้านตำบลของตน

2.4.4 ประเภทลือข่าวที่ข่าวสารที่ผู้ดำเนินการที่ออกพระจายข่าวระบุว่ามีความเหมาะสมสมกับนำเสนอให้ในการผลิตรายการการเมืองของที่ออกพระจายข่าวมากที่สุด

จากการศึกษาเพื่อทราบระดับของความเหมาะสมของลือข่าวที่ข้อมูลข่าวสาร สำหรับลือข่าวที่ดำเนินการที่ออกพระจายข่าวนำเสนอไปใช้ในการผลิตรายการการเมืองของที่ออกพระจายข่าวพบว่า เทปบันทึกเสียงเป็นลือข่าวที่มีความเหมาะสมสมมากที่สุด ส่วนที่มีความเหมาะสมสมในอันดับรองลงมาไปได้แก่ เอกสารคำแนะนำ จตุภายข่าว และบทความ โดยลือข่าวจำนวนผู้ดำเนินการที่ออกพระจายข่าวที่ระบุว่าลือข่าวแต่ละประเภทมีความเหมาะสมสมมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 58.50, 30.85, 5.32 และ 2.13 ของผู้ดำเนินการที่ออกพระจายข่าวทั้งหมด ตามลำดับ (ตาราง 6 ชื่อ 5)

ผลการวิเคราะห์ดังกล่าว กล่าวได้ว่า การที่ผู้ดำเนินการหอกระจายข่าวระบุว่า เทบีนทิกเลี่ยง เป็นสื่อันทึกข้อมูลช้าสารที่มีความเหมาะสมก็จะนำมาใช้ใน การผลิตรายการกระจายเสียงของหอกระจายข่าวมากที่สุด เพราะเป็นสื่อที่สอดคล้องกับ เครื่องมือและอุปกรณ์ในการดำเนินงานกระจายเสียงที่หอกระจายข่าวส่วนใหญ่ใช้อุปกรณ์ปัจจุบัน อีกทั้ง ไร้ความสามารถสื่อันทึกข้อมูลประเภทเอกสารคำแนะนำและสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ก็เป็นสื่อันทึกข้อมูล ที่อยู่ในวิสัยที่ผู้ดำเนินการหอกระจายข่าวสามารถนำมาผลิตเป็นรายการที่จะนำไปกระจายเสียงผ่านหอกระจายข่าวด้วยตนเองได้

ตาราง ๖ จำนวนและร้อยละรูปแบบ วิธีการผลิต แหล่งข่าวและสื่อที่ใช้ในการจัดทำ รายการกระจายเสียงของหอกระจายข่าวช้า

รายการข้อมูล	ผู้ให้ข้อมูล (N = 94)	
	จำนวน	ร้อยละ
1. รูปแบบของรายการกระจายเสียง	(แห่ง)	
- มีรายการช้าและมีการถ่ายทอดรายการช้า		
จากสถานีวิทยุกระจายเสียงพร้อมทั้งมีเพลงประกอบ	33	35.12
- มีรายการช้าแต่เพียงอย่างเดียว	29	30.85
- มีรายการช้าและมีเพลงประกอบ	28	29.78
- มีรายการช้าและถ่ายทอดรายการช้า		
จากสถานีวิทยุกระจายเสียง	4	4.25
2. วิธีการผลิตรายการของหอกระจายข่าวในกรณีที่	(แห่ง)	
ผู้ดำเนินการหอกระจายข่าวได้รับช้ามาจากแหล่งช้า		
ในรูปที่ไม่สามารถจัดรายการได้เอง		
- เป็นรายการอ่านช้ารายการสด	94	100.00
- เป็นรายการที่นักทึกเทปไว้ก่อนแล้วจึงนำไป		
เบิกกระจายเสียง	0	0.00
- มีทั้งอ่านช้าสดและบันทึกเทป	0	0.00
3. วิธีการผลิตรายการกระจายเสียงในกรณีที่เป็น	(แห่ง)	
รายการช้าสด		

ตาราง 6 (ต่อ)

รายการข้อมูล	ผู้ให้ข้อมูล (N = 94)	
	จำนวน	ร้อยละ
- ผู้ประกาศสดไปโดยไม่มีการเรียนเรียงข้อความ ไว้ล่วงหน้า	47	50.00
- ผู้ประกาศอ่านจากข้อความที่มีการเรียนเรียง ไว้แล้ว	47	50.00
4. แหล่งที่มาของข่าวสารส่วนใหญ่ที่ออกกระจายนำมา จัดรายการกระจายเสียง	(แห่ง)	
- ส่วนราชการต่าง ๆ	92	97.80
- สถานีวิทยุกระจายเสียง	2	2.20
5. ประเภทลือบันทึกข่าวสารที่ผู้ใช้หอกระจายข่าวระบุ ว่ามีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการผลิตรายการ กระจายเสียงของหอกระจายข่าวมากที่สุด	(คน)	
- เทปบันทึกเสียง	55	58.50
- เอกสารคำแนะนำ	29	30.85
- จดหมายข่าว	5	5.32
- บทความ	2	2.13
- ไม่มีคำตอน	3	3.20

2.4.5 เนื้อหาของข่าวสารที่นำมาจัดรายการกระจายเสียงผ่านหอ กระจายข่าว

จากการสัมภาษณ์ผู้ดำเนินการหอกระจายข่าวเกี่ยวกับปริมาณการนำข้อมูลข่าวสารวิชาการประเภทต่าง ๆ รวม 5 ด้าน คือ ด้านการเกษตร ด้านสาธารณสุข ด้านการศึกษา ด้านการปกครอง และด้านบริการสังคมในหมู่บ้าน ที่นำมาจัดรายการกระจายเสียง ในหอกระจายข่าว พบว่าหอกระจายข่าวมีการนำข้อมูลข่าวสารวิชาการด้าน

การสาธารณสุขมากที่สุด กล่าวคือ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.20 ประเกหช้อมูลช่าวสารด้านอื่นที่หอกระจายข่าวนำเสนอจัดรายการกระจายเสียงในปริมาณที่รองลงไปได้แก่ ช้อมูลช่าวสารด้านบริการสังคมในหมู่บ้าน ด้านการปักครอง ด้านการเกษตร และด้านการศึกษา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.61, 1.71, 1.76 และ 2.87 ตามลำดับ สำหรับช้อมูลรายละเอียดจำนวนห้องกระจายข่าวที่ทำการกระจายเสียง ช้อมูลช่าวสารแต่ละด้านมากน้อยเพียงได้ได้นำเสนอไว้แล้วในตาราง 7 ตั้งแต่ข้อ 1 ถึงข้อ 5

ผลจากการวิเคราะห์ช้อมูลพบว่า การที่หอกระจายข่าวส่วนใหญ่มีการนำช้อมูลช่าวสารด้านการสาธารณสุขมาจัดรายการกระจายเสียงมากที่สุด รองลงไปเป็นช้อมูลช่าวสาร ด้านการบริการสังคม การปักครอง ด้านการเกษตร และด้านการศึกษานั้น เชื่อว่าเป็นเพราะผู้ดำเนินการหอกระจายข่าวได้รับช้อมูลช่าวสารจากหน่วยงานราชการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขมากกว่าหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงศึกษาธิการตามลำดับ และการที่ช้อมูลช่าวสารด้านการปักครองและช่าวสารด้านบริการสังคมเป็นช้อมูลช่าวสารที่มีการนำจัดรายการกระจายเสียงมากเป็นอันดับ 2 นั้นอาจเป็นเพราะเป็นช้อมูลช่าวสาร ที่ผู้ดำเนินการหอกระจายข่าวสามารถจะนำมาได้สะดวกกว่าช่าวสารด้านอื่น ๆ ยกเว้นช้อมูลช่าวสารด้านสาธารณสุข

ตาราง 7 ระดับความต้องการเนื้อหาช่าวสารที่มีการจัดรายการกระจายเสียงของหอกระจายข่าว

รายการ	ระดับความต้องการ						ความหมาย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ค่าเฉลี่ย	N	%	
1. ช่าวสารด้านการเกษตร	30	31.91	57	60.64	7	7.45	1.76
2. ช่าวสารด้านสาธารณสุข	75	79.80	19	20.20	0	0.00	1.20
3. ช่าวสารด้านการศึกษา	3	3.20	6	6.40	85	90.40	2.87
4. ช่าวสารด้านการปักครอง	31	33.00	60	63.80	3	3.20	1.71

ตาราง 7 (ต่อ)

รายการ	ระดับความต้องการ						ความหมาย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ค่าเฉลี่ย	N	%	
	N	%	N	%	N	%	
5. ช่าวสารบริการ							
ลังคอมและชุมชน ในหมู่บ้าน	39	41.50	53	56.40	2	2.10	1.61
							มาก

2.5. ประกายของข้อมูลช่าวสารด้านการเกษตรมีการกระจายเสียงผ่านหอกระจายช่าวในร่องป่าผ่านมา

2.5.1 ประกายข้อมูลช่าวสาร

จากการศึกษาพบว่าในร่องป่าผ่านมาหอกระจายช่าวทุกแห่งมีการนำข้อมูลช่าวสารวิชาการเกี่ยวกับการปลูกพืชและการเลี้ยงสัตว์ มากระจายเสียงผ่านหอกระจายช่าวของตน (ตาราง 8 ข้อ 1)

2.5.2 ชนิดฟืชที่ผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวระบุว่ามีการนำข้อมูลช่าวสารวิชาการมาจัดรายการกระจายเสียง

จากการสัมภาษณ์ผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวเกี่ยวกับชนิดฟืชที่มีการนำข้อมูลช่าวสารวิชาการมาจัดรายเสียง โดยให้โอกาสเลือกตอบได้หลายชนิด พบว่าฟืชที่มีการนำข้อมูลช่าวสารวิชาการมาจัดรายเสียงเรียงลำดับ จำนวนมากที่สุดไปทางน้อยที่สุด ได้ดังนี้ คือ ช้าวนานี กระเทียน ลำไย ห้อมแดง มะม่วง ช้าวนานปรัง ถั่วลิสง และถั่วเหลือง โดยมีจำนวนผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวที่ระบุว่ามีการนำข้อมูลช่าวสารวิชาการของพืชต่าง ๆ แต่ละชนิดมาจัดรายเสียง คิดเป็นร้อยละ 100.00, 85.10, 77.70, 48.90, 23.40, 16.00, 3.20 และ 2.20 ของผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวทั้งหมด ตามลำดับ (ตาราง 8 ข้อ 2)

2.5.3 ชนิดลักษณะผู้ดำเนินการทอกรายจา่ายช่าวระบุว่ามีการนำข้อมูล ช่าวสารวิชาการมาจัดรายการกรายจา่ายเสียง

จากการสัมภาษณ์ผู้ดำเนินการทอกรายจา่ายช่าวเกี่ยวกับชนิดของลักษณะที่มีการนำข้อมูลช่าวสารวิชาการมากรายจาຍเสียง โดยให้โอกาสเลือกตอบได้หลายชนิด พบว่า ชนิดของลักษณะที่มีการนำข้อมูลช่าวสารวิชาการมากรายจาຍเสียง เรียงตามลำดับมากไปท่าน้อยคือ ไก่ สุกร โค กระน้อ และเป็ด โดยมีลักษณะจำแนกผู้ดำเนินการทอกรายจาຍช่าวที่ระบุว่ามีการนำข้อมูล ช่าวสาร วิชาการ มากรายจาຍเสียง สำหรับลักษณะต่อไปนี้คิดเป็นร้อยละ 98.90, 98.90, 96.80, 1.10 และ 1.10 ของผู้ดำเนินการทอกรายจาຍช่าวทั้งหมด ตามลำดับ (ตาราง 8 ข้อ 3)

สาเหตุอาจเนื่องมาจากโดยเหตุที่อาศัยทางการเกษตรเป็นอาชีพหลัก ของกลุ่มผู้ฝังหอกรายจาຍช่าวในหมู่บ้านตำบลต่าง ๆ ของอำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน ทุกหมู่บ้าน ข้อมูล ช่าวสาร วิชาการที่เกี่ยวกับการปลูกพืช การเลี้ยงลักษณะ การตลาดลินค้าและการผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการปลูกพืช เลี้ยงลักษณะ จึงเป็นเรื่องที่ผู้ดำเนินการทอกรายจาຍช่าวและผู้ฝังหอกรายจาຍช่าวให้ความสนใจ ดังจะเห็นได้ว่าแม้ข้อมูลช่าวสารด้านการเกษตรที่นำกรายจาຍเสียงน้อยกว่าช่าวสารด้านอื่น ๆ แต่ผู้ดำเนินการทอกรายจาຍช่าวก็พยายามจัดทำและนำมาจัดรายการกรายจาຍเสียงให้ผู้ฟังได้รับฟังอย่างเต็มความสามารถ กล่าวคือ หอกรายจาຍช่าวทุกแห่งระบุว่า ได้นำข้อมูล ช่าวสารเกี่ยวกับการปลูกพืชและการเลี้ยงลักษณะชนิดที่มีการปลูกและมีการเลี้ยงมากในพื้นที่มากรายจาຍเสียงให้ผู้ฟังชั่ง เป็นเกษตรกรได้รับฟังล้วนเป็นชนิดพืชและลักษณะที่มีการเลี้ยงในพื้นที่ทั้งนั้น

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของประเภทข้อมูลช่าวสารวิชาการด้านการเกษตรที่มีการกระจายเสียงผ่านเทคโนโลยีข่าวในรอบปีที่ผ่านมา

รายการข้อมูล	ผู้ให้ข้อมูล (N = 94)	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ประเภทของข้อมูลช่าวสาร		(แห่ง)
- มีวิชาการด้านการปลูกพืชแต่เนี่ยงอย่างเดียว	0	0.00
- มีวิชาการด้านการเลี้ยงสัตว์แต่เนี่ยงอย่างเดียว	0	0.00
- มีวิชาการทั้งด้านการปลูกพืชและการเลี้ยงสัตว์	94	100.00
2. ชนิดพืชที่ผู้ดำเนินการหอกระจายข่าวระบุว่ามีการนำข้อมูล (แห่ง) ช่าวสารวิชาการมาจัดรายการกระจายเสียง		
- ข้าวนาปี	94	100.00
- กระเทียม	80	85.10
- ลำไย	73	77.70
- หมомแดง	46	48.90
- มะม่วง	22	23.40
- ข้าวนาปรัง	15	16.00
- ถั่วลิสง	3	3.20
- ถั่วเหลือง	2	2.20
3. ชนิดสัตว์ที่ผู้ดำเนินการหอกระจายข่าวระบุว่ามีการนำ ช้อมูลช่าวสารวิชาการมาจัดรายการกระจายเสียง		(แห่ง)
- ไก่	93	98.90
- สุกร	93	98.90
- โค	91	96.80
- กระน้อ	1	1.10
- เป็ด	1	1.10

* หมายเหตุ : ผู้ดำเนินการหอกระจายข่าวหรือผู้ตอบสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบที่ถูก

2.6 ช่วงเวลาการกระจายเสียงที่เหมาะสมสำหรับห้องน้ำ ช่วงสารวิชาการด้าน การปลูกป่าและการเลี้ยงสัตว์มีค่าชนิด

จากการสัมภาษณ์ผู้ดำเนินการทอกรายชาวยาวเกี่ยวกับชนิดพืชและลักษณะชีวภาพ พบว่า ภูมิภาคที่ปลูกพืชท้องถิ่น เช่น กะหล่ำปลี ฟ้า ข้าวโพด เป็นต้น ได้รับการตอบกลับอย่างดี แต่ในภูมิภาคที่ปลูกพืชต่างประเทศ เช่น อเมริกาโน ข้าวสาร ฯลฯ ได้รับการตอบกลับอย่างไม่ดี ทำให้เกิดความเสียหายต่อรายได้ของชาวนา จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ชาวนาหันมาปลูกพืชท้องถิ่นแทน ตามที่เสนอแนะ

สำหรับช่วงเวลาที่ผู้ดําเนินการทดสอบจะข่าวระบุว่ามีความเหมาะสมที่จะนำข้อมูลข่าวสารวิชาการเกี่ยวกับการปลูกพืชและ เลี้ยงสัตว์แต่ละชนิดมากระจายเสียงนั้นระบุว่าข้อมูลข่าวสารวิชาการเกี่ยวกับการปลูกไม้ผล 2 ชนิด และสัตว์ 3 ชนิด คือ มะม่วง ลำไย ไก่ โโค และสุกร สามารถนำมากระจายเสียงได้ ตลอดปี ส่วนข้อมูลข่าวสารวิชาการเกี่ยวกับการปลูกพืชเศรษฐกิจอีก 5 ชนิด คือ ข้าวนาปี ข้าวนาปรัง กระเทียม ห้อมแดง และถั่วลิสง ควรจะได้นำมากระจายเสียงในช่วงเดือนสิงหาคม - ตุลาคม, มกราคม - มีนาคม, ธันวาคม - เมษายน และธันวาคม- มีนาคม (ตาราง 9)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ช่วงเวลาที่เหมาะสมจะนำข้อมูลเข้าสู่สารวิชาการมา
กระจายเสียงให้กับบุคคลเป้าหมายรับฟังนั้น นอกจากจะต้องเป็นช่วงที่ผู้ฟังมีความพร้อม
และสะดวกที่จะรับฟังแล้ว ยังต้องอยู่กับถูกกาลเวลาปัจจุบัน ซึ่งอาจเป็นช่วงเวลา ก่อนการแนะนำปัจจุบัน
ขณะทำการแนะนำปัจจุบันและหลังการเก็บเกี่ยว ในกรณีที่เป็นข้อมูลเข้าสู่สารด้านการตลาด และ
วิทยาการหลังการเก็บเกี่ยว จากผลการศึกษาที่ได้นำเสนอไปแล้วในตอนต้นนั้น แสดงให้
เห็นว่าแท้จริงแล้วผู้ดำเนินการท้องกระจายข่าวทั้งหมดมีความรู้ ความเข้าใจในช่วงเวลาที่
เหมาะสมที่จะนำข้อมูลเข้าสู่สารวิชาการด้านการปัจจุบันและ เสียงลักษณะต่อไปนี้เป็นอย่างดี
ดังที่ระบุว่าข้อมูลเข้าสู่สารวิชาการเกี่ยวกับการ เสียงลักษณะและการปัจจุบันไม่ผลนั้น สามารถนำ

เสนอได้ตลอดทั้งปี ส่วนข้อมูลช่าวสารวิชาการเกี่ยวกับการปลูกพืชอยุ่สันควรจะได้นำเสนอในช่วงที่เกษตรกรกำลังมีการปลูกพืชชนิดนั้น ๆ สำหรับลดส่วนความต้องการข้อมูลช่าวสารวิชาการสำหรับพืชและลักษณะต่อไปนี้เป็นไปตามสภาพความมากและน้อยของหมู่บ้านที่ทำการปลูกพืชและเลี้ยงลักษณะต่อไปนี้เป็นไปตามสภาพความมากและน้อยของหมู่บ้านที่ทำการปลูกพืชและเลี้ยงลักษณะต่อไปนี้เป็นไปตามสภาพความมากและน้อยของหมู่บ้าน

ตาราง 9 จำนวนและร้อยละของความเหมาะสมในช่วงเวลาการกระจายช่าวสารด้านการเกษตร

ชนิดพืชที่ขอชนิดลักษณะ ช่วงเวลาที่เหมาะสม จำนวนผู้ดำเนินการ ร้อยละ
ทอยู่ที่ระบุว่าเหมาะสม

1. ข้าวนาปี	สิงหาคม-ตุลาคม	94	100.00
2. ข้าวนานปรัง	มกราคม-มีนาคม	16	17.02
3. กระเทียม	ธันวาคม-เมษายน	81	86.17
4. ห้อมแดง	ธันวาคม-เมษายน	46	48.94
5. ถั่วลิสง	ธันวาคม-มีนาคม	3	3.19
6. ลำไย	ต lokaleปี	75	79.79
7. มะม่วง	ต lokaleปี	22	23.40
8. โโค	ต lokaleปี	94	100.00
9. สุกร	ต lokaleปี	94	100.00
10. ไก่	ต lokaleปี	94	100.00

2.7 ประเภท แหล่งที่มา และปริมาณความต้องการที่ประมวลค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานที่ออกกระจายช่าว

2.7.1 ประเภทค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน

จากการศึกษาพบว่าค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานที่ออกกระจายช่าว ซึ่งผู้ดำเนินการที่ออกกระจายช่าวระบุว่ามีการใช้จ่ายอยู่ 3 ประเภทคือ ค่ากระแสไฟฟ้า ค่าซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์ และค่าวัสดุสำนักงาน ซึ่งในการจ่ายค่าใช้จ่ายจริงของผู้ดำเนินการที่ออกกระจายช่าวพบว่า ที่ออกกระจายช่าวที่มีการจ่ายเงินไปเพื่อเป็นค่าใช้กระแสไฟฟ้า

มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 97.80 ส่วนค่าใช้จ่ายเงินเป็นค่าซ่อมแซมเครื่องมือและอุปกรณ์ คิดเป็นร้อยละ 6.40 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 2.10 มีการใช้จ่ายเงินไปเป็นค่าวัสดุสำนักงาน (ตาราง 10 ข้อ 1)

2.7.2 แหล่งที่มาของงบประมาณค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานหรือกระจายช้า

จากการศึกษาพบว่าแหล่งที่มาของเงินงบประมาณค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานหรือกระจายช้าที่ผู้ดำเนินการหอกระจายช้านำมาใช้เพื่อการต่าง ๆ นั้น มีแหล่งที่มาหลายแหล่งด้วยกัน กล่าวคือร้อยละ 62.02 ของผู้ดำเนินการหอกระจายช้าที่ระบุว่าได้นำเงินส่วนตัวมาเป็นค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่จำเป็นต้องใช้ในการดำเนินงาน ร้อยละ 39.36 ระบุว่าได้รับเงินจากกองทุนหมู่บ้าน ร้อยละ 14.49 ระบุว่ามีการเงินที่ได้จากการหอกระจายช้า ร้อยละ 7.40 ระบุว่าได้ใช้เงินจากผู้บริจาค ส่วนที่เหลืออีก 1.10 ระบุว่าได้รับเงินช่วยเหลือจากล้วนราษฎร (ตาราง 10 ข้อ 2)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังກ้าวพบว่า ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานหรือกระจายช้าหลังจากที่ได้มีการจัดซื้อเครื่องมืออุปกรณ์และติดตั้ง เป็นที่เรียบร้อยแล้ว จะประกอบด้วยค่าใช้จ่ายหลัก 3 ประการคือ ค่าใช้กระแสไฟฟ้า ค่าซ่อมแซมเครื่องมือและอุปกรณ์ ซึ่งมีการเลื่อนชำระ และค่าดำเนินการต้านอื่น ๆ เช่น การจัดซื้อวัสดุสำนักงาน วัสดุโสต ม้วนเทป และอื่น ๆ

ค่าใช้กระแสไฟฟ้าเป็นค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้นตลอดเวลาที่มีการเปิดเครื่องขยายเสียงและอุปกรณ์ เพื่อจัดรายการการกระจายเสียง จำนวนเงินที่ต้องใช้จ่ายไปในแต่ละเดือนจะขึ้นอยู่กับช่วงเวลาที่มีการเปิดเครื่องกระจายเสียง และกำลังขยายเสียงของเครื่องขยายเสียงและอุปกรณ์รวมกัน ค่าใช้จ่ายส่วนนี้จะเป็นค่าใช้จ่าย ที่ผู้ดำเนินการหอกระจายช้าจำเป็นต้องหาเงินค่าชำระบเนื้ประจําทุกเดือน ในกรณีขาดทุนไม่ได้มีการสอนຄามจำนวนเงินที่ผู้ดำเนินการหอกระจายช้าต้องใช้จ่ายไปเป็นค่ากระแสไฟฟ้าอย่างเป็นทางการ แต่จากการลังเกตพบว่า ผู้ดำเนินการหอกระจายช้าไม่สามารถระบุค่าใช้จ่ายในการใช้กระแสไฟฟ้าเพื่อการจัดรายการการกระจายเสียง โดยเฉพาะอย่างยิ่งชัตเจนได้เพราะการติดตั้งเครื่องขยายเสียงและอุปกรณ์ไม่ได้ติดตั้งมิเตอร์วัดกระแสไฟฟ้าแยกไว้ต่างหาก แต่มีการใช้ไฟฟ้ารวมกับเครื่องใช้ไฟฟ้าอื่น ๆ ของบ้าน วัด โรงเรียน สำหรับค่า

ซ่อมแซมเครื่องมืออุปกรณ์ที่มีการเสื่อมและชำรุด เป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเป็นครั้งเป็นคราว ซึ่งเป็นการใช้และการเสื่อมตามธรรมชาติเนื่องจากการใช้งานมานาน ค่าซ่อมแซมเครื่องมืออุปกรณ์นี้หากเกิดขึ้นมักจะต้องเสียค่าใช้จ่ายคิดเป็นมูลค่าที่ค่อนข้างจะมากเมื่อเทียบกับค่าใช้กระแสไฟฟ้า และมักเกิดขึ้นกับห้องกระจายเสียงที่มีอยู่มากหรือมีการดูแลรักษาไม่ดีพอ ส่วนค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เป็นค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการผลิตรายการกระจายเสียง เช่น ค่าเชื้อม้วนเทป ค่าเอกสารลิงพิมพ์ และอื่น ๆ ค่าใช้จ่ายในด้านนี้จะมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความในการพยายามที่จะปรับปรุงจัดทำรายการกระจายเสียงให้มีคุณภาพ

ผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้พบว่า ผู้ดำเนินการหอกระจายเสียงได้ใช้เงินส่วนตัว จ่ายค่ากระแสไฟฟ้า ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ และค่าซ่อมแซมเครื่องมืออุปกรณ์ตัวยศน เอง แต่ก็พบว่าผู้ดำเนินการหอกระจายเสียงส่วนหนึ่งที่ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานจากกองทุนสำรวจของหมู่บ้านและผู้นำริบบิค ซึ่งอาจเป็นเอกชนหรือผู้รับผิดชอบในหมู่บ้านที่บริจาคผ่านตัวรับบริจาคที่ตั้งไว้ทั่วไป และมีบางส่วนซึ่งมีเพียงหั่งเดียวจาก 94 แห่ง ที่ได้รับเงินสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ

2.7.3 ความต้องการปรับปรุงเครื่องมืออุปกรณ์ในการดำเนินงานหอกระจายเสียง

จากการสัมภาษณ์ความต้องการปรับปรุงเครื่องมืออุปกรณ์ในการดำเนินงานหอกระจายเสียงของผู้ดำเนินการหอกระจายเสียงพบว่า ร้อยละ 95.70 ของผู้ดำเนินการหอกระจายเสียงทั้งหมดระบุว่ามีความต้องการที่จะปรับปรุงเครื่องมืออุปกรณ์การดำเนินงานที่มีอยู่ (ตาราง 10 ช้อ 3)

2.7.4 จำนวนเงินงบประมาณที่ผู้ดำเนินการหอกระจายเสียงระบุว่าต้องการใช้ในการปรับปรุงเครื่องมือ อุปกรณ์

สำหรับงบประมาณค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงเครื่องมือและอุปกรณ์ในการดำเนินงานที่ผู้ดำเนินการหอกระจายเสียงต้องการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9,297.87 บาท มีค่าสูงสุด เท่ากับ 36,000 บาท ค่าเบี้ยงเบนมาตราฐานเท่ากับ 6,633.703 บาท จากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่พบว่า ผู้ให้ข้อมูลที่ต้องการงบประมาณค่าใช้จ่ายในช่วง 1 – 5,000 บาท มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.62 ผู้ดำเนินการหอกระจาย

ช่าวที่ต้องการเงินงบประมาณในช่วง 5,001 – 10,000 บาท, 10,001 – 15,000 บาท, 15,001 – 20,000 บาท และมากกว่า 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.98, 9.57, 5.32 และ 4.25 ของผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวทั้งหมดตามลำดับ (ตาราง 10 ข้อ 4)

เหตุผลที่ผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวล้วนให้ความต้องการที่จะปรับปรุงเครื่องมือและอุปกรณ์ในการดำเนินงานหอกระจายช่านั้น อาจจะเป็นเพราะสาเหตุที่สำคัญ 2 ประการคือ ความไม่มีประสิทธิภาพของเครื่องมือและอุปกรณ์ในการดำเนินงาน เพราะเหตุที่มีการจัดซื้อ จัดทำมาตั้งแต่ปีงบประมาณที่จำกัดในขณะที่มีการจัดตั้งหอกระจายช่าวประจำทันที สำหรับเหตุผลประการที่สองนั้นเป็นเพราะเครื่องมือและอุปกรณ์มีการใช้งานมานานทำให้เกิดการเสื่อมสภาพไปมากจนทำให้ผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวต้องประสบกับความยุ่งยากในการดำเนินการซ่อมแซม ทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินการและการจัดหาค่าใช้จ่ายในการซ่อม ซึ่งบางครั้งก็คิดเป็นเงินจำนวนที่มากจนทำให้ผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวรู้สึกว่า เป็นภาระที่หนัก และมีผลกระทบถึงรายได้และค่าใช้จ่ายของครัวเรือน ส่วนจำนวนเงินงบประมาณที่ผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวระบุว่ามีความต้องการเพื่อใช้ในการปรับปรุงเครื่องมือและอุปกรณ์ในการดำเนินงานหอกระจายช่านั้นเป็นจำนวนเงินที่สูงท่อน ราคาค่าซ่อมและราคาเครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการดำเนินงานหอกระจายช่าวในปัจจุบัน

**ตาราง 10 จำนวนและร้อยละของประเภท แหล่งที่มา และปริมาณความต้องการน
ประมาณค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานหอกระจายช่าว**

ผู้ให้ข้อมูล (N = 94)

รายการข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ประเภทค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานหอกระจายช่าว (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
- ค่าซ่อมแซมเครื่องมือและอุปกรณ์	92	97.80
- ค่ากระแสไฟฟ้า	86	91.50
- ค่าวัสดุสำนักงาน	2	2.10
2. แหล่งที่มาของงบประมาณค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน หอกระจายช่าว		
- ใช้เงินส่วนตัวของผู้ดำเนินการหอกระจายช่าว	63	67.02
- เป็นจากกองทุนหมู่บ้าน	37	39.36
- มีผู้บริจาค	7	7.40
- ได้รับเงินสนับสนุนจากส่วนราชการ	1	1.10
3. ความต้องการปรับปรุงเครื่องมือและอุปกรณ์ใน การดำเนินงานหอกระจายช่าว		
- ต้องการ	90	95.70
- ไม่ต้องการ	4	4.30
4. จำนวนเงินงบประมาณที่ผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวระบุ ว่าต้องการใช้ในการปรับปรุงเครื่องมืออุปกรณ์ ในการดำเนินงานหอกระจายช่าว		
- ไม่ต้องการเลย	4	4.26
- 1 - 5,000 บาท	41	43.62
- 5,001 - 10,000 บาท	31	32.98
- 10,001 - 15,000 บาท	9	9.57
- 15,001 - 20,000 บาท	5	5.32
- มากกว่า 20,000 บาท	4	4.25

หมายเหตุ : ข้อ 1 และข้อ 2 ผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวหรือผู้ตอบสามารถ
เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบที่ถูก

2.8 การประเมินผลการดำเนินงานทอกระจาดช้า

จากการสัมภาษณ์ผู้ดำเนินการทอกระจาดช้าเกี่ยวกับการประเมินผลการดำเนินงานทอกระจาดช้าพบว่า ทอกระจาดช้าทุกแห่งที่มีการจัดตั้งและกระจาดเสียงในหมู่บ้านคือล่าง ๆ ของอำเภอป่าช้าง จังหวัดลำพูน ในช่วงที่ผ่านมา มีการสอนความผู้รับฟังรายการกระจาดเสียงจากทอกระจาดช้าส่วนหนึ่ง และจากการรับฟังข้อมูลช้าสาร ความคิดเห็นที่ผู้รับฟังรายการมาแจ้งให้ผู้ดำเนินการทอกระจาดช้าทราบด้วยตนเอง อีกส่วนหนึ่ง (ตาราง 11)

ผลจากการประเมินผลกระทบความสนใจในการรับฟังข้อมูลช้าสารวิชาการที่มีการกระจาดเสียงจากทอกระจาดช้าของผู้ฟัง โดยการสอบถามความรู้สึกของผู้ดำเนินการทอกระจาดช้าพบว่า ผู้ดำเนินการทอกระจาดช้าส่วนใหญ่ติดเป็นร้อยละ 96.70 ระบุว่า ผู้ฟังมีความสนใจที่จะรับฟังข้อมูลช้าสารวิชาการที่ทอกระจาดช้าวน้ำมากกระจาดเสียงอย่างมาก (ตาราง 11)

การวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวพบว่า การประเมินผลการดำเนินงานทอกระจาดช้าเป็น ภาระกิจที่มีความสำคัญและจำเป็นสำหรับผู้ดำเนินการทอกระจาดช้า เพราะจะทำให้ผู้ดำเนินการทอกระจาดช้าทราบว่าการดำเนินงานทอกระจาดช้าที่ตนดำเนินการไปนั้นล้มเหลวอย่างไร จากการศึกษาในครั้งนี้พบว่า ผู้ดำเนินการทอกระจาดช้าทั้งหมดตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการประเมินผู้รับฟังทอกระจาดช้า แม้ว่าส่วนใหญ่จะมีการประเมินผู้ฟังอย่างไม่เป็นทางการ กล่าวคือ ใช้วิธีการสอบถามผู้ฟังและเบิดโอกาสหรือสร้างระบบให้ผู้ฟังได้มีโอกาสแจ้งข้อมูลช้าสารผลการดำเนินงานของทอกระจาดช้าไว้อย่างชัดเจนพอสมควร จากการสัมภาษณ์ผู้ดำเนินการทอกระจาดช้ามีการสอบถามผู้ฟังหรือเบิดโอกาสให้ผู้รับฟังได้แจ้งผลการรับฟังให้ทราบมี 3 ประเด็น คือ ความชัดเจนในการรับฟัง ความพอใจในการออกรายการกระจาดเสียง โดยเน้นเนื้อหาของช้าสาร รูปแบบรายการ และข้อเสนอแนะในการดำเนินงานทอกระจาดช้า การที่ผู้ดำเนินการทอกระจาดช้าระบุว่าผู้ฟังรายการกระจาดเสียงจากทอกระจาดช้าส่วนใหญ่ให้ความสนใจที่จะรับฟังรายการกระจาดเสียงของทอกระจาดช้าเป็นผลมาจากการดำเนินงานประเมินผลผู้ฟังโดยวิธีการตั้งกล่าวแล้ว

ตาราง 11 จำนวนและร้อยละของการประเมินผลการดำเนินงานหอกระจายช่าว

รายการข้อมูล	ผู้ให้ข้อมูล (N = 94)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การประเมินผู้รับฟังโดยผู้ดำเนินการหอกระจายช่าว		
- มีการประเมิน	94	100.00
- ไม่มีการประเมิน	0	0.00
2. การประเมินผู้รับฟังโดยผู้ดำเนินการหอกระจายว่าว่า		
- สอนความแหลมได้รับแจ้งจากผู้รับฟังโดยตรง	94	100.00
- ไม่มีการประเมินผู้รับฟัง	0	0.00
3. การประเมินผลระดับความลุนใจในการรับฟังช่าวสาร จากหอกระจายช่าวของเกษตรกร ในหมู่บ้านโดย ผู้ดำเนินการหอกระจายช่าว		
- มาก	91	96.81
- ปานกลาง	2	2.13
- น้อย	1	1.06

ตอนที่ 3 ปัจจัยอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการดำเนินการหอกระจายช่าว

3.1 ปัจจัยและอุปสรรคในการดำเนินงาน

3.1.1 ปัจจัยด้านบุคลากร

จากการสัมภาษณ์ผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวเพื่อทราบปัจจัยและอุปสรรคในการดำเนินงานหอกระจายช่าวที่มีลักษณะเด่นๆ เกี่ยวกับบุคลากรโดยตรงรวม 7 ประเด็นคือ

ก) การติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ผู้ส่งช่าว

- ช) ความรู้ความเข้าใจในการจัดทำรายการของผู้ค้าเนินการทอกระจาดข่าว
ตัวเงิน
- ค) การปฏิบัติงานประ公示ช่าวกระจาดเสียงโดยไม่ได้รับค่าตอบแทนเป็น

- ง) การเลี่ยงลี้เวลาที่ผู้ค้าเนินการทอกระจาดข่าวมีอยู่ไปใช้ในการออกช่าว
กระจาดเสียงตามกำหนดเวลา
- จ) การปฏิบัติงานประ公示ช่าวกระจาดเสียงโดยลำพังเพียงคนเดียว
- ฉ) ความเข้าใจในบทบาทน้ำที่ผู้ค้าเนินการทอกระจาดข่าว ได้รับ
มอบหมายให้ดำเนินการของสมาชิกในครัวเรือนของผู้ค้าเนินการทอกระจาดข่าวเอง
- ช) ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรประจำเดือนอื่น ๆ ซึ่งนอกเหนือจากประจำเดือน
ที่ได้เสนอไว้ผู้ค้าเนินการทอกระจาดข่าวเลือกแล้ว 6 ประจำเดือนข้างต้น

จากข้อมูลดังกล่าวพบว่าประจำเดือนปัญหาที่ผู้ค้าเนินการทอกระจาดข่าว
ระบุว่ามีปัญหาในการดำเนินงานเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้คือ ประจำเดือนที่ 2, 1,
3, 4 และ 5 โดยมีสัดส่วนจำนวนผู้ค้าเนินการทอกระจาดข่าวที่ระบุว่ามีปัญหาในแต่ละ
ประจำเดือนเป็นร้อยละ 63.83, 56.38, 3.20, 2.10 และ 1.10 ของผู้ค้าเนินการ
ทอกระจาดข่าวทั้งหมดตามลำดับ สำหรับประจำเดือนที่ 6 และประจำเดือนที่ 7 ไม่มีผู้ค้าเนินการ
ทอกระจาดข่าวคนใด ระบุว่าเป็นปัญหา (ตาราง 12 ข้อ 1)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลอาจกล่าวได้ว่า บุคลากรนับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญ
มากที่สุดปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวในการดำเนินงานทอกระจาดข่าว
 เพราะบุคลากรเป็นปัจจัยเพียงปัจจัยเดียวที่มีความสามารถในการควบคุมกำกับ ดำเนินการ
 ให้ปัจจัยอื่น ๆ กำหนดที่ของตนเองอีกด้วยนั่น การที่ผู้ค้าเนินการทอกระจาดข่าวส่วนใหญ่
 ระบุว่าตนเองยังมีความรู้ความเข้าใจและมีประสบการณ์ในการดำเนินงานทอกระจาดข่าว
 ในระดับที่ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการปรับปรุงรูปแบบเทคนิคและวิธีการจัดรายการ
 กระจาดเสียงของทอกระจาดข่าวให้ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ได้มากเท่าที่ควรจะเป็น และนับว่า
 เป็นประจำเดือนที่เป็นปัญหาที่มีความสำคัญเป็นอันดับสองจากปัญหาที่เกิดจากการที่ไม่สามารถ
 ติดต่อขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ผู้ส่งข่าวได้กันทั่วทั้งพื้นที่ เป็นพระว่าการพัฒนา
 ความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการดำเนินงานทอกระจาดข่าวของผู้ค้าเนินการทอ
 กระจาดข่าวนั้นยังไม่ถูกต้องและยังไม่พอเพียง

เป็นที่น่าลังก์กว่า ผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวล้วนให้ภูมิใจว่าไม่มีนักพากษาเกี่ยวกับความซัดยังกับสมาชิกในครัวเรือน และการเลี้ยงสละเวลาที่จำเป็นต้องใช้ในการประกันอาชีพและการกิจลักษณะโดยไม่ได้รับค่าตอบแทนเป็นตัวเงิน เป็นประเด็จน์ที่เป็นนักพากษาเพียงเล็กน้อยของตน การที่เป็นเช่นนี้ อาจจะเป็นเพราะว่าปริมาณงานด้านการผลิตและการจัดรายการกระจายเสียง ที่มีการปฏิบัติอยู่ในขอบเขตที่จำกัด กล่าวคือ การใช้เวลาในการผลิตและออกรายการยังใช้เวลาน้อยมากในแต่ละวัน นอกจากนี้ในการผลิตและจัดรายการกระจายเสียงผ่านหอกระจายช่าวที่ผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวใช้อยู่ในปัจจุบันนั้น ก็ยังไม่ได้ใช้เทคนิควิชาการที่ยุ่งยากถึงระดับที่ต้องใช้เวลา ความรู้ความสามารถและบุคลากรมากถึงขั้นที่จะกระทบกระทบเทือนถึงการประกันอาชีพหลักและการกระทบกระทบต่อความรู้สึกของสมาชิกในครัวเรือนของผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวแต่ประการใด

3.1.2 นักพากษาด้านการดำเนินงานหอกระจายช่าว

จากการลั่นமகாஜ்ผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวเพื่อทราบอุปสรรคของนักพากษาต้านการดำเนินงานหอกระจายช่าวรวม 6 ประเด็jn คือ

ก) ความล่าช้าในการจัดส่งเทปบันทึกเสียงจากหน่วยงานราชการและแหล่งข้อมูลช่าวสารอื่น ๆ

ข) ความรำคาญของผู้ฟังในหมู่บ้านอันเนื่องมาจากการกระจายเสียงของหอกระจายช่าว

ค) การที่เนื้อหาสาระของข้อมูลช่าวสารที่นำมากระจายเสียงไม่สอดคล้องตรงกับความต้องการของผู้ฟัง

ง) นักพากษาที่เกี่ยวกับการดำเนินการหอกระจายช่าวประเด็jn อื่น ๆ นอกจาก 5 ประเด็jn ที่ได้ระบุไว้ข้างต้น และเปิดไว้สำหรับผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวเพิ่มเติมได้อีก ซึ่งผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวได้เสนอปัญหาการสนับสนุนวิชาการเกี่ยวกับการดำเนินงานจากเจ้าหน้าที่ประเด็jn เพิ่มเติม

จ) การที่รูปแบบการจัดทำรายการของหอกระจายช่าวไม่ตรงกับความต้องการของผู้รับฟัง

ฉ) การรบกวนซึ่งกันและกันในการออกรายการกระจายเสียง อันเนื่องมาจากช่วงเวลาในการจัดรายการกระจายเสียงตรงกันหมู่บ้านอื่น

ผู้ดำเนินการหอกระจายข่าวระบุว่าประเด็นที่มีปัญหาในการดำเนินงานเรียงลำดับตามที่ผู้ดำเนินการหอกระจายข่าวระบุจากมากไปน้อยคือประเด็นที่ 1, 2, 3, 4, 5 และ 6 คิดเป็นร้อยละ 53.20, 53.20, 18.09, 10.60, 3.20 และ 2.10 ของผู้ดำเนินการหอกระจายข่าวทั้งหมด ตามลำดับ (ตาราง 12 ข้อ 2)

เนื่องจากในสังเกตว่าในการดำเนินงานหอกระจายข่าวนั้น ผู้ดำเนินการหอกระจายข่าวส่วนใหญ่ยังมีความรู้ลึกว่า การอกรายการกระจายเสียงมีส่วนทำให้ผู้ฟังเกิดความรู้ความเข้าใจมากเพื่อนกัน ซึ่งเหตุผลนำมาสัมฤทธิ์ความรู้สึกตั้งกล่าวได้แก่ ความชัดเจนในการรับฟังข่าวสาร บ้านผู้รับฟังข่าวสารบางแห่งที่อยู่ใกล้ล้ำโขง จะได้ยินเสียงที่ดังเกินไป ในขณะที่ยังมีบ้านผู้รับฟังอีกส่วนหนึ่งที่อยู่ห่างไกลจากที่ตั้งล้ำโขง ได้ยินไม่ชัดเจนนอกจากนี้คุณภาพของเสียงที่กระจายเสียงออกไปในแม่น้ำจะกระด้าง ไม่เป็นที่ถูกใจของผู้ฟังเท่ากับการรับฟังรายการจากเครื่องรับวิทยุ โทรศัพท์ ที่ผู้สนใจส่วนใหญ่ใช้อยู่แล้ว

การรับสั่งเบпреห่วงหอกระจายข่าวกับหน่วยงานราชการ ซึ่งมีหน้าที่ผลิตเทปบันทึกเสียงรายการข้อมูลข่าวสารของตนทำได้อย่างล้าช้าไม่ทันการ ทำให้ผู้ดำเนินการหอกระจายข่าวบางคนนำข้อมูลข่าวสารเดิมที่เคยฟังแล้วมาเปิดซ้ำ ๆ ซาก ๆ มาเกินไป และบางครั้งก็นำข้อมูลข่าวสารที่มีเนื้อหาวิชาการ ซึ่งไม่ตรงกับความต้องการของผู้ฟังมาเปิดกระจายเสียง จึงทำให้ผู้ฟังเกิดความรู้สึกรำคาญในการกระจายเสียงของหอกระจายข่าวไปโดยปริยาย

รูปแบบการนำเสนอรายการที่ช้าชักจากจำเจก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ผู้ดำเนินการหอกระจายข่าวถึงครึ่งหนึ่งมีความรู้ลึกว่า เป็นปัญหาที่ตนเองแก้ไขไม่ได้และจะเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้ฟังเกิดความรู้ความเข้าใจและไม่สนใจที่จะรับฟังรายการกระจายเสียงของหอกระจายข่าวเท่าที่ควร แต่การที่ผู้ดำเนินการหอกระจายข่าวจะสามารถปรับปรุงรูปแบบของรายการให้มีความเหมาะสม และสามารถดึงดูดความสนใจของผู้ฟังได้ดีขึ้น จำเป็นที่ผู้สนับสนุนจากล้วนราชการต่าง ๆ จะต้องให้การสนับสนุนด้านความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ของผู้ดำเนินการตลอดจนการเพิ่มจำนวนและคุณภาพของเครื่องมือและอุปกรณ์ในการดำเนินการหอกระจายข่าวอีกมากพอสมควร

3.1.3 ปัญหาด้านเครื่องมืออุปกรณ์และสถานที่ในการดำเนินงานหอกระจายช่าว

ผลจากการสัมภาษณ์ผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวเพื่อทราบอุปสรรคปัญหาในการดำเนินงานที่มีล้วนเกี่ยวข้องกับเครื่องมือและอุปกรณ์รวม 5 ประเด็นย่อๆ ดังนี้

ก) ความล้าสมัย ไม่มีคุณภาพของเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้อยู่ในหอกระจายช่าวในปัจจุบัน

ข) ปัญหาที่สืบเนื่องมาจากการซ้อมพร่องของเครื่องมือและอุปกรณ์ในการดำเนินงานประจำเดือน ที่ผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวให้ข้อมูลเพิ่มเติมได้อีก ซึ่งผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวได้เพิ่มเติมปัญหาการขาดความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ การขาดแคลนศูนย์ซ่อมแซมเครื่องมือที่จะดูแลแก้ไขการชำรุด ไปรับบริการ

ค) ความไม่เหมาะสมของสถานที่ตั้งหอกระจายช่าว

ง) ความล่าช้าในการจัดให้มีการซ่อมแซมเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินงานให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้โดยเร็ว

จ) อันตรายที่จะเกิดขึ้นได้จากการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ในการดำเนินงานหอกระจายช่าว

จากการศึกษาพบว่าความล้าสมัย ไม่มีคุณภาพของเครื่องมือและอุปกรณ์ที่มีใช้อยู่ในหอกระจายช่าวในปัจจุบันนับว่าเป็นประจำที่เป็นปัญหามากที่สุด โดยมีผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวที่ระบุว่า เป็นปัญหาคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 69.10 ประจำเดือนตุลาคมไป คือ ประจำเดือนที่ 2, 3, 4, และ 5 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 10.60, 2.10, 1.10 และ 1.10 ของผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวทั้งหมด ตามลำดับ (ตาราง 12 ข้อ 3)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า จากการสัมภาษณ์ผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวอย่างไม่เป็นทางการ พบว่าการที่ผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวมีความรู้สึกว่า เครื่องมือและอุปกรณ์ในการดำเนินงานหอกระจายช่าวที่มีใช้อยู่ในพัฒนาของคนล้าสมัย ไม่มีคุณภาพและไม่เหมาะสมที่จะใช้ในการดำเนินงานหอกระจายช่าวเท่าที่ควรเป็น เพราะเหตุผลต่าง ๆ ดังที่พอสรุปได้ดังนี้คือ

ก. เครื่องขยายเสียงที่ใช้อยู่ มีกำลังขยายต่ำทำให้ไม่สามารถกระจายเสียงครอบคลุมไปถึงบ้านผู้ฝึกชั่งอยู่ห่างไกลได้ครบถ้วน

ช. จำนวนลำโพงยังมีอยู่ไม่สามารถติดตั้งได้มากจึงต้องติดตั้งต่อเนื่องกัน แต่ต้องติดตั้งต่อเนื่องกันในคราวเดียว ซึ่งจะทำให้ลำโพงได้รับความเสียหายได้ง่าย

ค. เครื่องมือและอุปกรณ์มีอายุการใช้งานนานา ทำให้เลื่อนชำรุดไปตามสภาพ ต้องทำการซ่อมแซมและไม่สามารถกระจายเสียงได้อย่างต่อเนื่องบ่อยครั้ง

ง. การนำเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ชำรุดไปซ่อมแซมเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก และลำบากมากพอควร เพราะหมูบ้านอยู่ห่างไกลจากวิสาหกิริย์ที่มีคุณภาพ ลำบากแก่การขนส่ง

จ. ห้องกระจายเสียงอยู่ห่างจากบ้านพักของผู้ดำเนินการหอกระจายเสียง เป็นภาระต่อการไปดูแลรักษาและใช้ประโยชน์

ผู้ศึกษาเชื่อว่าเหตุผลที่รวมได้จากการล้มภาษณ์ผู้ดำเนินการหอกระจายเสียงไม่เป็นทางการนี้เป็นเหตุผลที่น่าเชื่อถือได้มากพอสมควร เพราะเป็นเรื่องที่ลอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับอายุของหอกระจายเสียงและกำลังขยายเสียงของเครื่องขยายเสียง

3.1.4 ปัญหาด้านค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของเครื่องขยายเสียง

จากการล้มภาษณ์ผู้ดำเนินการหอกระจายเสียง เช่น ผู้ทราบอุปสรรคปัญหาในการดำเนินงานหอกระจายเสียงที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงบประมาณค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต้องใช้ในการดำเนินงานของผู้ดำเนินการหอกระจายเสียง รวม 5 ประเด็นด้วย คือ

ก) การจัดหางบประมาณค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานหอกระจายเสียงในกรณีที่ไม่มีการจัดตั้งกองทุนสำรองเพื่อการดำเนินงานหอกระจายเสียงไว้ในหมู่บ้าน

ข) การจัดหางบประมาณค่าใช้จ่ายเพื่อชำระค่าใช้กระแสไฟฟ้าที่ใช้ในการดำเนินงานหอกระจายเสียง

ค) การจัดหางบประมาณค่าใช้จ่ายเพื่อชำระค่าซ่อมแซมเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานหอกระจายเสียง

ง) การจัดหางบประมาณค่าใช้จ่ายเพื่อการจัดทำข้อมูลข่าวสารที่จะนำมาใช้ในการจัดทำรายการกระจายเสียงของหอกระจายเสียง

จ) ปัญหาการดำเนินงานหอกระจายเสียงที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานประจำเดือน ๆ นอกเหนือจากประจำเดือนปัญหาที่ระบุแล้วซึ่งตั้งทั้ง 4 ข้อ ซึ่งผู้ดำเนินการหอกระจายเสียงจะเสนอเพิ่มเติมได้อีก

ประเด็นที่ผู้ดำเนินการทดสอบรายชื่อระบุว่าเป็นปัญหามากที่สุดคือ การจัดทางบประมาณค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานทดสอบรายชื่อ ในการนี้ทุ่มเทบ้านไม่มีการจัดตั้งกองทุนสำรองเพื่อการดำเนินงานทดสอบรายชื่อของหมู่บ้านไว้ โดยมีผู้ที่ระบุว่าเป็นปัญหา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 57.45 ของผู้ดำเนินการทดสอบรายชื่อทั้งหมด สำหรับประเด็นปัญหาที่มีผู้ระบุว่าเป็นปัญหาในอันดับรองลงมาได้แก่ประเด็นที่ 2 และ 3 โดยมีผู้ระบุว่าเป็นปัญหาคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 21.10, 19.15 และของผู้ดำเนินการทดสอบรายชื่อทั้งหมด ส่วนประเด็นที่ 4 และ 5 ไม่มีผู้ดำเนินการทดสอบรายชื่อคนใดระบุว่าเป็นปัญหาเลย (ตาราง 12 ข้อ 4)

ผลจากการศึกษาเกี่ยวกับอุปสรรคปัญหาที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการจัดทางบประมาณมาใช้จ่ายในการดำเนินงานทดสอบรายชื่อวันนี้พบว่า ผู้ดำเนินการทดสอบรายชื่อ ส่วนมากจะไม่มีปัญหากับการจัดหาเงินมาใช้เป็นค่ากระแสไฟฟ้า ทั้งนี้อาจจะเป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่มากนัก และเป็นส่วนที่ผู้นำไว้ในกระแสไฟฟ้าที่ใช้สำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้าอื่น ๆ ในบ้าน เรือนของตนเองอยู่แล้ว ส่วนค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมเครื่องมือเครื่องใช้ที่เลื่อนชำรุดนั้น เป็นค่าใช้จ่ายที่ผู้ดำเนินการทดสอบรายชื่อส่วนใหญ่มีความรู้สึกว่าเป็นภาระที่ค่อนข้างหนัก สำหรับตน ทั้งนี้จากการสอบถามจำนวนเงินค่าใช้จ่ายที่ผู้ดำเนินการทดสอบรายชื่อจะต้องใช้จ่ายไปในการนำเครื่องมือและอุปกรณ์ในการดำเนินงานทดสอบรายชื่อไว้ซ่อมต่อครั้งนั้น จะอยู่ในช่วงหนึ่งร้อยถึงหกร้อยบาท ดังนั้นค่าใช้จ่ายในเรื่องนี้จะเป็นค่าใช้จ่ายที่เป็นปัญหาค่อนข้างมาก หากไม่มีการสนับสนุนแหล่งเงินทุนอื่น เช่น การจัดตั้งกองทุนสำรองเพื่อการดำเนินงานทดสอบรายชื่อของหมู่บ้าน และการให้การสนับสนุนจากหน่วยงานราชการ

3.2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมปัญหาในการดำเนินการทดสอบรายชื่อ

จากการล้มภาษณ์ผู้ดำเนินการทดสอบรายชื่อเพื่อทราบแนวทางและข้อเสนอแนะในการแก้ไขอุปสรรคปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานทดสอบรายชื่อที่ผู้ดำเนินการทดสอบรายชื่อ ต้องการให้หน่วยงานของรัฐ และหมู่บ้านได้รับไว้เพื่อพิจารณาดำเนินการตามความเหมาะสม พบว่ามีข้อเสนอแนะที่นำเสนอในพอสรุปได้ดังต่อไปนี้คือ

3.2.1 ผู้ดำเนินการทดสอบรายชื่อส่วนมากเห็นว่าการดำเนินงานทดสอบรายชื่อเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อประชาชนมาก ในขณะเดียวกันก็เป็นประโยชน์ต่อส่วนราชการเช่นกัน ทั้งนี้ควรได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากส่วนราชการต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

3.2.2 เนื้อพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติงานของผู้ดำเนินการท้อง
กระจายช่วง ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องควรจะได้ดำเนินการในเรื่องต่อไปนี้คือ

ก. ให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องออกไปปฏิบัติงานให้คำแนะนำการดำเนินงานแก่ผู้ดำเนินการหอกระจ่ายช่าวเป็นประจำทุกเดือน หากเป็นไปได้ควรจะได้ไปร่วมในการวางแผนการดำเนินงานและร่วมกระบวนการผลิตและการจัดรายการการกระจายเสียงด้วย

๖. ส่วนรายการควรจะได้มีการเร่งรัดและกำชับให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องทำการผลิตรายการ ข้อมูล ข่าวสารวิชาการที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์แก่ผู้ฟัง ในแต่ละหมู่บ้านให้เพียงพอ และจัดส่งให้หอกระจายข่าวอย่างต่อเนื่องและทันเวลาการใช้ของผู้ดำเนินการหอกระจายข่าว

เนื่องจากประชาชนผู้รับฟังท้องกระจาด้วยช่วงในหมู่บ้านล่วงไปอยู่
อาชีพทางด้านการเกษตรกรรม จึงทำให้ข้อมูลช่วงสารด้านวิชาการเกษตร เป็นที่ต้องการ
ของผู้ฟังมาก แต่ปัจจุบันข้อมูลช่วงสารวิชาการด้านการเกษตรที่ท้องกระจาด้วยได้รับยังน้อย
เจ้าหน้าที่เกษตรตำบลเองก็ให้ความสนใจอยู่มากที่จะใช้ท้องกระจาด้วยเว็บช่องทางใน
การเผยแพร่ข้อมูลช่วงสารวิชาการไปสู่บุคคลเป้าหมาย ดังนั้นเพื่อแก้ไขปัญหาการผลิตข้อมูล
ช่วงสารวิชาการที่สำเร็จรูป ซึ่งนักทึกไว้ในแบบที่ก็เลี้ยงไม่กันการใช้งาน เจ้าหน้าที่
เกษตรตำบลควรจัดทำเอกสารคำแนะนำด้านวิชาการเกษตรมาไว้ที่ท้องกระจาด้วยช่วงบ้าง

ค. ส่วนราชการควรจะได้ให้การสนับสนุนเงินงบประมาณแก่หอกรະจายช่าวนำไปใช้ในการดำเนินงานนั่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการปรับปรุงเครื่องมือและอุปกรณ์ในการดำเนินงาน และหากเป็นไปได้อาจมีเงินตอบแทนแก่ผู้ดำเนินการหอกรະจายช่าวนำนั่งตามสมควร ทั้งนี้เพื่อเป็นขวัญกำลังใจแก่ผู้ดำเนินการหอกรະจายช่าวที่จะปรับปรุงการดำเนินงานหอกรະจายช่าวของตนให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น สำหรับเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ในการให้การสนับสนุนนั้น อาจจะต้องไว้เพื่อให้มีน้ำหนามีการออกเงินสูงสุดทั้งหมด ๕๐๐๐๐ บาท

๕. สำหรับการซ่อมแซมเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ชำรุด ขอเสนอให้ส่วนราชการตั้งศูนย์ซ่อมเครื่องมือและอุปกรณ์ไว้เพื่อบริการหอกระจ่ายช่าวไว้ที่ที่ว่าการอำเภอ

จ. ควรสนับสนุนส่งเสริมให้คณะกรรมการการพัฒนาหมู่บ้านให้ความสำคัญการดำเนินงานท่องกระจายช่าววัสดุระดับที่มีการจัดตั้งกองทุนสำรองเพื่อการดำเนินงานท่องกระจายช่าวไว้

ตาราง 12 จำนวนและร้อยละของบัญชาและอุปสรรคในการดำเนินงานหอกระจายช่าว

	บัญชา	มีบัญชา จำนวน (แห่ง)	ไม่มีบัญชา ร้อยละ จำนวน(แห่ง) ร้อยละ	
			จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
1. บัญชาด้านบุคลากร				
1.1 การประสานงานกับเจ้าหน้าที่	ผู้ลั่งช่าว	60	63.83	34 36.17
1.2 ความรู้ด้านการจัดทำรายการของผู้ดำเนินการหอกระจายช่าว		53	56.38	41 43.62
1.3 การปฏิบัติงานประจำช่าวโดยไม่ได้รับค่าตอบแทนเป็นตัวเงิน		3	3.20	91 96.80
1.4 การเลี้ยงสละเวลาที่ผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวมีอยู่ไปใช้ในการออกช่าวกระจายเลี้ยงตามกำหนดเวลา		2	2.10	92 97.90
1.5 การปฏิบัติงานประจำช่าวโดยลำพังเพียงคนเดียว		1	1.10	93 98.90
1.6 ความเข้าใจต่องบทบาทหน้าที่ผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวได้รับมอบหมายให้ดำเนินการของสมาชิกในครัวเรือน		0	0.00	94 100.00
1.7 บัญชาด้านบุคลากรในประเด็นอื่น ๆ	0	0	94	100.00
2. บัญชาเกี่ยวกับการดำเนินงานหอกระจายช่าว				
2.1 ความล่าช้าในการจัดส่งเงินบันทึกเสียงจากหน่วยราชการและแหล่งข้อมูลช่าวสารอื่น ๆ	50	53.20	44	46.80

ตาราง 12 (ต่อ)

ปัญหา	มีปัญหา	ไม่มีปัญหา	จำนวน(แห่ง)	ร้อยละ	จำนวน(แห่ง)	ร้อยละ
2.2 ความชำรุดของผู้ฝังในหมู่บ้าน						
อันเนื่องมาจากการจัดรายการ						
กระจายเสียงของหอกระจายช่าวน	50	53.20	44	46.80		
2.3 การที่เนื้อหาสาระของข้อมูล						
ข่าวสารที่นำมากระจายเสียง						
ไม่สอดคล้องกับความต้องการ						
ของผู้ฟัง	17	18.09	77	81.91		
2.4 ปัญหาเกี่ยวกับการสนับสนุน						
ทางด้านวิชาการเกี่ยวกับการ						
ดำเนินงานจากเจ้าหน้าที่	10	10.60	84	89.40		
2.5 การที่รูปแบบการจัดทำรายการ						
ของหอกระจายช่าวนไม่ตรงกับส						
นิยมและความต้องการของผู้ฟัง	3	3.20	91	96.80		
2.6 การรบกวนซึ่งกันและกันในการ						
กระจายเสียงอันเนื่องมาจากการช่วง						
เวลาในการจัดรายการกระจาย						
เสียงไปตรงกันช่วงเวลา						
กระจายเสียงของหมู่บ้านอื่น	2	2.10	92	97.90		
3. ปัญหาเกี่ยวกับเครื่องมือ อุปกรณ์						
และสถานที่ในการดำเนินการหอ						
กระจายช่าวน						
3.1 ความล้าสมัยไม่มีคุณภาพของ						
เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้						
อยู่ในหอกระจายช่าวนในปัจจุบัน	65	69.10	29	30.90		

ตาราง 12 (ต่อ)

ปัญหา	มีปัญหา จำนวน(แห่ง)	ร้อยละ	ไม่มีปัญหา จำนวน(แห่ง)	ร้อยละ
3.2 ปัญหาที่เกี่ยวกับเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ดำเนินการพอกกระจายช่วงประจำเดือนฯ	10	10.60	84	89.40
3.3 ความไม่เหมาะสมของสถานที่ตั้งหอกระจายช่าว	2	2.10	92	97.90
3.4 ความล่าช้าในการจัดให้มีการซ้อมแข่งเครื่องมือและอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการดำเนินงานให้อยู่ในสภาพที่สามารถใช้งานได้โดยเร็ว	1	1.10	93	98.90
3.5 อันตรายจากการใช้เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์การดำเนินงานหอกระจายช่าวที่อาจเกิดขึ้นได้กับผู้ใช้	1	1.10	93	98.90
4. ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการพอกกระจายช่าว				
4.1 การจัดหาเงินงบประมาณค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต้องใช้ในการดำเนินงานพอกกระจายช่าว ในกรณีที่หมั่นน้ำหนักทึ้งหอกระจายช่าวไม่มีการจัดตั้งกองทุนสำรองเพื่อการดำเนินงานหอกระจายช่าวไว้	54	57.45	40	42.55
4.2 การจัดหาเงินงบประมาณค่าใช้จ่ายสำหรับไฟฟ้าที่ใช้ในการดำเนินการพอกกระจายช่าว	2	21.10	92	97.90

ตาราง 12 (ต่อ)

	ปั้นหุ่น	มีปั้นหุ่น จำนวน(แหง) ร้อยละ	ไม่มีปั้นหุ่น จำนวน(แหง) ร้อยละ
4.3 การจัดทำเงินบประมาณมาเป็นค่าซ้อมแซมเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานหอกระจายข่าวในกรณีที่เกิดการขัดข้องหรือเกิดการชำรุดชั่น	18	19.15	76 80.85
4.4 การจัดทำเงินบประมาณมาใช้จ่ายในการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารที่จะนำมาจัดรายการกระจายเสียง เช่น จัดซื้อเทปบันทึกเสียง ชื่อหนังสือพิมพ์ เอกสารวิชาการ และ อื่น ๆ	0	0.00	94 100.00
4.5 ปั้นหุ่นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานหอกระจายข่าวประจำเดือน อื่น ๆ	0	0	94 90

บทที่ ๕

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ (SUMMARY AND RECOMMENDATIONS)

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- เพื่อทราบถึงลักษณะส่วนบุคคลของผู้ดำเนินการพอกรายช่าว
- เพื่อศึกษาลักษณะการดำเนินการพอกรายช่าว เพื่องานส่งเสริมการเกษตร ในอำเภอป่าช้าง จังหวัดลำปูน
- เพื่อทราบปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานและหาแนวทางแก้ไข

วิธีการศึกษา

แหล่งข้อมูลในการศึกษา

ประชากรในการศึกษาได้แก่ประชากรทั้งหมด โดยไม่มีการสุ่มตัวอย่าง เนื่องจากจำนวนประชากรที่จะศึกษามีไม่มากนัก หน่วยของการวิเคราะห์ในครั้งนี้ได้แก่ตัวบุคคล ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการพอกรายช่าวตามหมู่บ้านต่าง ๆ ในอำเภอป่าช้าง จังหวัดลำปูน จำนวนวันสำรวจข้อมูล จำนวนทั้งสิ้น 94 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

- ค่าร้อยละ (percentage) เพื่อแจ้งแจงความถี่ในการจัดลำดับขั้นของข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคมของผู้ให้ข้อมูล
- หาตัวกลางเลขคณิต (arithmetic) ค่าต่ำสุด (minimum) ค่าสูงสุด (maximum) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

สรุปผลการศึกษา
(Summary)

1. ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ดำเนินการทอกรายชาวย่า

จากการศึกษาพบว่า ผู้ดำเนินการทอกรายชาวย่าสารหมู่บ้านทุกคนเป็นเพศชาย มีอายุในช่วง 32 - 59 ปี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 46.47 ปี ส่วนมากผ่านการสมรสแล้ว มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน เฉลี่ย 4.29 คน สำหรับพื้นฐานการศึกษา ส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 71.30 จบการศึกษาชั้นประถมศึกษา ร้อยละ 27.60 จบชั้นมัธยมศึกษาชั้งทุกคนเป็นบุคคลที่ได้รับการยอมรับนับถือและได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นผู้นำในสถาบันสังคมที่มีอยู่ในหมู่บ้านหรือตำบล โดยส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 87.70 เป็นผู้ให้ภูมิบ้าน ส่วนที่เหลือเป็นผู้ที่ดำรงตำแหน่งอื่น ๆ เช่น กำนัน ผู้ช่วยผู้ให้ภูมิบ้าน ครู ผู้ลือชื่อสาธารณะสุขประจำหมู่บ้าน อาสาสาธารณะสุขประจำหมู่บ้าน สารวัตรกำนัน และ พรภกิษฐ์

ลักษณะอาชีพที่ผู้ดำเนินการทอกรายชาวย่าสารหมู่บ้าน ในหมู่บ้านด้านต่าง ๆ ของอำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน ถือเป็นอาชีพของตน นี้ 3 ลักษณะคือ อาชีพด้านเกษตรกรรม ด้านการค้าขาย และอาชีพรับจ้าง สำหรับอาชีพที่ผู้ดำเนินการทอกรายชาวย่ารายหนึ่ง ๆ ยังคงถือเป็นอาชีพของตนแน่นอนผู้ที่มีการประกอบอาชีพหลายลักษณะพร้อมกันไป ผู้ที่ประกอบอาชีพเดียว ได้แก่ ผู้ที่มีอาชีพทางการเกษตร ทางการค้าขาย และอาชีพรับจ้าง คิด เป็นสัดส่วนร้อยละ 59.50 ของผู้ดำเนินการทอกรายชาวย่าทั้งหมด ซึ่งจากจำนวนนี้ที่ประกอบอาชีพด้านการเกษตรมีมากที่สุดคือ มีสัดส่วนถึงร้อยละ 40.40 ของผู้ดำเนินการทอกรายชาวย่าทั่วทั้งหมด สำหรับกลุ่มผู้ดำเนินการทอกรายชาวย่าที่มีการประกอบอาชีพหลายลักษณะอาชีพ ซึ่งมีทั้งลักษณะเป็น ร้อยละ 40.50 ของผู้ดำเนินการทอกรายชาวย่าทั้งหมดนั้น กลุ่มผู้ดำเนินการทอกรายชาวย่าที่มีการประกอบอาชีพด้านการเกษตรกรรมและด้านการค้าขายเป็นกลุ่มที่มีขนาดใหญ่ที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.70 ของผู้ดำเนินการทอกรายชาวย่าทั่วทั้งหมด

สำหรับรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนต่อปีที่สมาชิกในครัวเรือนผู้ดำเนินการทอกรายชาวย่าสารหมู่บ้าน ของหมู่บ้านด้านต่าง ๆ ในอำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน หมายได้นั้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 75,265.94 บาท โดยครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อปีต่ำสุด 24,000 บาท และครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อปีสูงที่สุด 200,000 บาท

2. ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของหอกระจายช้า

หอกระจายช้าสารหมู่บ้าน ของหมู่บ้านตำบลต่างๆ ในอำเภอป่าชาง จังหวัดลำปูน ส่วนใหญ่อ้วรอยละ 84.00 ของหอกระจายช้าทั้งหมด ตั้งอยู่ที่บ้านของผู้ดำเนินการหอกระจายช้า ร้อยละ 10.60 ตั้งอยู่ที่วัดของหมู่บ้าน ส่วนที่เหลือตั้งอยู่ที่โรงเรียน และที่ศาลาเอนกประสงค์ของหมู่บ้าน

หอกระจายช้าแห่งแรกที่มีการจัดตั้งขึ้น มีอายุได้ 14 ปี และอายุเฉลี่ยของหอกระจายช้าทั้งหมด เท่ากับ 5.43 ปี แต่ส่วนใหญ่อ้วรอยละ 37.30 ของหอกระจายช้าทั้งหมด มีอายุอยู่ในช่วง 1 - 3 ปี บุคคลที่มีส่วนร่วมในการสนับสนุนให้มีการจัดตั้งหอกระจายช้าซึ่งมีอยู่หลายกลุ่ม ได้แก่ เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐบาล หน่วยงานเอกชน ผู้นำ และราชภูมิในหมู่บ้านตำบลที่เป็นที่ดึงของหอกระจายช้า แต่กลุ่มนักศึกษาที่ได้รับการระบุว่าเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการจัดตั้งหอกระจายช้าสารหมู่บ้าน ส่วนใหญ่คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 64.90 ของหอกระจายช้าสารหมู่บ้านทั้งหมด คือผู้นำและราชภูมิในหมู่บ้าน ซึ่งเป็นสถานที่ตั้งของหอกระจายช้าวนนเอง สำหรับหอกระจายช้าที่เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐได้มีโอกาสเข้าไปร่วมคิด ริเริ่ม และสนับสนุนให้มีการจัดตั้งขึ้น คิดเป็นร้อยละ 26.60 ของหอกระจายช้าทั้งหมด ซึ่งร้อยละ 2.10 จากจำนวนนี้เป็นหอกระจายช้าที่เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐร่วมกับผู้นำในหมู่บ้านเป็นผู้ริเริ่ม และส่วนที่เหลืออีก ร้อยละ 24.50 จากจำนวนตัวกลาง เป็นส่วนที่เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐ ผู้นำ และ ราชภูมิในหมู่บ้านร่วมกันริเริ่มและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งขึ้น

หอกระจายช้าสารหมู่บ้านทุกแห่ง มีเครื่องมือและอุปกรณ์พื้นฐานที่จำเป็นในการดำเนินงานหอกระจายช้า 3 ชนิด คือ เครื่องขยายเสียง ลำโพง และไมโครโฟน สำหรับเครื่องมือและอุปกรณ์อื่นที่หอกระจายช้าสารหมู่บ้านได้จัดซื้อมาไว้ใช้ในการดำเนินงานหอกระจายช้า เพื่อกำให้หอกระจายช้ารวมศักยภาพในการดำเนินการผลิตและนำเสนอรายการที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ได้แก่ เครื่องรับวิทยุที่สามารถบันทึกและเล่นเทปม้วนขนาดเล็กได้indenพบว่าหอกระจายช้าที่มีเครื่องรับวิทยุที่สามารถบันทึกและเล่นเทปม้วนขนาดเล็กได้ มีมากถึงร้อยละ 92.60 ของหอกระจายช้าทั้งหมด สำหรับข้อความสามารถในการขยายเสียงของเครื่องขยายเสียงที่หอกระจายช้าสารหมู่บ้าน ในหมู่บ้านตำบลต่างๆ ของอำเภอป่าชาง จังหวัดลำปูน ได้จัดซื้อไว้ใช้งานนี้มีกำลังขยายของเครื่อง มีกำลังขยายอยู่ในช่วง 100 ถึง 500 วัตต์ และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 278.33 วัตต์ ส่วนใหญ่คือ

ร้อยละ 52.10 และร้อยละ 40.42 ของหอกระจายช้าวทั้งหมด มีกำลังขยาย ของเครื่องขยายเสียงอยู่ในช่วง 251 – 350 และ 251 – 250 วัตต์ ตามลำดับ

จากการศึกษาเกี่ยวกับจำนวนครัวเรือนทั้งหมดในหมู่บ้าน พบว่าหมู่บ้านที่มีขนาดเล็กที่สุดมีครัวเรือนประชากรเท่ากับ 50 ครัวเรือน และหมู่บ้านที่มีขนาดใหญ่ที่สุดมีครัวเรือนประชากรทั้งหมด 605 ครัวเรือน สำหรับค่าเฉลี่ยของจำนวนครัวเรือนของหมู่บ้านต่าง ๆ ทั้งอำเภอ มีค่าเท่ากับ 207.67 ครัวเรือน หอกระจายช้าวส่วนใหญ่ คือร้อยละ 60.60 ของหอกระจายช้าวทั้งหมด สามารถกระจายเสียงให้ประชากรในหมู่บ้านทุกครัวเรือน รับฟังได้อย่างชัดเจน

ในการจัดตั้งหอกระจายช้าวสารหมู่บ้านนั้นพบว่า ค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อเครื่องมือ อุปกรณ์ ตลอดจน ค่าจ้างแรงงานและอื่น ๆ ใน การจัดตั้งหอกระจายช้าวที่หมู่บ้านตำบลต่าง ๆ ในอำเภอป่าชาบ จังหวัดลำพูน ก็ได้ใช้ไปโดยเฉลี่ยเท่ากับ 19,546.68 บาท ค่าใช้จ่ายต่อสุ่ต และค่าใช้จ่ายสูงสุดในการจัดตั้งหอกระจายช้าวเท่ากับ 10,000 และ 50,000 บาท ตามลำดับ แต่ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 41.50 ของหอกระจายช้าวทั้งหมด และค่าใช้จ่ายในการจัดตั้งอยู่ในช่วง 10,000 – 15,000 บาท เกือบครึ่งหนึ่งถึงร้อยละ 46.80 ของหอกระจายช้าวทั้งหมด ได้รับเงินค่าใช้จ่ายมาจากการบริจาคของราชภูรในหมู่บ้าน ร้อยละ 31.90 ได้จากเงินงบประมาณจากหน่วยงานของรัฐที่นำมาสนับสนุน

3. ลักษณะการดำเนินงานกระจายเสียงของผู้ดำเนินการหอกระจายช้าว

ผู้ดำเนินการหอกระจายช้าวสามารถดำเนินการผลิตและกระจายเสียงที่หอกระจายช้าวได้อย่างสม่ำเสมอ และหากเกิดเหตุฉุกเฉิน ซึ่งจะทำให้ผู้ดำเนินการหอกระจายช้าวไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ด้วยตนเองได้ ผู้ดำเนินการหอกระจายช้าวทุกคนก็ ระบุว่าสามารถจัดหาและสั่งการผู้ปฏิบัติงานสำรวจเข้าทำหน้าที่แทนได้โดยทันที ซึ่งผู้ที่ถูกระบุชื่อที่สำคัญได้แก่ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ผู้สื่อข่าวสาธารณะประจำหมู่บ้าน สมาชิกในครัวเรือนของผู้ดำเนินการหอกระจายช้าว และบุคคลอื่น ๆ

4. การจัดทำตารางและการปฏิบัติงานประจำวันของหอกระจายข่าว

หอกระจายข่าวส่วนใหญ่ คือร้อยละ 84.00 ของหอกระจายข่าวทั้งหมด มีการกระจายเสียงเป็นเสียงบางวัน และร้อยละ 97.90 ไม่ได้ทำการกระจายเสียงไว้เป็นแนวปฏิบัติ สำหรับช่วงเวลาการกระจายเสียงของหอกระจายข่าวส่วนใหญ่จัดให้มีการกระจายเสียงระหว่างช่วงเวลา 06.00 – 08.00 และ 17.00 – 18.00 น.

5. รูปแบบ วิธีการผลิต แหล่งข่าว และสื่อที่ใช้ในการจัดทำรายการ กระจายเสียงของหอกระจายข่าว

ผลจากการศึกษาเกี่ยวกับการจัดทำรายการกระจายเสียงของหอกระจายข่าวสารหมู่บ้านในหมู่บ้านตัวบล็อก ๑ ของอำเภอป่าช้าง จังหวัดลำพูน รวม 4 ประเด็นอย่างคือ รูปแบบของการกระจายเสียง เนื้อหา และแหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารวิชาการ เทคนิคใช้ในการผลิตรายการและประเภทของลือบันทึกข้อมูลข่าวสารวิชาการที่เหมาะสมสมสำหรับใช้ในการดำเนินงานหอกระจายข่าวพบว่าหอกระจายข่าวส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารวิชาการจากส่วนราชการในกลุ่ม 4 กระทรวงหลัก ที่ส่งข้อมูลข่าวสารวิชาการให้หอกระจายข่าวโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือส่วนราชการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงศึกษาธิการ สำหรับลือบันทึกข้อมูลที่ผู้ดำเนินการหอกระจายข่าวระบุว่ามีความเหมาะสมสมลักษณะแก่การใช้งานมากที่สุดคือ เทปม้วนขนาดเล็ก (cassette tape) ส่วนลือบันทึกข้อมูลที่เป็นเอกสาร คำแนะนำ จดหมาย ข่าว และบทความที่เป็นลือที่ผู้ดำเนินการหอกระจายข่าวระบุว่าเป็นลือบันทึกข้อมูลที่พอจะนำเสนอผลลัพธ์เป็นรายการกระจายเสียงของหอกระจายข่าวได้ ในกรณีที่ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ดำเนินการหอกระจายข่าวได้รับมา แต่ยังไม่อยู่ในรูปที่จะนำไปกระจายเสียงได้ในทันที เช่น รับทราบมาโดยการบอกเล่า หรือการย่อความได้มาอย่างลับ ๆ นั้น ผู้ดำเนินการหอกระจายข่าวครึ่งหนึ่งระบุว่า จำเป็นต้องนำไปจัดทำเป็นข้อความข่าว หรือเรียงลำดับข่าวให้ถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสมเลี้ยงก่อนจึงนำไปกระจายเสียง ในขณะที่ผู้ดำเนินการหอกระจายข่าวอีกครึ่งหนึ่ง ระบุว่านำไปกระจายเสียงโดยตรงโดยไม่มีการจัดทำเป็นข้อความข่าว หรือมีการเรียงลำดับให้เหมาะสมก่อนแต่อย่างใด

สำหรับรูปแบบของการกระจายเสียงของผู้ดำเนินการหอกระจายข่าวส่วนใหญ่ คือร้อยละ 35.10 ของผู้ดำเนินการหอกระจายข่าวทั้งหมด จะเป็นแบบนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่หอ

กระจายช่าวเป็นผู้ผลิตด้วยตนเอง หรือที่ได้รับมาจากการส่วนราชการ เสริมด้วยรายการเพลง และช่าวจากการกระจายเสียงของสถานีวิทยุกระจายเสียง รูปแบบรายการที่มีความนิยม อันดับรองลงมาได้แก่ การนำเสนอข้อมูลช่าวสารที่หอกระจายช่าวเป็นผู้ผลิตหรือได้รับมา จากส่วนราชการแต่เพียงอย่างเดียว การนำเสนอข้อมูลช่าวสารของหอกระจายช่าวแล้ว เสริมด้วยรายการเพลง และการนำเสนอข้อมูลช่าวสารของหอกระจายช่าวแล้วเสริมด้วย รายการกระจายเสียงของสถานีวิทยุกระจายเสียง ตามลำดับ

6. เนื้อหาและช่วงเวลาการกระจายเสียง ข้อมูลช่าวสารวิชาการด้านการเกษตรของหอกระจายช่าวในรอบปีที่ผ่านมา

ผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวทุกคนระบุว่ามีการนำเสนอข้อมูลช่าวสารวิชาการทั้ง ด้านการปลูกพืชและการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งเป็นพืชและสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญของท้องถิ่นมาจัด รายการกระจายเสียงผ่านหอกระจายช่าวที่ตนรับผิดชอบ สำหรับชนิดพืชและสัตว์ที่มีการนำเสนอข้อมูลช่าวสารวิชาการมากที่สุดคือ ไข่เรียงลำดับตามความน่าสนใจของหอกระจายช่าวที่ระบุมีการกระจายเสียง คือ ข้าวนานาปี ไก่ สุกร โค กระเทียม ลำไย หมомแดง มะม่วง ข้าวนานปรัง ถั่วลิสง ถั่วเหลือง กระบือ และ เป็ด

สำหรับช่วงเวลาที่ผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวระบุว่ามีความเหมาะสมสำหรับ การนำเสนอข้อมูลช่าวสารวิชาการด้านการเกษตรมาอกรายการกระจายเสียงนั้น ขึ้นอยู่กับชนิด ของพืชหรือสัตว์ กล่าวคือ ข้อมูลช่าวสารวิชาการเกี่ยวกับการปลูกไม้ผล และสัตว์ทุกชนิด สามารถนำมารายการหอกระจายเสียงได้ตลอดปี ส่วนข้อมูลช่าวสารวิชาการเกี่ยวกับการปลูกพืชอยุ่สั่นจะขึ้นอยู่กับฤดูกาลเพาะปลูก

7. ประเภท แหล่งที่มา และปริมาณความต้องการงบประมาณค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานหอกระจายช่าว

จากการศึกษาพบว่า ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการหอกระจายช่าวที่สำคัญมี 3 ประเภท คือ (1) ค่าใช้กระแสไฟฟ้า (2) ค่าเชื้อแมลงมีดและอุปกรณ์ที่เสื่อม ชำรุด และ (3) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานด้านอื่น ๆ เช่น ค่าเชื้อวัสดุดำเนินงาน และการจัดทำข้อมูลช่าวสาร ส่วนแหล่งที่มาของเงินงบประมาณพบว่า ปัจจุบันผู้ดำเนินการหอ

กระจายช่าวส่วนใหญ่ สามารถตั้งการค่าใช้จ่ายแล้วได้โดยไม่มีปัญหา ส่วนค่าใช้จ่ายในการซ้อมแซมและปรับปรุงเครื่องมือและอุปกรณ์ในการดำเนินงานนั้น เนื่องจากมีอยู่บ่อยครั้งที่ค่าใช้จ่ายในการดังกล่าวมีมูลค่ามาก จึงต้องขอรับการสนับสนุนจากแหล่งเงินทุนอื่น ๆ

สำหรับผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวส่วนใหญ่ คือร้อยละ 95.70 ของผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวทั้งหมด ระบุว่ามีความต้องการเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือและอุปกรณ์ในการดำเนินงานหอกระจายช่าว โดยล้วนใหญ่คือร้อยละ 43.62 ของผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวระบุว่า จำนวนเงินที่ต้องการอยู่ในช่วงไม่เกิน 5,000 บาท

8. การประเมินผลการดำเนินงานหอกระจายช่าว

จากการลัมพາษณ์พบว่าผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวทุกคนระบุว่ามีการประเมินผลการดำเนินงานหอกระจายช่าว จากผู้ฝึกโดยวิธีการสอนตามหรือการรับแจ้งผลการรับฟังและข้อเสนอแนะจากผู้ฝึกในโอกาสต่าง ๆ และผลจากการประเมินผู้ดำเนินการหอกระจายช่าว ระบุว่ารายการกระจายเสียงของหอกระจายช่าว ได้รับความสนใจและเป็นประกายชน์ต่อผู้ฝึกเป็นอย่างมาก

9. อุปสรรคปัญหา

จากการลัมพາษณ์ดำเนินการหอกระจายช่าวเกี่ยวกับอุปสรรคปัญหาในการดำเนินงานหอกระจายช่าว ซึ่งจำแนกออกเป็น 4 กลุ่ม ตามลักษณะที่มาของปัญหา คือปัญหาที่เกี่ยวกับตัวบุคลากร ปัญหาที่เกี่ยวกับการดำเนินงานหอกระจายช่าว ปัญหาที่เกี่ยวกับเครื่องมือและอุปกรณ์ในการดำเนินงาน และปัญหาที่เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน พบว่า ประเด็นที่ผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวระบุว่าเป็นปัญหาค่อนข้างมาก มี 6 ประเด็น คือ

1. ปัญหาเกี่ยวกับการติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐ เพื่อขอรับการสนับสนุนข้อมูลช่าวสารวิชาการ เช่น การรับส่งม้วนเทป เอกสารคำแนะนำช่วยเหลือในการผลิตและการนำเสนอรายการกระจายเสียงที่เหมาะสมและมีคุณภาพ ซึ่งยังมีความยากลำบาก

2. ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ ความเช้าใจ และประสบการณ์ในการดำเนินงาน
ด้านการผลิตและการนำเสนอรายการของผู้ดำเนินการทดสอบรายชื่่าว่า ซึ่งยังไม่เพียงพอ
และต้องพึงพากาศยิ่งจากการเลียนแบบ และการปรึกษาหารือจากเพื่อนผู้ดำเนินการทดสอบ
รายชื่่าว่าในหมู่บ้านข้างเคียง

3. ปัญหาเกี่ยวกับความล้าสมัย ไม่มีคุณภาพ และการเลื่อมสภาพตามอายุ การใช้งานของเครื่องมือและอุปกรณ์ ซึ่งกำลังจะเป็นปัจจัยมากขึ้นตามลำดับ

4. ปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพของรูปแบบเนื้อหาของรายการการกระจายเสียงซึ่งยังไม่ตรงกับความต้องการของผู้รับฟังเท่าที่ควร

5. ปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพของเลี้ยงและเขตครองคลุมในการดำเนินงาน
กระจายเลี้ยง ซึ่งยังมีปัญหานางมีบ้าน เพราะเหตุที่รบกวนแล้วในข้อ 3 ข้างต้น

6. ປັນຍາເກີ່ມວັນການຈັດທາເງິນນປະມາຍາໃຊ້ຈ່າຍໃນການດຳເນີນການຂອງ
ກະຈາຍຂ່າວ ໂດຍເຈັບພະຍາຍື່ງຍຶ່ງຄໍາໃຊ້ຈ່າຍໃນການສ່ວນແຜນແລະປັບປຸງ ເພີ່ມເຕີມເຄື່ອງນູ້
ແລະອຸປະກອດໃນການດຳເນີນການ ຊຶ່ງຍັງ ໄນພວເພີ່ງ ໄນມີຄຸນພານແລະ ເລື່ອມຫຼາກຕາມສ່ວນການ
ໃຫ້ງານນານ ໂດຍເຈັບພະຍາຍື່ງຍຶ່ງໃນທຸນນັ້ນຊຶ່ງຍັງ ໄນມີການຈັດຕັ້ງກອງທຸນລໍາຮອງເພື່ອການຕັ້ງກ່າວ
ໄວ້

รือส์นวัฒนาการศึกษา

(Recommendations)

เนื่องจากผลที่ได้รับจากการศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานหอกระจาỵช่าวเพื่อ
งานส่งเสริมการเกษตรในครัวเรือน ได้ชี้ให้เห็นข้อมูลพื้นฐาน ผลการดำเนินงาน ตลอดจน
อุปสรรคปัจจุบันความต้องการและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานหอกระจาỵช่าวจากผู้ที่มีส่วน
เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานหอกระจาỵช่าวมากที่สุด ดังที่ได้นำเสนอให้ทราบแล้ว แต่เพื่อ
ให้ผลการศึกษาที่ได้รับในครั้งนี้มีความชัดเจน สำหรับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่และ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานหอกระจาỵช่าวให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดสมตามเจตนา
รวมถึงในการจัดตั้งหอกระจาỵช่าว ผู้ศึกษาจึงขอเสนอแนะประเด็นต่าง ๆ ไว้เพื่อพิจารณา
ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับเจ้าหน้าที่และหน่วยงานในสังกัด 4 กระทรวงหลักของรัฐ
ในพื้นที่อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน

1. หน่วยงานในสังกัดกระทรวงมหาดไทย

ในฐานะที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงมหาดไทยเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบในการล่ง เสริม กำกับดูแล และประสานงานให้หน่วยงานในสังกัด หน่วยงานอื่น ๆ ทั้งที่มีสำนักงานที่ทำการรับผิดชอบปฏิบัติงานในพื้นที่ เป็นการถาวร และทั้งที่เข้าไปปฏิบัติงานในพื้นที่ เป็นการชั่วครั้งชั่วคราว โดยมือตระกำลังเจ้าหน้าที่รับผิดชอบงาน ที่ได้รับมอบหมาย ได้อย่างทั่วถึง ถึงระดับตำบลหมู่บ้านมากที่สุด กล่าวคือ นอกจากจะมี ข้าราชการที่สามารถไปปฏิบัติงานในพื้นที่ถึงระดับตำบลแล้วยังมีผู้ดำเนินการท้องกราย เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จากการศึกษาในครั้งนี้พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้ดำเนินการท้องกราย ซึ่งของหมู่บ้านอย่างหน้าที่หนึ่งอยู่แล้ว จึงเป็นการเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะ เป็นผู้สนับสนุนล่วง เสริมการดำเนินงานท้องกรายช่วยช่วยในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

1.1 การพัฒนาองค์กรและเจ้าหน้าที่ของท้องกรายช่วยช่วยให้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีความสามารถในการที่จะจัดทำข้อมูลช่วยสารวิชาการประจำต่าง ๆ มาทำการผลิต เพื่อกระจายเสียง ให้ผู้ฟัง ได้รับรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งอาจทำได้โดยการ จัดให้มีการฝึกอบรม ประชุม ติดตามให้คำแนะนำช่วยเหลือด้านวิชาการแก่กรรมการ และผู้ดำเนินการท้องกรายช่วยช่วยอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้เนื่องจากจากการศึกษาพบว่าผู้ดำเนินการท้องกรายช่วยช่วย ส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเชี่ยวชาญในหลักและวิธีการดำเนินงานท้องกรายช่วยช่วยที่มีคุณภาพและมีความต้องการที่จะรับการสนับสนุนในเรื่องน้อยอย่างมาก

1.2 สนับสนุนข้อมูลช่วยสารการเมือง การปักครอง และการบริหาร ทางด้านสังคมอื่น ๆ

1.3 สนับสนุนการจัดทำงบประมาณค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานท้องกรายช่วยช่วย โดยวิธีการต่าง ๆ เช่น โดยการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีความต้องการจะใช้ท้องกรายช่วยช่วยเป็นช่องทางนำข้อมูลช่วยสารไปสู่ผู้ฟัง

หน่วยงานที่ควรจะเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง ได้แก่ ปลัดฝ่ายพัฒนาและ ส่งเสริมอาชีพ พัฒนาและพัฒนาการ

2. พัฒนาในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ข้อมูลช่าวสารวิชาการ ที่ผู้ดำเนินการทดสอบจ่ายช่าวระบุว่าได้รับและทำ
กระจายเสียงไปสู่กลุ่มผู้ฟังมากกว่าข้อมูลช่าวสารวิชาการด้านอื่น ๆ ทั้งหมด แต่จากการ
สอบถามถึงความต้องการข้อมูลช่าวสาร วิชาการด้านสาธารณสุข จากผู้ดำเนินการทดสอบ
กระจายช่าวอย่างไม่เป็นทางการพบว่า ข้อมูลช่าวสารวิชาการด้านการสาธารณสุขทั้งใน
ส่วนที่เกี่ยวข้องกับสุขอนามัยล้วนๆ คือ สุขศึกษาสำหรับครัวเรือน และสุขอนามัยชุมชน ยัง
เป็นที่ต้องการของผู้ฟังอย่างมาก จึงเป็นการสมควรที่หัน注意力และเจ้าหน้าที่ในสังกัด
กระทรวงสาธารณสุขจะได้ให้การสนับสนุนการดำเนินงานทดสอบจ่ายช่าวต่อไป และควรจะ
เพิ่มปริมาณให้มากขึ้นอีกด้วย

3. พัฒนาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

พัฒนาศึกษาธิการอำเภอเป็นหน่วยงานหนึ่งในกลุ่ม 4 กระทรวงพลัง
ที่มีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาท้องถิ่น นอกจากนี้ยัง²
มีอัตรากำลังเจ้าหน้าที่มีมากพอที่จะปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายร่วมกับผู้นำในท้องถิ่น โดย³
เฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการดำเนินการและผู้ดำเนินการทดสอบจ่ายช่าวได้อย่างดี และ⁴
จากการศึกษาครั้งนี้ชี้งบว่า ข้อมูลช่าวสาร วิชาการด้านการศึกษาเป็นข้อมูลช่าวสาร
วิชาการที่ผู้ดำเนินการทดสอบจ่ายช่าวระบุว่า ได้รับและมีผลกระทบเสียงผ่านทางทดสอบ
ช่าวอย่างสุด ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องของกระทรวงนี้
ยังไม่ให้ความสนใจที่จะเผยแพร่ข้อมูลช่าวสารของตนผ่านทางทดสอบจ่ายช่าวเท่าที่ควร ซึ่ง
ผู้ศึกษาเห็นว่า โอกาสที่จะปรับปรุงแก้ไขข้อกพร่องที่กล่าวแล้วข้างต้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ
อาจดำเนินการได้โดย

3.1 ให้เจ้าหน้าที่ในสังกัดกรรมการศึกษานอกโรงเรียน กรมสามัญศึกษา
และสำนักงานการประถมศึกษา เป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการผลิตและประสานงานเพื่อ⁵
นำข้อมูลช่าวสารที่เกี่ยวกับการศึกษาที่ประชาชนและสมาชิกในครอบครัวจะได้รับรู้ เช่น⁶
โอกาสที่จะได้เรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น การศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพ ฯลฯ ไปกระจาย
เสียงผ่านทางทดสอบจ่ายช่าวโดยความอนุญาตให้ครุฑ์或者 สามัคคีที่ทำการสอนหนังสือแก่บุคคล
ผู้ไม่รู้หนังสือในหมู่น้ำหนึ่ง เป็นผู้รับผิดชอบเป็นแห่ง ๆ ไป

3.2 ให้เจ้าหน้าที่และหน่วยงานในสังกัดกรมการศาสนา หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผลิตรายการที่มีข้อมูลช่าวสารเกี่ยวกับการสนับสนุนส่งเสริมจริยธรรม ชนบทธรรมเนียมประเพณี และการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ดีตามหลักค่าสอนของศาสนา เช่น การลดลงเลิกอุบัติเมืองที่ดี ตามหลักคำสอนของศาสนา เป็นต้น ให้ผ่านพอกกระจายช่าวสารเป็นช่องทางและสื่อในการถ่ายทอดข้อมูลช่าวสารไปสู่กลุ่มบุคคลเป้าหมายให้มากขึ้น

4. หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

จากการศึกษาในครั้งนี้พบว่า การใช้ประโยชน์จากการดำเนินงานท้องประจำยช่าวในหมู่บ้านเป็นช่องทางกระจายช่าวสารวิชาการด้านการเกษตร ไปสู่กลุ่มบุคคลเป้าหมายของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ยังอยู่ในระดับที่ค่อนข้างน้อย และไม่สอดคล้องกับลักษณะที่ควรจะเป็น กล่าวคือในขณะที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ที่มากผ่อนลงส่วนภูมิภาคอย่างให้ปฏิบัติงานรับผิดชอบ การพัฒนาการเกษตรได้ถึงระดับตำบล หมู่บ้านทุกหมู่บ้าน และความรู้ข้อมูลช่าวสารวิชาการด้านการเกษตรก็เป็นข้อมูลช่าวสารที่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่น มีความต้องการมากที่สุดอีกด้านหนึ่ง เพราะการเกษตรกรรมเป็นอาชีวะหลักของประชาชนส่วนใหญ่

เหตุการณ์แพร่ข้อมูลวิชาการด้านการเกษตรยังมีอยู่กว่าที่ควรจะเป็นอาจเป็นเพราะว่า (1) เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องทั้งในภาคสนาม คือ เกษตรตำบล และในหน่วยงานที่สูงขึ้นไป เช่น เกษตรอำเภอ เกษตรจังหวัด ฝ่ายประชาสัมพันธ์ของสำนักงานส่งเสริมการเกษตรภาค กองเกษตรล้มเหลว กรมส่งเสริมการเกษตร ไม่ให้ความสนใจที่จะใช้หอกระจายช่าวเป็นช่องทางกระจายข้อมูลช่าวสารไปสู่บุคคลเป้าหมาย และมีการใช้เทคนิควิชาการถ่ายทอดความรู้อย่างอื่น เช่น การเยี่ยม การประชุม การฝึกอบรม การจัดทำแบบปลูกสาธิต และการบริหาร ซึ่งแท้จริงแล้วมีประสิทธิภาพในการเร่งเร้าความสนใจจากกลุ่มบุคคลเป้าหมายได้น้อยกว่าการใช้หอกระจายช่าวแทน และ (2) การสนับสนุนด้านการจัดทำข้อมูลช่าวสารวิชาการและวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการดำเนินงานท้องประจำยช่าว เช่น ม้วนเทป เครื่องบันทึกเสียง และเอกสารคำแนะนำที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้ฟัง และผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวยังไม่เพียงพอ

เพื่อให้การใช้ประโยชน์จากการดำเนินงานท้องประจำยช่าวในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ผู้ศึกษาเห็นว่า

4.1 เจ้าหน้าที่ในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบ การปฏิบัติงานถึงระดับอำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน เช่น เกษตรอำเภอ เกษตรตำบล ควร จะได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติงานถ่ายทอดเทคโนโลยีของตน โดยผ่านการดำเนินงานหรือ กระจายช่าวสารหมู่บ้านให้ชัดเจนและมีปริมาณที่มากขึ้น

4.2 ในส่วนของกรมส่งเสริมการเกษตร ซึ่งมีหนังงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายให้ออกไปปฏิบัติงานล่วง เสริมการเกษตรแก่เกษตรกรถึงระดับตำบลหมู่บ้านเป็น ประจำ ควรกำหนดให้เกษตรตำบลใช้หอกระจายช่าวเป็นช่องทางหรือล้อในการถ่ายทอดข้อมูล ช่าวสาร วิชาการไปสู่กลุ่มนักศึกษา เป้าหมายที่สำคัญ

4.3 ควรจัดให้มีการพัฒนาความรู้ ความสามารถในการดำเนินงานหรือ กระจายช่าวแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในภาคสนาม (เกษตรตำบล) ให้มากขึ้นจนถึงระดับที่ สามารถปฏิบัติงานด้วยตนเอง และให้คำแนะนำสนับสนุนแก่ผู้ดำเนินการท้องกระจายช่าวได้

4.4 ควรเพิ่มงบประมาณสวัสดิ��รรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการดำเนินงาน หอกระจายช่าวให้มากขึ้น เช่น ม้วนเทป เอกสารคำแนะนำ จดหมายช่าว และอื่น ๆ โดย จัดทำให้อยู่ในรูปที่ผู้ดำเนินการหอกระจายช่าวสามารถใช้ได้สะดวก

ข้อเสนอแนะในการศึกษาต่อไป (Recommendations for further study)

เพื่อให้การศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินการหอกระจายช่าวสารหมู่บ้านซึ่งจะมี การดำเนินการในโอกาสต่อไปมีความถูกต้องสมบูรณ์ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์แก่ผู้ที่ เกี่ยวข้องได้มากขึ้น ควรจะได้มีการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ความมีการศึกษาเพื่อให้ทราบข้อมูลพื้นฐานด้วยการมีส่วนร่วมในการ ดำเนินงาน ตลอดจนความต้องการรับข้อมูลช่าวสารจากการดำเนินงานหอกระจายช่าวของ บุคคลที่เกี่ยวข้องทุกระดับ เช่น ประชาชนหรือเกษตรกรในหมู่บ้านซึ่งเป็นสถานที่ตั้งหอระ จาดช่าว ในฐานะผู้รับฟังและรับผลประโยชน์จากการดำเนินงานแก่ผู้ดำเนินการหอกระจายช่าว โดยตรง ตลอดจนกลุ่มนักศึกษาซึ่งจะเป็นผู้สนับสนุนการดำเนินงานแก่ผู้ดำเนินการหอกระจายช่าว เช่น คณะกรรมการดำเนินงานหอกระจายช่าว และเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐ โดยเฉพาะ อย่างยิ่งเจ้าหน้าที่และนักวิชาการส่งเสริมการเกษตร

2. ความก้าวหน้าเนื่องจากเทคโนโลยีการพัฒนาความรู้ความสามารถ
ของผู้ดำเนินการอย่างกระจาย化ให้มีประสิทธิภาพสูงยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กรมส่งเสริมการเกษตร. 2531. "ประวัติภารกิจการถ่ายทอดความรู้การเกษตรและรูปแบบการนำเสนอรายการที่เกษตรกรนิยมรับฟังทางกระจายช่าว" เอกสารโรเนียว. กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายวิทยุการเกษตร กองเกษตรลัมพันธ์.

กระทรวงสาธารณสุข. 2531. "การดำเนินงานหอกระจายช่าวสารประจำหมู่บ้านในประเทศไทย" กรุงเทพมหานคร : สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข.

กองสุขศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. 2530. คู่มือหอกระจายช่าวสารหมู่บ้าน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การพหุอาสาฯ.

ดิเรก ฤกษ์หร่าย. 2527. การส่งเสริมการเกษตร : หลักการและวิธีการ. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพาณิช.

ที่ทำการปักครองอำเภอป่าซาง. 2533. ล้านน. เอกสารโรเนียว.

ธงชัย เล็กอัมพร. 2530. "ประวัติผลของการให้การศึกษาด้านสาธารณสุขชุมชนแก่ครอบครัวโดยใช้หอกระจายช่าวสารฯ อย่างมีระบบและแบบเรียนด้วยตนเอง" วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท นักเก提วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

ชนพล โลทัยสุวรรณ. 2525. "ประวัติผลของเลี้ยงตามสายที่มีต่อความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปักครองท้องถิ่นในรูปแบบบาล : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองสิงหนคร จังหวัดสิงหนคร" วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท นักเก提วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นรินทร์ชัย พัฒนาพงศ์. 2533. "รูปแบบการพัฒนาการเกษตรที่เหมาะสมกับประเทศไทย" เอกสารประกอบการสอนรายวิชา การติดต่อสื่อสารทางการเกษตร (รหัสวิชา 352731). เชียงใหม่ : ภาควิชาส่งเสริมและเผยแพร่การเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นำชัย ทนูผล. 2529. วิธีการเตรียมโครงการวิจัย. เชียงใหม่ : สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้.

นุญลดา วรากาศคิริ. 2529. หลักและวิธีการส่งเสริมการเกษตร. พิมพ์ครั้งที่ 2. เชียงใหม่ : สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้.

ปราดี ไทยวัฒนาเนท และศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดเชียงใหม่. 2527. การแพร่กระจายเสียงในชุมชนชนบท (เสียงตามสาย). เชียงใหม่ : ภาควิชาส่งเสริมการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วิจารณ์ คหภรรดา. 2531. "ประสีทิธิผลของทีมงานในการใช้หอกระจายข่าวสารเพื่อการสนับสนุนงานสาธารณสุขชุมชนฐาน" วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วิจิตร อาวะกุล. 2527. หลักการส่งเสริมการเกษตร. กรุงเทพมหานคร : OS. PRINTING HOUSE CO., LTD.

วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์. 2529. การสื่อสารการเกษตร. พิมพ์ครั้งที่ 2. เชียงใหม่ : สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้.

วีระยุทธ นุยะะไวโรจน์. 2530. สื่อสารเพื่อการพัฒนา ; เอกสารประกอบการสอน หน่วยที่ 9 - 15. โรงพยาบาลวิทยาลัยลูกทัยธรรมิราช.

ศูนย์ประสานงานพัฒนาชุมชนทั่วถ้วน. 2533. บรรยายสรุปจังหวัดลำพูน. ลำพูน : สำนักงานจังหวัดลำพูน.

สำนักงานเกษตรอำเภอป่าช้าง. 2534. แผนพัฒนาอำเภอ 5 ปี. เอกสารໂร涅ียว ลำพูน : สำนักงานเกษตรอำเภอป่าช้าง.

แบบสัมภาษณ์
เรื่อง
การดำเนินการหอกระจายช่าว เนื่องงานส่งเสริมการเกษตร
: กรณีศึกษาในอำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน

๑ ๒ ๓

1 2

	เลขที่แบบสัมภาษณ์.....
วันที่.....	เดือน..... พ.ศ.
ชื่อผู้ให้ข้อมูล.....	อยู่บ้านเลขที่.....
หมู่ท.....บ้าน.....	ตำบล.....
อำเภอ.....	จังหวัด.....

คำสำคัญ

แบบสัมภาษณ์นี้เป็นแบบสัมภาษณ์การดำเนินการหอกระจายช่าว เนื่องงานส่งเสริมการเกษตร เนพะผู้ด้าเนินการหอกระจายช่าวในอำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ไม่แต่ละตอนจะแยกย่อยออกไปตามลักษณะต่าง ๆ อนึ่งการตอบแบบสัมภาษณ์ครั้งนี้ขอได้โปรดตอบให้ตรงกับความต้องการและความจริง เพื่อที่จะนำข้อมูลดังกล่าวไปปรับปรุงการดำเนินงานหอกระจายช่าวเพื่อการพัฒนาต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อทราบถึงลักษณะส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูล
2. เพื่อศึกษาลักษณะการดำเนินการหอกระจายช่าว เพื่อล่วงเสริมการเกษตรในอำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน
3. เพื่อทราบปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานและทางแก้ไข

ตอบที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลและข้อมูลด้านเศรษฐกิจ สังคมของผู้ดำเนินการประกอบขายช้าว

1. เพศ	
☐ 1. ชาย	☐
☐ 2. หญิง	3
2. อายุ.....ปี (เสียช่วงปีที่เกิน 6 เดือน ให้นับเป็น 1 ปี)	☐ ☐ ☐
	4 5
3. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน.....คน (รวมห้างตัวท่านเอง)	☐ ☐ ☐
	6 7
4. ระดับการศึกษา	
☐ 1. ไม่ได้รับการศึกษา	☐
☐ 2. ประถมศึกษา	8
☐ 3. มัธยมศึกษา	
☐ 4. อุดมศึกษา	
5. ตำแหน่ง	
☐ 1. กำนัน	☐
☐ 2. สารวัตรกำนัน	9
☐ 3. ผู้ใหญ่บ้าน	
☐ 4. ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	
☐ 5. ผู้ลือช่าวสาธารณะ	
☐ 6. อาสาสมัครสาธารณะ	
☐ 7. อื่น ๆ (ระบุ.....)	
6. สภานภาพการสมรส	☐
☐ 1. โสด	10
☐ 2. สมรสแล้ว	
☐ 3. หย่าร้าง	

7. อาชีพ

☐ 1. เกษตรกรรม ☐ 2. ค้าขาย ☐ 3. รับจ้าง ☐ 4. เกษตรกรรมและค้าขาย ☐ 5. เกษตรกรรมและรับจ้าง ☐ 6. รับจ้างและค้าขาย ☐ 7. เกษตรกร ค้าขายและรับจ้าง	[]
8. รายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนปี.....บาท	
	[] [] [] [] [] []
	12 13 14 15 16 17

ตอบที่ 2 ข้อมูลหอกระจายข่าวเพื่อการส่งเสริมการเกษตรของผู้ดำเนินการ

1. สถานที่ตั้งหอกระจายข่าว

☐ 1. วัด ☐ 2. บ้าน ☐ 3. โรงเรียน ☐ 4. อื่น (ระบุ.....)	[]
2. ในหมู่บ้านของท่าน ติดตั้งหอกระจายข่าวมาแล้วกี่ปี	
	[] []
ปี.....เดือน
19 20	

3. ปัจจุบันมีวัสดุอุปกรณ์อะไรบ้าง เพื่อดำเนินการกระจายข่าวสาร

☐ 1. เครื่องขยายเสียง, ไมโครโฟน, ลำโพง ☐ 2. เครื่องขยายเสียง, วิทยุ, ไมโครโฟน, ลำโพง ☐ 3. เครื่องขยายเสียง, เครื่องเล่นเทป, ไมโครโฟน, ลำโพง ☐ 4. เครื่องขยายเสียง, วิทยุเทป, ไมโครโฟน, ลำโพง ☐ 5. เครื่องขยายเสียง, วิทยุ, วิทยุเทป, ไมโครโฟน, ลำโพง	[]
4. กำลังสั่งของเครื่องขยายเสียง	
	[]

5. 1. 100 วัตต์

☐ 2. 150 วัตต์	[]
☐ 3. 200 วัตต์	22
☐ 4. 250 วัตต์	
☐ 5. 300 วัตต์	

[] 6. 350 วัตต์	
[] 7. 400 วัตต์	
[] 8. 500 วัตต์	
5. ในหมู่บ้านของท่านมีจำนวนครัวเรือน.....ครัวเรือน	[] [] [] 23 24 25
6. การดำเนินงานหอกระจายช่าวสามารถกระจายเสียงให้ดูฟัง ในหมู่บ้านรับฟัง ได้มากน้อยเพียงใด	[] 26
[] 1. ครอบคลุมทุกครัวเรือนของครัวเรือนทั้งหมด	
[] 2. ครอบคลุมมากกว่าครึ่งของครัวเรือนทั้งหมด	
[] 3. ครอบคลุมครึ่งหนึ่งของครัวเรือนทั้งหมด	
[] 4. ครอบคลุมน้อยกว่าครึ่งของครัวเรือนทั้งหมด	
7. ผู้ริเริ่มในการจัดตั้งหอกระจายช่าวประจำหมู่บ้าน	
[] 1. ผู้นำในหมู่บ้าน	[]
[] 2. เจ้าหน้าที่ของรัฐ	27
[] 3. เจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้นำหมู่บ้าน	
[] 4. ผู้นำและราษฎรในหมู่บ้าน	
[] 5. เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้นำและราษฎรในหมู่บ้าน	
8. งบประมาณค่าวัสดุอุปกรณ์ในการจัดตั้งหอกระจายช่าวเป็นมูลค่าทั้งสิ้นเท่าใด	[] [] [] [] [] 28 29 30 31 32
[] 1. 10,000 บาท	
[] 2. 15,000 บาท	
[] 3. 20,000 บาท	
[] 4. 25,000 บาท	
[] 5. อื่น ๆ (ระบุ.....บาท)	
9. ท่านได้รับเครื่องมือและเงินสนับสนุนในการใช้ดำเนินการจัดตั้งหอกระจายช่าวสาร จากที่ใด	
[] 1. รวบรวมจากราษฎรในหมู่บ้าน	[]
[] 2. ส่วนราชการ	33
[] 3. รวบรวมจากราษฎรในหมู่บ้านและเอกชน	
[] 4. ได้รับความร่วมมือจากเอกชน	
[] 5. ส่วนราชการและเอกชน และราษฎรในหมู่บ้าน	
[] 6. อื่น ๆ ระบุ	

10. ท่านเป็นผู้กำหนดน้ำที่ผู้กระจายช่าวทุกครั้งหรือไม่ []
 1. ใช้ [] 34
 2. ไม่ใช้ []
11. ในกรณีที่ท่านไม่สามารถทำหน้าที่ผู้กระจายช่าวสารได้ จะมอบหมายให้ผู้ใดปฏิบัติหน้าที่แทน []
 1. ภานัน [] 35
 2. สารวัตรภานัน []
 3. ผู้ใหญ่บ้าน []
 4. ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน []
 5. ผู้สื่อช่าวสารราชการสุข []
 6. อาสาสมัครสาธารณสุข []
 7. อื่น ๆ (ระบุ.....) []
12. การใช้อุปกรณ์กระจายช่าวสารนั้นมีการดำเนินการทุกวันหรือไม่ []
 1. ทุกวัน []
 2. ไม่ทุกวัน ถ้ามีช่าวจะทำการกระจายช่าวสารโดยไม่กำหนดเวลา [] 36
 3. ไม่ทุกวัน แต่กำหนดเวลาการกระจายช่าวสาร []
13. ท่านมีการจัดตารางการออกอากาศหรือไม่ []
 1. มี [] 37
 2. ไม่มี []
14. ท่านคิดว่าควรจะมีการกำหนดระยะเวลาการกระจายช่าวสารที่แน่นอนหรือไม่ []
 1. มี []
 2. ไม่มี [] 38
15. ถ้ามีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนควรจะอยู่ในช่วงเวลาใด []
 1. เวลา 06.00 – 07.00 น. []
 2. เวลา 07.00 – 08.00 น. [] 39
 3. เวลา 17.00 – 18.00 น. []
 4. เวลา 06.00 – 07.00 น. และ 17.00 – 18.00 น. []
 5. เวลา 07.00 – 08.00 น. และ 17.00 – 08.00 น. []
 6. เวลา 06.00 – 07.00 น., 12.00 – 13.00 น. และ 17.00 – 18.00 น. []

<p>[] 7. เวลา 07.00 – 08.00 น., 12.00 – 13.00 น. และ 17.00 – 18.00 น.</p> <p>[] 8. แล้วแต่ระยะเวลาโอกาสจะอำนวยและมีช่าวสาร</p>	
16. ท่านกระจายเสียงตามสายในเวลาใด	
<p>[] 1. เวลา 06.00 – 07.00 น.</p> <p>[] 2. เวลา 07.00 – 08.00 น.</p> <p>[] 3. เวลา 17.00 – 18.00 น.</p> <p>[] 4. เวลา 06.00 – 07.00 น. และ 17.00 – 18.00 น.</p> <p>[] 5. เวลา 07.00 – 08.00 น. และ 17.00 – 08.00 น.</p> <p>[] 6. เวลา 06.00 – 07.00 น., 12.00 – 13.00 น. และ 17.00 – 18.00 น.</p> <p>[] 7. เวลา 07.00 – 08.00 น., 12.00 – 13.00 น. และ 17.00 – 18.00 น.</p> <p>[] 8. แล้วแต่ระยะเวลาโอกาสจะอำนวยและมีช่าวสาร</p>	<p>[]</p> <p>40</p>
17. รูปแบบของการจัดรายการทางโทรกระจายข่าว	
<p>[] 1. ช่าวสารอย่างเดียว</p> <p>[] 2. ช่าวสารและเพลงประกอบ</p> <p>[] 3. ช่าวสารและถ่ายทอดช่าวสารจากสถานีวิทยุกระจายเสียง</p> <p>[] 4. ช่าวสาร, เพลงประกอบ และถ่ายทอดช่าวสารจากสถานีวิทยุกระจายเสียง</p>	<p>[]</p> <p>41</p>
18. การแจ้งช่าวสารผ่านทางกระจายข่าว ท่านนำเสนอโดยวิธีใด	
<p>[] 1. บันทึกเสียง</p> <p>[] 2. รายการสด</p> <p>[] 3. อื่น ๆ (ระบุ.....)</p>	<p>[]</p> <p>42</p>
19. ถ้าเป็นการแจ้งช่าวสารรายการสด ท่านจะทำโดยวิธีใด	
<p>[] 1. ประกาศและพูดโดยไม่มีการเรียนรู้</p> <p>[] 2. ประกาศและพูดโดยมีการเรียนรู้ก่อน</p> <p>[] 3. อ่านช่าวจากลึ๊งตีพิมพ์</p>	<p>[]</p> <p>43</p>
20. แหล่งที่มาของช่าวสารส่วนใหญ่เพื่อนำมาจัดรายการกระจายช่าวสารได้มาจากที่ใด	
<p>[] 1. ช่าวสารจากส่วนราชการต่าง ๆ</p> <p>[] 2. ช่าวสารจากสถานีวิทยุกระจายเสียง</p>	<p>[]</p> <p>44</p>

25.	ค่าเกี่ยวกับสัตว์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	[] 1. กระเบื้อง	[] 2. โค	[] 3. สุกร	[] 4. ไก่	[] 5. อื่น ๆ (ระบุ).....	[] [] [] [] [] [] []	62 63 64 65 66
26.	ท่านต้องการซ่าวสารด้านการเกษตรเรื่องใดและใช้กระจายซ่าวสารในช่วงเดือนไหน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	[] 1. เรื่องข้าว (ระบุเดือน.....)	[] 2. เรื่องพืชไร่ (ระบุเดือน.....)	[] 3. เรื่องพืชผัก (ระบุเดือน.....)	[] 4. เรื่องไม้ผล (ระบุเดือน.....)	[] 5. เรื่องสัตว์ (ระบุเดือน.....)	[] [] [] [] [] [] []	11-5 16-10 111-15 116-20 21-25 26-30 31-35 36-40 41-45 46-50
27.	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการหอกระจายซ่าวของท่านมีอะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	[] 1. ค่าวัสดุสำนักงาน	[] 2. ค่าไฟฟ้า	[] 3. ค่าเชอมแซมเครื่องมือและอุปกรณ์	[] 4. อื่น ๆ (ระบุ).....	[] [] [] [] [] [] []	67 68 69 70	
28.	แหล่งที่มาของงบประมาณค่าใช้จ่ายหอกระจายซ่าวประจำหมู่บ้านมาจากแหล่งใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	[] 1. เงินกองทุนหมู่บ้าน	[] 2. ได้รับเงินบริจาค	[] 3. สนับสนุนจากการราชการ	[] 4. ใช้เงินส่วนตัว	[] 5. อื่น ๆ (ระบุ).....	[] [] [] [] [] [] []	71 72 73 74 75

29. ท่านต้องการปรับปรุงเครื่องมือและอุปกรณ์ให้พันสมัยหรือไม่ []
- [] 1. ต้องการ [] 76
- [] 2. ไม่ต้องการ
30. ถ้าต้องการงบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อปรับปรุงซ่อมแซม ท่านต้องการจำนวนเท่าใด []
- [] 1. 5,000 บาท [] 76 76 76 76 76 []
- [] 2. 6,000 บาท [] 77 78 79 80 3
- [] 3. 8,000 บาท
- [] 4. 10,000 บาท
- [] 5. อื่น ๆ (ระบุ.....บาท)
33. ท่านคิดว่ามีผู้สนใจรับฟังข่าวสาร โดยผ่านทางกระจายเสียงในหมู่บ้านของท่านมากน้อย
เพียงใด []
- [] 1. มาก [] 4
- [] 2. ปานกลาง
- [] 3. น้อย
31. ท่านได้ประเมินผลผู้รับฟังหรือไม่ []
- [] 1. ประเมิน [] 5
- [] 2. ไม่ประเมิน
32. ถ้าประเมิน ประเมินผลโดยวิธีใด []
- [] 1. สอนถาม [] 6
- [] 2. สัมภาษณ์
- [] 3. ได้รับแจ้งจากผู้ฟังโดยตรง

**ตอบที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค ตลอดจนแนวทางแก้ไขในการดำเนินการหอ
กระจายช้าๆ เพื่องานส่งเสริมการเกษตร (โปรดใส่เครื่องหมาย / ลงใน
วงเล็บและเติมคำสั่งในช่องว่าง)**

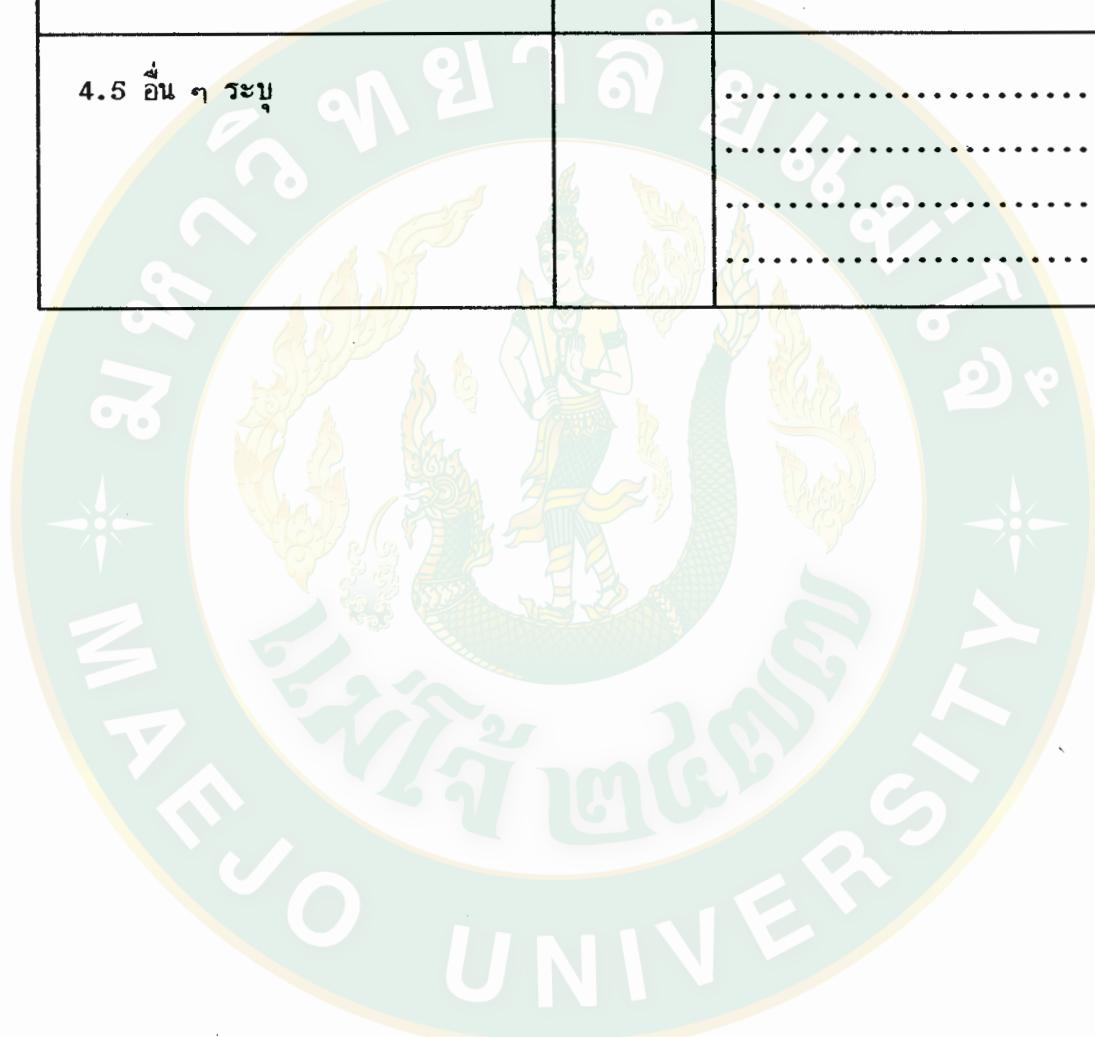
ปัญหา	ไม่มีปัญหา	มีปัญหา (ระบุแนวทางแก้ไข)	
1. <u>ปัญหาด้านบุคลากร</u> 1.1 ในกรณีที่ต้องดำเนินการ หอกระจายช้าๆ สามารถใช้ในครัวเรือนของ ท่าน มีปัญหาต่อตัวท่านหรือไม่		2[] 51
1.2 ระยะเวลาในการเบิดตัวสาร ผ่านหอกระจายช้าๆ ว่ามีปัญหาหรือไม่		2[] 52
1.3 การดำเนินการหอกระจายช้าๆ เนียงคนเดียว ทำให้ไม่ลับลับและยุ่งยาก ท่านคิดว่าเป็นปัญหาสำหรับท่านหรือไม่		2[] 53
1.4 ท่านมีปัญหาเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ ผู้สั่งช้าๆ สารหรือไม่อย่างไร		2[] 54
1.5 ในฐานะที่ต้องดำเนินการ หอกระจายช้าๆ ท่านไม่ได้รับค่าตอบแทนเลย ท่านคิดว่าเป็นปัญหาสำหรับท่านหรือไม่		2[] 55
1.6 ความรู้ในด้านการจัดทำรายการ เพื่อใช้กระจายช้าๆ สารของหอกระจายช้าๆ เป็นปัญหาต่อท่านหรือไม่		2[] 56

ปัญหา	ไม่มีปัญหา	มีปัญหา (ระบุแนวทางแก้ไข)	
1.7 อื่น ๆ ระบุ		2[] 57
2. <u>ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการท่องกระจายช่าว</u>			2[] 58
2.1 ในกรณีที่ท่านดำเนินการแต่เพียงผู้เดียวโดยไม่มีผู้ช่วยเหลือเป็นปัญหาสำหรับท่านหรือไม่		2[] 59
2.2 ในการเปิดรายการท่องกระจายช่าว ท่านคิดว่าผู้ฟังจะเกิดความรำคาญหรือไม่ และท่านคิดว่าจะแก้ไขอย่างไร		2[] 60
2.3 ท่านคิดว่าเนื้อหาสาระของช่าวสารมีความเหมาะสมสมกับหมู่บ้านของท่านหรือไม่อย่างไร		2[] 61
2.4 การได้รับตอบเทปเผยแพร่ช่าวสารเป็นปัญหาต่อท่านหรือไม่		2[] 62
2.5 ในขณะที่ระยะเวลาในการเปิดกระจายช่าวสารไปตรงกับหมู่บ้านอื่น ๆ ท่านคิดว่าเป็นปัญหาหรือไม่		

ปัญหา	ไม่มีปัญหา	มีปัญหา (ระบุแนวทางแก้ไข)	
2.6 รูปแบบการนำเสนอข่าวสารไปสู่คคลเป้าหมายท่านคิดว่าเป็นปัญหาสำหรับท่านหรือไม่		2[] 63
2.7 อื่น ๆ ระบุ		2[] 64
3. ปัญหาเกี่ยวกับด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ในการดำเนินการหอกระจายข่าว 3.1 ท่านคิดว่าสถานที่ตั้งหอกระจายข่าวของท่านในปัจจุบันนี้เหมาะสมสมควรหรือมีปัญหาอะไรหรือไม่ แล้วท่านมีวิธีแก้ไขอย่างไร		2[] 65
3.2 ท่านคิดว่าเครื่องมือและวัสดุ อุปกรณ์ที่มีอยู่มีความทันสมัยและเหมาะสมสมกับการดำเนินงานหอกระจายข่าวในหมู่บ้านของท่านหรือไม่อย่างไร		2[] 66
3.3 เมื่อวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินการหอกระจายข่าว เช่น เครื่องขยายเสียง ลำโพง ฯลฯ เกิดขัดข้อง ท่านคิดว่าเป็นปัญหาของท่านหรือไม่และมีแนวทางแก้ไขอย่างไร		2[] 67

ปัญหา	ไม่มีปัญหา	มีปัญหา (ระบุแนวทางแก้ไข)	
3.4 กรณีที่ดำเนินการติดธุระ ไม่สามารถดำเนินการแพร่ข่าวสารได้ ท่านคิดว่า ผู้ดำเนินการแผนท่านจะมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้หรือไม่อย่างไร		2[] 68
3.5 อันตรายจากการใช้วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินการหอกระจายข่าวอย่างเช่น เครื่องขยายเสียง ไมโครโฟน สายไฟ ฯลฯ ท่านคิดว่าเป็นปัญหาต่อท่านหรือไม่		2[] 69
3.6 อื่น ๆ ระบบ		2[] 70
4. ปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ			
4.1 ท่านมีปัญหาเกี่ยวกับค่ากระแสไฟฟ้าในการใช้สำหรับการดำเนินการหอกระจายข่าวหรือไม่		2[] 71
4.2 เมื่อเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ดำเนินการหอกระจายข่าวเกิดขัดข้องชำรุดเสียหาย ท่านมีปัญหาค่าใช้จ่ายที่จะซ่อมแซมหรือไม่		2[] 72
4.3 เงินทุนที่ใช้จ่ายในการบริการข่าวสาร เช่น เอกสารวิชาการ คลังเงิน ท่านคิดว่ามีปัญหาสำหรับท่านหรือไม่		2[] 73

ปัจจัย	ไม่มีปัจจัย	มีปัจจัย (ระบุแนวทางแก้ไข)	
4.4 ท่านคิดว่าการที่ไม่มีเงินกองทุนสำรองสำหรับการดำเนินงานหลักประจำปี ซึ่ง มีปัจจยาลักษณะรับทำนหรือไม่		20 [] 74
4.5 อื่น ๆ ระบุ		20 [] 75

ผู้ให้ข้อมูลเพื่อการศึกษา

จำนวนหมู่บ้านใน อ.ป่าช้าง จ.ลำปูน	หมู่บ้านที่มีพอกกระจายช่วงประจำ หมู่บ้าน	ชื่อผู้ดำเนินการ
1. <u>ตำบลนครเจดีย์</u> มี 11 หมู่บ้าน	หมู่ที่ 1 บ้านใหม่ หมู่ที่ 2 บ้านหนองสมมະ หมู่ที่ 3 บ้านแม่อ่าว หมู่ที่ 4 บ้านปางกอตัน หมู่ที่ 5 บ้านโปงรู หมู่ที่ 6 บ้านหัวไไฟ หมู่ที่ 7 บ้านนครเจดีย์ หมู่ที่ 8 บ้านบวกกอห้อ หมู่ที่ 9 บ้านลันห้างเลือ หมู่ที่ 10 บ้านน้ำย้อย [*] หมู่ที่ 11 บ้านผาเงิน	นายประเสริฐ จันทร์หลวง นายณรงค์ มาแดง นายทวี ลิทธิชัย นายแดง ขันหาญ นายสุพิน แสนละมูล นายกำธร บันอื่น นายไกรวัลย์ วิญญาโยง นายสรลักษ์ ยศน้อย นายมา แสงผึ้ง นายลิงคำ ไซยายายอง นายลินชัย ปานน้อย นายอมร ใจชาว ส.ต.นวล ยะใจ นายทองคำ ปราษมี นายสมาน ริยะบุก นายชุม คำเวียง นายจำรัส โยริยะ นายลันน์ บูลังษี นายเมืองคำ ด้วงทรง นายสมคิด กาน้ำยำ [*] นายทวีศักดิ์ โพธิศาสตร์ (ใช้ร่วมกับหมู่ที่ 6)
2. <u>ตำบลแม่แรง</u> มี 11 หมู่บ้าน	หมู่ที่ 1 บ้านกองงาม หมู่ที่ 2 บ้านแม่แรง หมู่ที่ 3 บ้านตันผึง หมู่ที่ 4 บ้านดอนตอง หมู่ที่ 5 บ้านหนองเงือก หมู่ที่ 6 บ้านลันกอตู-ป่าช่า [*] หมู่ที่ 7 บ้านดอนหลวง หมู่ที่ 8 บ้านป่าเบาะ หมู่ที่ 9 บ้านดอนน้อย หมู่ที่ 10 บ้านป่าบุก หมู่ที่ 11 บ้านลันกอตู	

จำนวนหมู่บ้านใน อ.ป่าชา จ.ลำพูน	หมู่บ้านที่มีภาระจ่ายช่าวประจำ หมู่บ้าน	ชื่อผู้ดำเนินการ
3. <u>ตำบลน้ำดิน</u> มี 9 หมู่บ้าน	หมู่ที่ 1 บ้านเหล่าป่าก่อ หมู่ที่ 2 บ้านหัวย้ออ้อ หมู่ที่ 3 บ้านไร์ดง หมู่ที่ 4 บ้านปากล่อง หมู่ที่ 5 บ้านหนองผ้าขาว หมู่ที่ 6 บ้านน้ำดินน้อย หมู่ที่ 7 บ้านน้ำดินหลวง หมู่ที่ 8 บ้านวังกู่ หมู่ที่ 9 บ้านป่าร ก้า	นายปรีชา ชนะเดช นายประเสริฐร เตชะวงศ์ นายสุทัศน์ ปันตาเบี้ย นายศรีวนน วงศ์ม่อง นายลันติสุข ชัยวงศ์ นายสุธรรม ปันวารี นายเฉลิม เบี้ยวงศ์ นายโสดา สายฟองมูล นายสุพจน์ วิจิตร นายอัมพร เทพวงศ์ นายวีระ กาแก้ว นายลงคราม ลาอั้ญ นายลิงท์ทอง วงศ์กาแก้ว นายอัมพร ชัยยอง นายสมศักดิ์ แสงผึ้ง นายนิรันดร์ จันทร์ลิงท์ นายอ่อนวย สารมน้อย นายเสถียร ใจจิตร นายนวล ยะใจ นายสม กันทะยัด นายยวง หลวงเหล็ก นายทองยศ ปัญญาดง นายลือชัย กันกาดง นายอนันต์ วงศ์เวียง นายบุญลั่ง คำแหง นายดวงคำ กันกาดง
4. <u>ตำบลมะกอก</u> มี 9 หมู่บ้าน	หมู่ที่ 1 บ้านหนองสวาย หมู่ที่ 2 บ้านเตินดอย หมู่ที่ 3 บ้านหวาน หมู่ที่ 4 บ้านมะกอก หมู่ที่ 5 บ้านลันกำแพง หมู่ที่ 6 บ้านพระบาทatakaผ้า หมู่ที่ 7 บ้านป่าหมัน หมู่ที่ 8 บ้านก้มเม่น หมู่ที่ 9 บ้านบ่อพิน	
5. <u>ตำบลวังผาง</u> มี 9 หมู่บ้าน	หมู่ที่ 1 บ้านเหล่าแมว หมู่ที่ 2 บ้านเหล่าปงเลือ หมู่ที่ 3 บ้านห่าลี หมู่ที่ 4 บ้านวังผาง หมู่ที่ 5 บ้านดงหลวง หมู่ที่ 6 บ้านเวียงหนองล่อง หมู่ที่ 7 บ้านวังหมุน หมู่ที่ 8 บ้านคงเหนือ	

จำนวนหมู่บ้านใน อ.ป่าช้าง จ.ลำพูน	หมู่บ้านที่มีหอกระจาดซ้าวประจำ หมู่บ้าน	ชื่อผู้ดำเนินการ
6. <u>ตำบลล่าต้ม</u> มี 9 หมู่บ้าน	หมู่ที่ 9 บ้านกลางทุ่ง หมู่ที่ 1 บ้านท่าต้ม หมู่ที่ 2 บ้านหนองบัว หมู่ที่ 3 บ้านหนองเกิด หมู่ที่ 4 บ้านร่องห้า หมู่ที่ 5 บ้านร่องช้าง หมู่ที่ 6 บ้านหนองหมู หมู่ที่ 7 บ้านปาตอง หมู่ที่ 8 บ้านปาลีเสียด หมู่ที่ 9 บ้านแม่ม่อวาน้อย	นายดอน อังกาลีกธี นายใจ เตชะสา นายสิงห์คำ สุวรรณ นายเจย วรรษทธวงศ์ นายศรีวัย คำอ่อน นายจักรคำ ศรีเว่อน นายแสง ทวีทอง นายศรีคำ ไชยยอง นายกองคำ น้อยสั่งปุ่ง นายวิทยา ณ ลำพูน นายสุจิต ญาณะเพ็อก นายคำรง มาเสน นายดวงคำ กองตองกาย นายสาย กินຍ່ໃກ່ นายตัน เอกเรือง นายดวงจันทร์ คำธรรม นายเวช ชุมภูศรี นายสมบูรณ์ ปัญญา นายจันทร์ สุภาวงศ์ นายสุธรรม ปัญญาเหล็ก นายบุญฤทธิ์ บัญญานោន นายถวิล ทัศนพันธ์เนชร นายดา ปัญญาณันท์ นายมนิจ หาญคำชา นายบุญพาย ชางเลึง
7. <u>ตำบลบ้านเรือน</u> มี 8 หมู่บ้าน	หมู่ที่ 1 บ้านหนองคู่ หมู่ที่ 2 บ้านเหล่า หมู่ที่ 3 บ้านบ้านเรือน หมู่ที่ 4 บ้านศรีชุม หมู่ที่ 5 บ้านเหล่าลันปิง หมู่ที่ 6 บ้านเจดีย์สามยอด หมู่ที่ 7 บ้านทรายทอง หมู่ที่ 8 บ้านบ่อคาว	
8. <u>ตำบลหนองล่อง</u> มี 7 หมู่บ้าน	หมู่ที่ 1 บ้านหนองล่อง หมู่ที่ 2 บ้านตันผึ้ง หมู่ที่ 3 บ้านวังสะแกง หมู่ที่ 4 บ้านท่าหลัก หมู่ที่ 5 บ้านลันเหมือง หมู่ที่ 6 บ้านท่าช้าง หมู่ที่ 7 บ้านแพะ	

จำนวนหมู่บ้านใน อ.ป่าช้าง จ.ลำพูน	หมู่บ้านที่มีหอกระจายส่วนประจำ หมู่บ้าน	ชื่อผู้ดำเนินการ
9. <u>ตำบลล่วงน้อย</u> มี 7 หมู่บ้าน	หมู่ที่ 1 บ้านไร่หลวง หมู่ที่ 2 บ้านแม่เชน หมู่ที่ 3 บ้านสะปุ่ง หมู่ที่ 4 บ้านม่วงน้อย หมู่ที่ 5 บ้านป่าตาล หมู่ที่ 6 บ้านกอเม่วง หมู่ที่ 7 บ้านไร่น้อย	นายเสรี ด้วงทรง นายณอม ฉายแก้ว นายอินทร์ วงศ์ชัย นายสว่าง ไชยวังค์ชา นายวิชัย ไชยาปุล นายพงษ์อินทร์ แสงทรง นายคำรง สมชาติ
10. <u>ตำบลหนองยวง</u> มี 5 หมู่บ้าน	หมู่ที่ 1 บ้านเหล่าตู่ หมู่ที่ 2 บ้านหัวยันจ้อย หมู่ที่ 3 บ้านหนองยวง หมู่ที่ 4 บ้านหัวหวย หมู่ที่ 5 บ้านร้องเครือกวาง	นายคำรง สมชาติ นายสันน ไชยวังค์ นายทองรัตน์ ฉางช้าวคำ นายฉลาด พรหมจริต นายloy ตีะยะพงษ์
11. <u>ตำบลป่าช้าง</u> มี 5 หมู่บ้าน	หมู่ที่ 1 บ้านสนกษา หมู่ที่ 2 บ้านท่าตันเงว หมู่ที่ 3 บ้านหนองลลิก หมู่ที่ 4 บ้านหนองคำ หมู่ที่ 5 บ้านปากบ่อง	จ.ส.อ.อัมพร ศรีคำ นายสุธรรม มะโนเนียว นายประسنค์ ลงระแหง นายวีระ ใจศรี นายสุนิศ ปรุงญาณะ

ประวัติศึกษา

ชื่อสกุล นายนพพันธ์ นันทชัวง
 วันเดือนปี พุทธศักราช เกิด 26 สิงหาคม 2487
 จังหวัดที่เกิด เชียงราย
 การศึกษา

วุฒิการศึกษา	สถานบันการศึกษา	ปีพุทธศักราชที่จบการศึกษา
ประ โ โยค วิ ช า ช ี ฟ (แผน ก า ษ ต ร گ ร ร մ)	วิทยาลัยเกษตรกรรมแม่โข จ.เชียงใหม่	2507
ประ โ โยค วิ ช า ช ี ฟ ช ั น ส ู ง (แผน ก า ษ ต ร گ ร ร մ)	วิทยาลัยเกษตรกรรมแม่โข จ.เชียงใหม่	2511
ปริญญาเทคโนโลยีการเกษตรและ (สาขาส่งเสริมการเกษตร)	สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โข จ.เชียงใหม่	2531
ปริญญาเทคโนโลยีการเกษตร- มหาบัณฑิต (สาขาส่งเสริม การเกษตร)	สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โข จ.เชียงใหม่	2535
ประวัติการทำงาน - พ.ศ. 2513	ผู้อำนวยการ กลุ่มนักเรียนและกำจัดศัตรูพืช กรมส่งเสริมการเกษตร กรุงเทพมหานคร ทำหน้าที่หัวหน้าหน่วยน้องกันและกำจัดตึกแตนเคลื่อนที่ ที่ 8 จังหวัตศรีสะเกษ	
- พ.ศ. 2515	เกษตรกรอาชีวภาพ อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน	
- พ.ศ. 2522	เกษตรกรอาชีวภาพ อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน	
- พ.ศ. 2530	เกษตรกรอาชีวภาพ อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน	
- พ.ศ. 2532	ผู้ช่วยเกษตรจังหวัดตาก ฝ่ายบริหาร จังหวัดตาก	
- พ.ศ. 2534	ผู้ช่วยเกษตรจังหวัดเชียงใหม่ ฝ่ายวิชาการ จังหวัดเชียงใหม่	